

MISCELLANEA
Selecta

S A M V E L A

Z-Skrzypny

T W A R D O W S K I E G O

W-roznych Pánegirycznych oká-
zyách, do druku sparsim
podáne,

Teraz

lako godne Pámieći,
w-iedno Opus
zebrane.

W-Kaliszu

Roku Páńskiego 1682.

220.802 I

Dármo, buyny, z-Cererą, Tryptolem, do człtęgo
SKARSZEVSKICH Brogu sklada sprzęty Pánřstwa řwego.
Tu, Sármaćkich Hektorow, niezłamáných w-boiu
Spoczńa Manes; i żnimo złotego Pokoiu.

Wielmożnemu
Jego Mości Panu
P. I A N O W I
SKARSZEWSKIEMU

Kasztelanowi Woynickiemu

Jasnie Wielm: Jego Mości
P. STANISŁAWA
z - S K A R S Z E W
SKARSZEWSKIEGO

Kasztelana Woynickiego Wielkiej nadziei
P O T O M K O W I.

S Armackie Muzy, Endymionów
Sen z oczu z stąrszy, podnosi śnie głęby :
A Phebusowym nąpuszone pieniem,
Śypia się hurmem, Tęym się szczycać Cieniem.
Ieszcześ cne Panię, w-szczupłej nuci porze,
Iak Tytánów przy sńym w schodzie zorze,

Ieszczeć

lesszcę, Lucyny Fawory bołdnia,
 A już Cię, Muzy na ręku piastnia.
 Lub Cię, w Pestáńskie, młodość stroi roże,
 Ścieląc Fortunne Liliami łosę;
 Już pełne nieszczęby Helikonńskie Cory,
 Pędzą do ciebie Z ulabioney Gory.
 Dármo, kto, w króńńney Bellony pańwosći
 Zbroczone piero do Tńych rak zawodźi
 Belloná, z-Marssem, przy ogromnym dźwięku
 lesszcę ochrania Tńych pieśczoney ręku.
 Lepiej się Phæbus nryaa ná Tńey Cerze;
 Niżli Mars w swoiey żelázney minerze:
 Zgodaśi się chociaż do nuku miękkiego
 Phocyda tchnący Koncept Twardonńskiego
 Więc niech Apollo, złotem zdobiąc czoto,
 Kaszalskie wody ciągnie ná Tńe koto;
 A dńu - głównego Párnásu Tryony,
 Nowym aktonem schyli do Tńey strony.
 Niech pożegnáa żywe Hippokreny,
 Sprzysięgłé Tńeaa Imieniu Kámeny.
 Ty, gdy się z-Páńskim powitáa progiem
 Każ im koczować pod Herbońnym Brogiem.
 Wiem, żeć przypadnie ten niersz do Hymoru,
 Wielki Potomku, doday mu poloru;
 Którym Cię splendor Oycónski ośńwieca;
 I śńietne w sercu Stańny ognie nżnieca.
 Zry! niech, cz; Parki, złote snuia nńeki!
 A, do Potomney podáda Opieki!
 Teraz, nim złamiesz dálszy Stańny kluzy,
 Bóg w-Tńe Progi Sauromáckie Muzy.

Vnizone W. M. M. Pánu,
 Collegium Káliskie Societatis JESU.

Szczęśliwa Moskiewska
Expedycya.

NAJASNIEYSZEGO

WŁADYSŁAWA IV.

KROLA POLSKIEGO i SZWEDZKIE-
GO, Wielkiego Xiażęcia Litewskiego,
Ruskiego, Pruskiego, Mázowieckie-
go, Zmudzkiego, Inflantskiego,
Siewierskiego, i Czernie-
howskiego.

Piorem Oyczystym

Przez

S A M V E L A

Zskrzypny

T W A R D O W S K I E G O

opisána.

RO K V 1634.

NAIASNIEYSZEMU

WŁADYSŁAWOWI IV

KROLOWI Polskiemu i Szwedzkiemu,
Pánu, Pánu swemu Miłosciwemu.

Jakiego widzieć Zwycięce Tryonu /
 Cyna sie Muzę z swego Złikonu /
 Jesli bezpiecznie przestopia twoe strąki /
 Krolowskie Cory niegdy i Kochanki.
 Nie one trzody pełno Attryktemi
 Ani szesliwymy Tybry Anonskiem /
 Dniepr pias gruby / gdzie Fortune twoie /
 Plorem Oczyszczym wyprawia boie.

O gdzież im wody zakusie Lebrowy?
 Potopnia Lurnie niegdy Orfowoy /
 Gdzie w pul sie z toba Thracyi widziały?
 Jakoby gładsze / takó strogniey brzmiały.
 Te taktykolwitek Cyny so i dzwieku /
 Swych trdnak Panskich nie zbronisz im reku
 Ze pod twym cieniem bedoc i obrozo /
 Z ognia / i Cory Pankenskiej op ongo.

Szczesliwa Moskiewska Expedycya.

NA IASN. EYSZEGO

WŁADYSŁAWA IV.

KROLA Polskiego i Szwedzkiego.

w Roku 1634.

W IERSZ PIERWSZY.

O spod zimnego niesieś Booru :

Ty cos bystszego nad Orła lotu /

A głowa w Niebo bucsi w sfole.

Morze bez łodzi mierzysj głębokie /

Tuż b żmła Sptewaczki / brzmia Hipokrenskie /

Starcane pasy twarde Smolenskie /

Ja kimś dwiema duży ramiony /

Pod niebem Arlas ledwie ściagniony.

Ech n pulawy z Carstim okolem /

Dolstiemu bkie Monarsze golem /

Rzuć Choragwie oddal i Działą /

Arorymi ziemią pioruny dzala.

Tak co ku Austron hardzie sie kasał /

I ogniem zewszod Smolensk opasał /

Z ost. enich na dol stopniey zrzucony /

Sam oblezony / Sam wymorzony /

Gdzie siedm Obozow ? gdzie fortow tyle ?

Ingenierow bucznych fortyle /

Podkopy ziemne / Skryte Pettardy ?

Batterey dute / i Belloardy ?

W co przez lat tyle ópparat zbroyny ?

Gdzie na rum głośny niewinney wojny
Z przesiąg! sie Tryon / Narody Noistie
W głębokie przynies polá Sawojskie.

Dobyl ostacnich sil Aquilonu /
Rusyl Mieszkancow Krzywego Donu /
I co gdzie rane nie wychodza Dorze /
Wlecznie lyzulo pó Hyperborze.

Przybral do glowy / przybral do rądy /
Co i Skitarskie mogly lyady /
I tych co w mistich Hollandach bylo
I co francusko Nearim piló.

Bezoknal / i na wisk od złotem lekonym /
Zebys przepadly plakiem Kryjomym
Dobrudzkie hordy z swoim Abazem /
Złote to grono rozetrwać rązem.

A Szwed na ognie patrząc i lony /
Swoley Kierule Sferze fortuny
Z popiołow naszych fortey buduje /
Gdzie nie sam w oczy / to z ostron szwuje.

O taka liga / tak fala stroga /
Na cie Ocyzino powstala droga
Czymes ich oczy tak zakrwawila ?
Czym te harpie na sie wzburzyła.

Jeszcze gdy pląciesz w zalobie przeszly /
Gdy słońce twoie chmury obeşly /
W którym zaćmieniu / w którym otmećle
Wszystkimes / wszystka byla na wstrecie

Bellona lozem rece pusćila
Slucha w Rościolach Nemesis wyla /
Nagie granice / naga obrona /
A na zawodzie rethym KORONA.

WIFRSZ

W I E R S Z   W T O R Y

Wzdy dzień sie kiedy ukazał wesioły /
Gdy opłakałby Krolewskie popioły /
Ktore nieba przeszaly /

    Za Monarche i Pana nam daly.

Wnet Apollinem napużona   CLIO

Wesole w gorze zakazyżala   JO

    Wraz sie odeszły tey Działá

    Ze i ich huk Europei zadrzala.

Ustęży teten / i rum niebowały /

Narody wszystkie po Subojskie Skaly /

    Ustęży i z rzeczy nowy /

    Zadumani pozwieśiały głowy.

Zaryczal Europa z tej ory dżiemi

Naderzy śiało i wiaterzy nie swemi /

    Burzył we cofał wszad flagi /

    Wiosła swiadam i tego przewagi.

Uleł sie uleł / i iako niepomny

Opuscił rece Mosty wiarołomny /

    Wspomniawszy sobie na regi

    Nie zyskczony swoicy ślub przysięgi.

Darmo wytaga zarsierzone razy /

Pioruny bite bez żadney obrazy /

    Władome swoicy niecnoty /

    Głowy własne porażała groty.

O iako ciężko westchnał przerażony /

Co zbrodził święto naglebże Tautony /

    Gdzież mu rozewać sie razem

    Z-likoniskim przepadłby Pegazem.

Tak pozostaly w nadzieicy nie pewny /

Blast go porażil ozdoby pokrewny /

    Takie ma Syryusz ozy /

    Aiedy w słońce krwawy wzroś swoy toż.

Poguli Gęte / poguli i o tym /
 Co ciemney blisko mieściła Meotym /
     I nad Cymmeriskim Bosforem /
     Gdzie zapada wiecznym dzień wieczorem.
 I tuż nie grozo / tuż nie krwio pałazo /
 Ale cieciwy indziej nakładało /
     Na imie tego ogromne
     Dzidy krucha / i groty nie słomne.
 Ale i Austrey / i kracie Eurowe
 Gdzie wiegane w Morzu słupy Alcadowe /
     Z ostarnich korow przyniosły
     Stroyne wozy / i bogate Posty.
 Daliż buczny / Bętygn sie uklonił /
 I co hercyński cien im świat zstłonił /
     Padł do nog baldownik stary
     Podęszyczany wetując swej wiary.
 A swoim w domu pościelczy / i nowe /
 Z nim nastawiało lata Saturnowe /
     Jemu Theatrea budwio
     Jemu Bobkiem Obeliski służy.
 Zgoda pod wienicy świeżo oliwnymi
 Świat oblaćpila rełoma wdzięcznymi /
     Ziemia gdzie pusta / gdzie włość
     Piercha żywe powstrefszala koci.
 Ato kto przyjaciel z nami w cien bluszczy /
 Zagniem Wielkiemu Monarsze Rym nowy z
     Na wiele głosow / i chorow
     Żył na wielki / przeył i Nestorow.

WIERSZ TRZECI

K Jedyz wdzięcznemu weselu
 Słodkie hamowawszy wodze /

Czas / Czas o nieprzystawie

W myślic pulnoeney drodze /

Dola sie rozwinę

Rzeka sie rozbiły.

Stwierdzię dymem sie kurz

Miasta i obfite kracie /

Jaki z Nowostowa kurz

Popiel z Wiewia wstaje

Niebo sie rumieni /

Ziemia krwio sie pieni.

Od Dniepru Gońce zalosni

Jedni drugich uprzedzaja /

Bojare Bojare sprosni

Żony / dzieci / w pień ścinają

Polock ubiczany

Smolensk obegnany.

Niemieckay a na kon mściwy

Wielki wladay Bohatyrze /

Sam ich sam wzroł twoy gniewliwy

W złomany potępi mize

Jako stoma splona /

Gdy na to wspomiono

Czyli raz przedkom twym nowy ?

Nierowne wygrywać boie

Twarde im ucinac glowy

O stolezne podwoie

Gdzie prog nie trkany /

Zapierac Tarany.

Deptala karci uparte /

Jch nie wytrzymana sila /

Mury i Bramy otwarte

Nogo sucha przestapila /

Twądo ouzdány
 Car sam brzmiał Bąrdány.
 Doznali i reki twoje /
 Gdyś biał nie swymi pory /
 Jesteż nie w ozdobie swojej /
 I byłeś tak z nas ktory.
 Jedno niebo ciużac /
 Jeden chleb smakując.
 Doznali razem i cnoty /
 Dziwny i w Nieprzysłaćlu
 Skąd nisko złożywszy groty
 Przyswych Golobitniach wielu
 Imięciowi twemu
 Przysięgli wielkiemu.
 Teraz o tak sie wstydzę /
 I patrząc ponurym okiem /
 Gdy twoje ozdoby widzę /
 I na Thronie tak wysokiem
 A ty tym ochocz /
 Następuy im w oczy.
 Tedy pod ogromnym
 Dzwieki Etny wyda swoje /
 Wulkan zarudzi się potem
 Szyskać kutoć i zbroie /
 Echo wiatry goni
 Do koni / do koni.

W I E R S Z C Z W A R T Y

IW: Pan w drodze / już Koronne Wojska się ścigała
 Chorągwie rozwiała.
 Sebny grzmia / uderzo w troby / w taniec Mars z Bellona
 Lekkim Sagiem ścigniono

Cicha Rządzivil w opale z Polki Litewskiem
 W Siewierskiej iuz ziemi.
 Wyglądało Obieżency / iako w wieczney ciem
 Aloude zamienieni.
 Iako ku słońcu wzdychała i wiosennej trawie /
 W błotach przykrzych zorawie.
 Tedy pobudzone sercem / i ochota nowa
 Członki wszystkie za głowa
 Skąd podnosi sie Carpátus / gdzie Warta sie łączy
 Gdzie i Bug i Dniestr roczy
 Zewsząd wybor. Orsa Oboz pierwszy zatóczyła
 Orsa tak szczęśliwa była /
 Gdzie z ust Rancierza Wielkiego wypłyły sie one
 Zródła błogostawione.
 Jedzieś Sarmacki Alcydo / mścić sie nąd zmiennymi
 Rezywoprzysięscy swymi.
 Atoż nąd waga przysięgi / i Sakrament srogi /
 Przepadli twoje progi.
 Czym nieprzyjaciele swoje łusnie urażony
 Siecz pal / na wszystkie strony.
 Ze co dziś porozem trześo / Karli harde żniżo
 I nog twych proch uliżo.
 Niechci Błogostawia Niebá / i niezámierzónione
 Gwiazdy świece rodzone.
 Moc zastani Napwyższego / i strzeże zwysoká
 Żerzenie twojej oká.
 Rzekł / á chć we wszystkich nowa / zaraz sie rozżarzy /
 Marsim sam poyrzę z twarży.
 Iako rozpuszczony Bruśce / i w Miedzi cierpliwy
 Wzr ućrop bełkotiwy.
 Tak palato / tak Trytonom Dnieprowym głośliwym
 Ponurym groźo wzrokiem.

Pierwsza z poruczonym swoim Chorągiew Stogniewem /
 Gęstem zaciął się drzewem.
 Jak śroy / iakie i niośo Pána swego Łolo /
 Argiraspide czolo.
 Tuż i polá Koronnego grozi Hetman clawa
 Stara ogromny sława
 Balinowski toczy drzewem pod Chorągiewa stroyna
 I Usarz duży z Worno.
 Zaraz leżęcy Gwardye / gdzie Marsjowa Cera
 Dawa użnać Butlerá.
 Piśe się Dzierżel ze swymi / á z tylu i w czolo
 Reimenty okolo.
 Rozny pod Orły Páńskimi / i w Krolowski pierzu
 Widze cie Kozimierz.
 Jak Palánt gdy do Marsjá / pierwsza w nim Krew wzwlera
 Na Rutuly náclera.
 Radziwiłow tuż i Wolsam / i Belgickim sykiem
 Arcyherceki z Spisnkiem.
 Tak pomkno się ku Bálowu. A iuz pod Ostrogi
 Wszyna boy Litwa srogi.
 Kiedy w rozruchu wojennym (co była watpliwa)
 Smoleńsk się nie ożywa.
 Wprzód wprzód Mostkiewski Annibal / Moczarski w posilku
 Rot Kamienickich Eilku
 Uderza w Nieprzytaciela. Jak śles niesie
 Lew po Niemeyckim lesie.
 Nie strzyma / pierchnie w Ostrogi. W tym oczym watplono
 Z Smoleńsku uderzono.
 Chorągiew Synow Bojarskich pod nogi rzucona /
 Łowczyckiego stracona.
 Gdy ochota uniozby się od swych / zámiesłany
 Gawronski poymany.

Mroź przypadł / przyjaciel bołom z pochmurnego wozu /
A nasi do Obozu.
Który stał tuż na Głusicy Pánem brzegom dwiema
Smolensku przed oczemá.
Tu przysimie Radziwił Páná tu w tego Ojbie /
Złago sie Woyska obie.
Ale Ktora Pánstwa gubi / i rozrywa rada /
Zawzięta sie hradá.
Gdy sporo najwyższó Cláwe między wielkich sílá
Bohatyrow wrzuciła.
Czemu ząblegać w oczy / razem Pan / i Pánem /
A Najwyższym Hetmanem.

W I E R S Z   P I A T Y

I.

IWz spuszczał Ohebus ku morzu swe Kónte /
Gdy w głowe Woyska wszystkie sie ruszyły /
I na przeciwnéj tamtéj Dniepru stronie /
Przez most iudenny ogromnie stanęły /
Noc oczy zacięły / i w głuchey zaśnie
Lésnych zarośli gładzie sie pomknęły
Ze pozodena wybiwsi sie z morza
Jasne im pole ukazała zorza.

II.

Tedy z pulwoyskiem pterawéy wypráwieni
Pan Kamieniecki i Woiewodowie /
Zład od południa Naszy obleżeni
A Drózer. Staw regim stał Ostrówle /
Edzie Most na Dnieprze / i przy nim Skupieni
Moskwa sie Woyska / i wsięcy Wodzowie /
Tak gotowymi gładac do wiparcia /
Jako do strachu Naszy i natarcia.

III.

Atorali frogą Polskiej moc oboję?

Jako bez oczu z nimi się okryją /

Droga przez ognie / przez miazę ich cnoćie

Choć się nawinie / gronomia / sieka / bura /

Ze los puszczy się wieczny swyromocie

Zegnana Moskwa w Ostrogi się kryje /

Gdzie z pod Ołopow zajądłszy zdradliwe

Aż do ogromnych ognie pełną sywe.

IV.

Tuż tu / tuż rąco / słabo / nie odbije /

Atore tak blisko zjada i lud zbrojny /

Cie Towarzyszywo pląze was pobite /

Smoleński Koro i meznego Wozy

Tużliż wam leży Siostry niemyte /

Żegaj z serca śmierci tak przystojny

Miejcie / co Polwiek Mnie mogą mola

Korony za to / i nagrody swoje.

V.

To gdy się krawie igrysko tu roczy /

Aż Dan ze swymi dawno nie prożnule /

Stanowią prawie Smoleńskowi w oczy /

Wzania Moskwa / i ślance ruinie /

Gdzie Woiewodzie wyćleka Ochocy

Grozi i miezem skrawionym śerminule /

Aż garzcie swoich regie dwa Ostrogi

Wyściekły / Panu przypada pod nogi.

VI.

Żygliwe Nleba / Etere nam żyć daly

Przez tyle śmierci / że cie tu widzimy

Tużby niech więcej Jedze nie drzymamy

Ze w oczu twoich wesolo pomrzemy.

513
Dziś to wielki dzień państwa toż caly
Dotrzymajmy / do grobu wnieśliemy
Przełmiej odwagi / przełmiej trudy kawały /
A o to za to ukaz nam łaskawe.

VII.

Edziby nie wstędem wdzięcznym hymnowane
Liby wyparzały Danu od radości /
O króci kiedy Nęstwo porównane
Przywagom naszym brzo i dzielności /
A co i Chwały słusnie przypisane
Wasser byż mało dośód starczyłości /
A krewo i ciała / nie warpię nic o tem /
W króci kim sie czasie odwaga wam zlotem.

VIII.

Tak pełni ducha i ochoty nowy /
W ogromnym znowu dymie sie cętyś /
Do nich przydany pulk Rz. mierzowy /
Vderza w Sebnę / Chorągwie rozwtę /
Nie parzo ognie / równe im i rowy /
Ze sie do murów szesliwie przybiło /
A Mostki stołoe za Szancem głębokiem
O iako krawwym patrzal na to okiem ?

IX.

Już Sp'zo Smoleńsk świeżo opatrzon /
Dan do Obozu dla zawżerey trwogi
Wierzech tedn. gory nie ubezpiezony /
Gdzie w ten trop Mostwa zasieka Ostręgi /
Zostawa / aby / Krorych ualeston /
Na placu krawwie polozył Marszogi /
Dziśiem Rycerst. m. dani byli ziemi /
Co ley powinni / i w czym śmiertelnymi.

X.

Nie trudno Soltę u Moskwy przebądy /
 Wprasa cięła / że mu te wydadzą /
 Samby Acheron / dał ujęć się twądy /
 Przyszym i skłaniać do Niru się zdądy.
 W tym okrucieństwie nad Tygry i Pądy /
 Że pierwey żyły / i krew z nich wycadzą /
 Wykroia sercą. (o tak strasze czas
 Dyomedowe (poplatają w pąsy.

XI.

Szmelingą widze / przystoynie ubrany /
 Kogoli taka pobożność ruszyła?
 Szmet podobny we krwi utarżany
 Że się Belloną nad nim uzalila /
 Gniwoś z innemi stręgo porzezany /
 Wyleżńskiego bez serca przybiła /
 Na desce Nympha. Nieboli cierpiało /
 Że raz im umrzeć było jeszcze mało.

XII.

Tak przylaciełskę litując fortuny /
 Aora bez swego płaczu brdź nie może
 Z Obozu Woysko wyprowadzi Truny /
 Z tym pożegna. Zdarz im pokoy Boze
 A których rązy zbily i pioruny
 Nie tak śmiertelne usłapia nałozę /
 Pan cięsy wssyckich. W nim trzymając oczy
 Rądy chce gineć / i umrzeć ochoczy.

WIERSZ SZOSTY.

PDrus Brato noroy
 Dorus lutnie Phebowy / Zwyćlescy pierwsemu.
 Takie Macs z upierzoną
 Zwodzi tance Bellony / Brzmi Mondesie swemu.

Juz raz drugi swe łonie /	
Ku Hesperyski stronie	Słońce opuściło.
Gdy ogromnym Taboram	
Tymże co pierwej torem /	Wojsko się ruszało.
Noc rozwiła swe ścieżki /	
Atorez wsiłło stworzenie	Wzrusz swych przestrzegą.
Sam ze wsiłkim Obozem /	
Żaćmion okropnym lożem	Niebu Pan ulega.
Wprzód Radziwił ze swymi	
Rotami Litewskimi	Pod Szanie Prozorowski.
Z nim świeżo przysła Polki	
Pod lekkimi Jarmolki	Czerń Zaporowski.
Butler ku Schanowi	
Gdzie Brytani gotowi	Podkato go z Dämem.
Nazad iednak pierzchało /	
Gdy z boku ich wspierało	Rozem Kreic z Wolsamem
Pan raz szczęśliwie wtory /	
Na Karę Polkowskiej gory	Gwałtem następste.
Gdzie zaśieki drzewiane /	
A Blothausz sypanie /	Porata rumie.
Tytan w tem na pulnieniu /	
Gdy Mostwa ku potrzebie	Wkaze się w oczy.
Do nich do nich zarazem	
Tyzenhaus / i z Olazem	Jednym sercem szczy.
Wderzo się ze łuny	
A puszczone pioruny	Ogniem ich okryło /
Świszą kule, brzmia groty /	
Ziemia buczy z ochoty	A powietrza wyją
A co dotąd się chwiała /	
Ku naszem się rozśmiała	Fortuna weselo.
Gromia / gonio / ścinała /	
Co Celnieszych imato	Niemieckich głów golo.

Ale kęsy i tam gromy /
 Gdzie przez parow trylomy
 I na odsiecz drugiemu
 Szanieowi Połkowskemu
 I ci za drugich torem
 Mężnym naszych uporem
 Słepo wzięwszy sie falo /
 Pola trupem zawalo /
 Tak zmierzch pierwej nie pądnie /
 Ze osieze trze śnądnie /
 W tym i Moskwa (słuch nowy)
 Z Cerkwie pierzcha Piotrowy
 Tedy ledwie sie z morza /
 Złota wychyli zorza
 Znowu trzęsie Mors drzewy /
 Znowu rozrozy gntewy /
 Z tymi Butler sie śłiera /
 Owych Rojen wypiera /
 Ze fortuna watpliwa :
 Ale wie komu zyczliwa
 Aż gdy ufe walnemi /
 Moskwa Naszym silnemi /
 Madalenstki przypada /
 Jakim gwałtem wypada /
 Dopiero tak z reławą /
 Gdzie krew kogo / gdzie sławą /
 Dziewięć Zbroj / drzew chrzest / i łomy
 Jakie Mongibel gromy /
 Czym w pul pyłiny nadzieie /
 Nagły Neptun rozwieie /
 Ze gruby tył podali /
 Jesiennie zamiętali /

Moskwa sie przekrada.

Pod gore podpada.

Wlono pogromlent.

Ze krew Dniepr sie wspient.

Pola Pan Morsowe.

W Szance Schinowe.

Połkowska w plomientu.

Po krotkim wytchnientu.

Plechota w Opale.

Komu podniesć śale.

Wesprze wzad Szeregow

Tagus z swych zabrzegow.

Szalona uwodzi.

Nadnie śmym rodzi.

Niemieckie zapedy.

Trupy i krew w śedy.

Wraz zeńcie sie zdrymie / Gdy o Strazę trzeci.
 A tora boie rozymie /
 Lucyferá nte zęka / Wieść pierzchliwa leci.
 Moskwa z Szancow ućeka /
 Tedy pod zorze rana / Splza porzucona.
 Forty puste zostana /
 Czym z przeszlego niewzása / Piechorá strapiona.
 Odżywi sie do zása /
 A co tak twárda była / Do Smoleńská progi.
 Połkowska otworzyła /
 I w nie przystępne grody
 Bez krowe Naszych i ślody / Suche weśly nogi.

W I E R S Z S I O D M Y.

NJe iednak fortuna metu bosadziła /
 Ledwie ledwie pierwszy stopień przestąpiła.
 Już co raz rozpiera bołi buźne wyży /
 Co dzień Nieba bliży.
 Szoda trzećta była / Szoda dobrej wrośki /
 Gdy Pan na Moskiewskie forty i Ostrożki /
 Wszytko przenikałoc / o wszytkim wiadomy /
 Nowe wzburzy gromy.
 Tedy część przez Smoleńsk Wojská sie przeprawi /
 Część skradnie pod mury / brodem część przeprawi /
 Gdzie Dam z Alamer swymi / przy Dnieprowym progu /
 W regim stał Ostrogu.
 Ledwie wdzięczney z łozá przyszło wstawáć Zorzy /
 Gdy z Pułki pieśymi Wielki podkomorzy /
 Wólc / Abramowicz / ogniem i zelazem /
 Następió zárezem.
 Pali sie powietrze / nie znáć w dymie słońcá /
 Gdy wspieráło owi / ci bila bez kónicá /

Jako Wulkan światu zgube gdy przyspłesza /
 Etne swa zámiesza.

Tuz tuz Naszy Spłszy utykáto w-Wáły /
 Dada trup uparty / ginie Radkie śmiáły /
 Nie iednak jere słožo / nie szod rátki flagi
 Zstáno swey przewagi.

Wgás i Zaporowsky dolem sie skradáto /
 A iednym w raz strumem Ostróg rozpieráto /
 Ale choć i dużyh ramięny Cyclopów
 Nie ruszo Okepow.

Srozié lada rowy / i ślepe fortyly
 A niż moc okryta Mestwu ich i síle /
 Przecię w ogień żywy / co sercá co chęć /
 Ido bez pamięci.

Ai gdy ciáły swymi doly wyrownáto /
 Ze gluche pod ziemiá lochy zasiegáto /
 Tuz i Dám we twódzie Jako potok Ktory /
 Moskwa spada z gory.

Tedy wespro Naszych redy z pracowaná
 Zmieszało Piechote / gdzie ognista rano /
 Wáter urážony / gniew budzi w sie Krowáwy /
 Przysiedszy do spráwy.

Wraz z bóku Junácy Quarciáni szczo /
 A pierwey leżeyše z Jezdo harce szczo /
 Ze sie takó duze o murowe ściány /
 Vderzo tarány.

Ale cześkim wsparci nie opro sie gwałtem /
 Jakim nagla powódz thamy porwie Khrátem /
 Podawšy tyl nagi / ku zbroynym sie máto /
 Tám podpadało.

Dopiero z Lwowskim Szapłcha Strážnikiem /
 Rzecz w pul zginionych spadno z Kopijnikiem

Struśa las ogromny / taki rum od wiatrów /
Karpатыckich Tatrow.

Nie zmieszało Moskwę / ale iada na niej /
Ze tako niezemne bydo parowan /
Po szerokim polu zawziawszy sie w nogi
Przepadnie w Ostrogi

Don ch / ponich Naszy / ze z wielkiej ochoty /
Schinowe Walę utykało groty.
Gdzie zabie Chorazy / i Młodzi przebrany /
Dzieciwiec zamieszany.

Alle gdzież na placu pomrzeć im zyczyla /
A niz Jedza Krawawa na ro zostawila /
Ze popali żywo nieprzytacieł płochy /
Serca ich na proch.

Czyli dom wskreśhony Pelopow okrutny ?
Czyli wścieciec znou Pandyonie smutny /
Albo Dyomedes w pulnocney gdzie stronie /
Postawil swe Konie.

Tak gdy w puldnia Słońce / z polá Polki zwodzo /
Szance dwa wyparte / Ktore sie przygodzo /
Au fortylom naszym / a strachu przyblemu /
Nieprzytaciełstemu.

Bo Pan duchem wieszezym (komu sie nie zdalo)
Przechuwshy co na tych fortach nalezalo /
Opadł Pichota / ni w Imprezie ony /
Swój omylon.

Czem zlekshy sie Moskwa (pod Zorze nowina)
Zeby nie zalegali Naszy od Schina /
Z Szancow wielkich esmi / zwotpiwszy w ich mocy /
Pierzchla o pulnoc.

Zapala w raz ogień / zeby co zostalo /
Dostatkow i Spize wszystko pogorzalo /

20
Ale w pul płomieni z Rozacko drużyna /

Naszy sie ochyno.

Tak zbiegły Medea Thracckie pall włosci /

Tak mordute bracia / dla Tessalskich gości /

Żeby okrucieństwem Dziewki zabawiony /

Odiec był strapiiony.

Po pustych Ostrogach zakuta w tym pleśy /

Gdzie została Spiza / znacznie ich ucieszy /

Podsyca sie do tod przykurczeni głodem /

Cierco i Młodem.

Tedy Protorowski / Dám i Menándrowe

Wstąpiły fortę? Wwe Muzo nowe /

Żaczynamy pieśń niezwykietonemu /

Alcydowi swemu.

I W I E R S Z O S M Y.

Jeżze sie oparli /

Jeżze regimi zamienili waly /

Raz ogromnymi ozwo sie Działy /

X L szel / i Szarley.

Oro gdy nowemi

Cieska sie Etna tumulty wzburzy /

Swiat Trysfona blada pochmurzy /

X ci za drugiem.

Atore porównane /

Temu zwycięstwo? Atoremu Bogu

Z uklonem nist m przy Swietym progu

Słusnie przyzywane?

Tobie / tobie Etrory

W ogromney lenie tropaszcekiego /

Arwo i płomienmi palatacego /

Smoka bliesi z gory.

Ciesi:

Cieſſcie twe ną wielki
 Oltarze beda / ną chwały twote
 Prz ychodnie ſluby zawieſia ſwoie /
 Zuſtrzeć daleki.

Tedy pozoſtałe
 Szance i ſorty Pan przepąteuje /
 Batteredom duzym tak ſie dziwuie /
 Jako okazałe.

Żalobliwa zguba /
 Ognisto rano Meza wielkiego /
 Wrazie Smoleńskim Woiewodziekiego
 Żałmuć Jakuba.

O nlech tak nie drzyanie /
 Że pozney pierwey nieśmiertelności /
 Bellona popioł tego i kości /
 Żaleci uprzypicie.

Tak ziemi co ziemi /
 Duch i po śmierci nie zwrócony /
 Połk Kamieniecki w tym wyprawiony
 Na czte z drugiem.

Miaſto ſpodziewany /
 Spize i Rubli / Drochobuſ pali /
 Pan ruſſante ſie Woſtku uchwali.
 O Turzence rany.

WIERSZ DZIEWIATY.

Iż ognie pogaſzone wyrownane doły /
 Fortuna po powietrzu rozbiegłymi koły /
 Połſka ſumi / nie maſz ich / ani ſie oparli /
 Co tak pyſne nadziete byli tuż pożarli.
 Konay o Boh-tyrſe / Koncz Narod nie wierny /
 Siegay ich w Acheruntach / i ſezod Erwawey Lerny

Czyli był raz podawszy gruby i zelzywy /
 Obroca się : i zniósł wzrok twój popędliwy.
 Jeden leśsze zostawał / Ku stronie pulnocny /
 Ostrog wielki Schinow ogromny i mocny /
 Gdzie / iako się do serca po pleurze przeszły /
 Wszytka krew / siły wszystkie na ratunek zeszły.
 Hey na tym met Olimpie / tego dosta runa /
 Skok i Rodus. Zygliwa przewagom Fortuną /
 Tedy rusza Obozy / i niż dzień się skończy /
 Obażo się szczęśliwie na gorze Skowronczy
 Górą / Ktora samemu Schinu panuje /
 Jego grzbieciem wysokim Oboz upatruię /
 Tedy w Szancu głębokim nieprzyjaciół siedział /
 Ani co mu buduisz za Machiny / wiedział.
 Dopiero iako ze snu otrze sobie oczy /
 Widzi / iuz Abramowicz wał potężny toczy /
 Z Podkormozym Kawaler w gore się szanuię /
 Dostrzega się / i nie wezias pogody załuię.
 Iako stado strwożone gości białopiorych
 Wielki Orzeł zasadzi / po upości Których
 Snaćnie gromi / i ledwie co ukaże głowy /
 Raz ich nie uchronny czeka piorunowy.
 Tedy co w nich rumoru / co dzwieku i siły /
 Z Schinowych Ostrogow Działa w raz zawyły /
 Ze ślepa rezoluto ruszywszy się w głowę /
 Mostką w gore uderzy na Piechotę owe.
 Atoż gdy cieśkim wsparcia gwałtem ustepuię /
 Wydawszy się przed inne Bazmierz ratuię /
 Butler po nim z Waterem / i Polk Bamienski /
 Gdzie Moczarzki przywodzi / gdzie dzielny Czarne-
 Boy Erwawy boy pamiętny. Jaki drugi ledwie / cki.
 V Xantu i Termopil / gdy strony obiedwie /

Świeżych coraz posiłków sercy pobudzone /
 Wściekłym gniewem czyniły ślepe i ślone.
 Złod Moskiewska obłokiem z boku leżda spada /
 Złod czolgim pochylona piechota sie skada /
 Obłema silni nasy / Odu iako Etery
 Plon paruje Polifem z Wulkanowy gory.
 Pan szkod ognia / i Muzow przywodzi. Szukie /
 Sam iak Argus stożki wshytko upatruie /
 On przeszedlby sabior sercem doświadczonych /
 On żartkoscia po kłofach biczalby niekantonnych.
 A gdy widzi ze Naszym, Eterze w sprawie stali /
 Szkodzi z Dział nieprzytaciel / razem sie zapali /
 A razem / hey na co sie / na co dluzy chować /
 W glowe Wojska wshytkiemu kaze następować.
 Vderze sie iako grom na harte Cyclopy /
 Wyszczelony Jowisbow / złod krwawe z topy /
 Złod i grady zelazne z Obłokow sie wala /
 Ziemia trzesze / i Nieba ledwie nie obala.
 W tym zgiełku i piorunach okrywa sie Minsk /
 Kamieniecki przywodzi / czyni Madalinski /
 Drzewa kruszo ogromne. A Water szorliwy /
 A Butler i Kawaler ogien strzela żywy.
 Czym z gory wsparta Moskwa da tyl pochylony /
 A Nasy ponich ponich wito wshy sie w zagony
 Pole trupem poloza / az noc nastapila /
 Atoza grzbiety zalywe plaszczem swym okryla.
 Juz wshytkie wyroczymy razy i pioruny /
 Dalszy sie nieprzytaciel nie wazy fortuny /
 Juz pola nie użaze / juz hardosci zloza /
 A zapadlby nadzanie w fortach jowych polozy

W I E R S Z D Z I E S I A T Y.

Tę sam dopiero obleżony /
Co ruszył wszystkie Aquilony /
Czternasta Smoleńsk w cieśle ziemi /
Ścisnął pasami tak twędemi.

Atora podobna tej odmianą /
Wieżien niezemny został z Páną /
A torę dobywał / dobywając /
W ostatniej ziemi go mącąc.

Tedy ze wszystko swo potęgo /
Akoronne Wojska go oblego /
Wzmo mu ziemię / przeymo pasy /
Zastonia Niebo / zatóno lassy /

A już pułnocne w tym Tryony /
Hyperborskimi spadną strony /
Świat zamieściła zawieruchy /
Ziemie rozedmo przykre duchy.

W burzliwym Niebie i niewczasach /
Zoldat się kuczy po Szalasach
Testnio / i Nasy na przestżeni /
Jako daleko obleżeni.

Owym otwórze / polá / kráte /
Ziemia zamknięta tym zostaje.
Przybywa blada z plękłá Jedzą /
Z tysiącem śmierci głód i Niedzą.

Powiedzcie Muze / wiele było /
Co to zaraża ich zginęło /
Jako ciekawie wściekła ona :
Śiekła ich bieżem Tyzysfona.

Ani ukąsła z ziemię głowy /
Bo z góry piorun Jowiszkowy
Ani tak cicho gdzie się skradną /
Bo wlot harpie po nich spadną.

30 35 30 2

Powiedzieli (żeśli na to stało)

Wiele ich wiele Erwia polało /
Niżemne chrosty ku ulzeniu /
W Mrozach gwałtownych przyrodzeniu.

Takę przewaga co był zostal /
Z potopu Pierchy ognia dostał /
W Niebie Prometheus / zład na ziemię,
Złego wszystkiego spądło brzemie.

Czym nieprzyjaciół utrapiony /
Rady niewidząc z żadnej strony /
Z codziennych razów mdły i chory /
Wda się w Traktaty / wda w rozgwozy.

W przód utaliwszy skryto rane /
Przypuszcza Wieżnie na zamiłane /
Ale czas trawi / i w czym struś /
Z Posiłki zęła na Manstruś.

A jednak w zbrojei Mars gotowy /
Nie rozbić się / i oraz słowy /
Raz grzmi Kartany ogromnemi /
Ze dzwieł w ostatniej słyszeć ziemi.

Czym nieprzyjaciół się nie kuś /
O gore znowu : Ale musi /
Co raz umyć. Co raz one
Razy na wiatry wyrozone.

Wysze płoruny / Wy mu biczem /
-Cny Kamieniecki / z Daniłowiczem /
Nie mogli tak przedko podnieść głowy /
Jako nan przypadł raz gotowy.

Czyli tak figuły moje Muze ?
Nie ciwby nigdy Aretuze /
Wpomnia tu wszystkich : Sam tej Mocy /
Carbunkul / że się wyda w nocy.

WIER SZ I E D E N A S T Y.

O To rozymł plory /
 Merkury leci wesoly /
 A tory Kot i świat tory
 I Phárontowymt Eoly /
 Tobie Monarcho wielki zagrodzony ?
 A tory Kres stawie twoley sámierzony ?
 Dosiągnęś reko dlugo
 Przy lodowym Hiperberze
 Zraziliś Hydre drugo /
 Tam gdzie powstawało Żorze.
 Przepadł bez zadney twoich Państw obrązy /
 Pysne żłogowśy nadzieie Abazy /
 Ze nie czuł cie przystomnym /
 Porwanego Aquilony /
 Tedy i Wyrstiem ogromnym /
 Wyprawił sie do Korony.
 Ale doświadczył / lub Borysten piłeś /
 Ze siegaś Dniestru / i daleko blięś /
 Aż i wam cześć zwycięstwá /
 A torych tam enota doznána /
 Każdemu swego Mestwa /
 Słusnie Pálma bydz ma dana /
 A tory wy zniósłśy przed zwycięstnym Thronem /
 Oddacie Pánu z powinnym uklonem.
 Tedy wraz po Teronách /
 Zągrzmiały w Tarumfie Działá /
 Grom i Scho po stronách /
 I gor pobliszych sie ozwałá.
 Zapalo ognie / uderzo do quatrow /
 Dźwięk / huk / i tumult pohop w żmie z wiatrow /
 Pory:

Porywa się stwożony /
 Nieprzyjaciół to nowina /
 Razem Imprezie ony /
 Dźwuli się co przyczyna /
 Co test: Czy Wolga łańcuchami spleta?
 Złupiony Mozaik: Czy Stolica wzięta?
 Nie pierwej się wyzwoli /
 Że uszły co w tym było /
 O tak go zaboli /
 Tak to i utrapilo.
 Wolalby słyść Scyllę rozdrażnioną /
 Wolalby widzieć Cytry zaciemioną /
 Przecież tak Zubr / Ktory
 Od psów wielkich wparowany /
 W cieśnię i przykre gory /
 Na Mlece nie dba i rany /
 Rogami mlece Ziemię / że od tąd /
 Ani się dawa pozyc do upadu /
 A Albo go przykrywa /
 A Jedze co dzień wciągnęto /
 Ognia wody ubywa /
 Zule pod ziemię sięgają.
 Przecież on gora / przecież zda się srogi /
 Na wiatr balone mlecąc prozno rogi /
 Żnośniej mu Bne nosić /
 Żnośniej Żyzfowe brzemie /
 Antz poKolu prosić /
 A hiedę unżyć ciemie.
 Tylko iak w śnie przez Łoworow tyle /
 Ż niewoli, mąrzy o dobrym coś dżile.
 W I E R S Z D W A N A S T Y.
 I Słysz ognie nie splonęły /
 Ktore z palone bely /

Ze Bissurmánin zrażony /
 Wstąpił w swe хорьзоны.
 Oto od ciemney Taurudy /
 Złoczone podniosły dzidy /
 Przyszedza wielki zdaleka /
 Wielkiego Posła Dżanbekę.
 Ktoemu świat Rzym:sk: mały /
 Azje nie zholdowały /
 A sam Otroman sią leka /
 Pokornie przed Pánem Kleką.
 Trzykróć luz Oki głębokie /
 Na imie tego wysoke /
 Trzykróć takó długie w sobie /
 Zmierzyl Sarmacye obie.
 Co mogli ogniem / co zelazem /
 Wotował i palił razem /
 Jesze siable krawo spluszczone /
 Jesze konie niewygrzane /
 A dalej gdzie kaze porożo /
 Ze granic ostarnich dorożo.
 Przy osiarcowanym zdrowiu /
 Hordy wszystkie pogotowiu.
 Wdzięcznie Pan Pogański one /
 Głowy przysłał unizone /
 Koty świetno wyrzedzały /
 Muzyka / i Dżiała grzmiały.
 Znowu / takó przetrę żmie /
 Schiną Aquillo zdymie /
 Piekielney iadem zazdrości /
 Rozedma Jedze wnetrzności.
 Czyli przez A:walow ryle /
 Polskiey co silnego sile?

Czyli pleśń nie zbadał?
 Diorun: nie wyszłelane?
 Co cudze mogły rozumy?
 Co z Bissurmany poćumy?
 O to i Turczyn ućonił/
 A Tatarzyn sie uklonił.
 Takli sprzet Bojarsti drogi/
 Na Maydan da Litwin stogi/
 A My pod furki porędzimy/
 Pomrzemy / pierwej pomrzemy/
 Ale pozyska z drugiey strony/
 Na dzieci male na żony.
 Tedy uporem tych zgubić?
 A prozno sie śmiercią chlubić?
 Rzeczy o rozgwoz preśa/
 A codzien sie z sobą znosi/
 Ze Woroniez naszey strony/
 Do Stolicy w prawiony.
 A złote podzi nie plyną/
 Oślazuje wielkie giny/
 Aurez i Nedza po Obojach/
 W ciępkich niewytrawnych mrozach.
 A ciebie Kotucki drogi/
 Nie Mars A. r. ceno stogi/
 Jako przysiał spomistini/
 Aquino panno ty wymi.
 Wiele ubrło Roscholom/
 Ty iedną godziną popsolom/
 W Niemodziecznym zostac Tryonie.
 Niedaś o Wielki Patronie.

W I E R S Z T R Z Y N A S T Y.

Tak gdy utrapieni przez Nieda przez Słońca /
 Car wazy to lekko /
 Manstruł gdzieś daleko /
 Niewidzo ciężkości / i niedzy swej Łonca.
 Niechay gniew oplonie / biec przestano Działą
 Już nie zawiedziemy.
 Dąilo bułsi powiemy.
 Co chcecie uczyniem. A dajcie nam ciłalą.
 Atoe i zwiżetom zwykło unżonym /
 Miłosterdzie służyć /
 Da sie im Pan użyć.
 Da / i prawa służnie poda zwykłym.
 Nie Karli / nie niłkie ramięa siełierom
 Nie Surli Quierom /
 Nie Jarsma Samnitom /
 Ale co przystoi / wielkim bohaterom.
 Niechay cudzoziemscy służby wolność mają /
 Niech zbiegi wydadzo /
 Armate oddadzo /
 A nie ley pod slubem i zdrowiem nie rąfo.
 Co na Slawe Pańsko / Imie swoje dali /
 Sprzet im był wrocony /
 A dżieci i Żony /
 Jako co na włosciach świeżo ich zabrall.
 Szable do gwardiego nie podnośc nowiu /
 Starshy niech sie tego
 Wwiazio przysiego /
 Ża co pokoy wszelki rzeczy sie ich zdrowiu.
 Porzuca Choragwie pod Arolewskie nogi /
 Ani ich podnofo
 Ze niłko uprofo /
 Doplece rozwinio / gdy mino Wstrogi.

Niedawno Schin rał frogi /
 Przypada Panu pod nogi.
 Darcz o Phabie złoty /
 Patrzcie Niebieskie i Polowroty /
 Ze od was dowie sie o tym /
 Swiat / i zdumiecie napotym.
 Jako namowione.
 Z obu stron punkty poprzysiężone /
 A ze dwu / ogrym rzecz byla /
 Moskwa Szancow ustopila:
 Naszy odbierala /
 Spłze i Działala / Etere urazala /
 Subtelne nie tylko uszy /
 Ale mury dzwieł ich Kruszy.
 Jakimi płoruny /
 Do duży strzelał Soliman Tuny /
 Jakimi Bawaler Mały /
 Albo broni Żunt swej Bały.
 Tożo sie Małchiny /
 Przy nich Woienney apparat inny /
 Niezmierney dżila roboty /
 Ołowy prochy / i Enoty.
 Ten gdy widoł minie /
 A dzień sie drugi z Morza ochynte /
 Nieprzytacił prożen trwogi /
 Opuścił już swe Ostrogi.
 Tedy co przebrane /
 Woysko ogromnie uszykowane /
 Dawszy rum ku przesćciu ślasy /
 Na wzgorek wynidzie ślasy.
 P A N frogi ogema /
 Pod Chorogwiami swoimi dwiemá /

Przy boku Senat / a w Łolo /
Świetne Kawalerskie Czolo.
Jako iuz celniejszy /
Wolewodowie za tym dumniejszy /
A Panna gdy beda blisko /
Chorogwie porzucą blisko.
O tak sie wstydzo !
Gdy przydeptane Karli swe widzo :
Nie mogą dotrzeć sie wzroku /
A Zwyctezce znieść widoku.
Tuz i ty nie wstaway /
Alasze tylko Panska wyznaway /
Ze ciebie lub wazys nogi /
Wszyste nawiedzisz progi.
Przystapi z drugimi /
Po Bialostelskim / dumny Artemi /
Suchotyn / i pelen troski /
On tak hardy Prozorosci.
Trzykroć gdy uderzo
Do ziemi czołem / Znaki odbierzo
Zarazem co konnych bylo /
Czolo Boiar nastapilo.
A co koni zbyli /
Nierównym drugich Frokiem dazyli.
Tas bieda i Donce cieby /
Ze nie oni sami pieby.
Rzućil sup z Waldonem /
Chorogwie swoje / i z Matronem /
Tobiasz / społem z Strzelcami /
Laponow i Szarłatami.
Lissel i Dam z Ruchem /
Przed Szandrichonem posili zabierem /

Nad tego Anglięz truno /
 A swola smutni fortuna.
 Tak / że nad sto wiecey
 Pádło Chorągwi / Ktorych nie precey
 Podnosić z-ziemie sie wazę /
 Aż Hetmáni im rostkazę.
 Znaycie laske Danstę /
 Ze sie nie oblal Kwio Chrzescianstę /
 Ktorey bedali wdziecznymi /
 A wbytkiey ułaze ziemi.
 Nie zaydzie mrok stencę /
 Ze ona przydzie Scena do Pońcę /
 Nad widoki Olympowe /
 Nad Tryumfy Augustowe.

W I E R S Z P I E T N A S T Y.

W Zioć Obozy / i sto Dział / mieć Schiną w reku /
 O Ktorey Melpomeny? i Ktorego dźwięku?
 Co zazdrość Kogo pieczę /
 Co i świat na to rzecze?
 Daley iuz tryumfalne ruszywszy Obozy /
 Droge w glebste Tryony / i ciemnieysze lozy /
 Jáko mieć fatę chętały /
 Pan przedsie wziął do Biały.
 Aż przeciwny Aquilo zarázem w te tropy /
 Pluski spuści mierzłone / i przykre rostopy /
 Kola iuz lięz biegáto /
 Niebá sie opierało.
 Leniwsza i Fortuna do tad sprácowána /
 Wása iednak przewagá i cnotá doznána /
 Przy slepy oney minie /
 Potomnym látom stynie.

Ante tu zámiesz Zbóski Karty mój /
Gdy Łucny wetuiac i na imie swoje /
Ległś niezwyćieszony /
Przy wieży zapalony.

Gdzie indziej w tym Kiercie Sf. ry Wsła swoje /
Arora Krawa z obu stron upr. Krzywysz boie /
Do przmięza i zgody /
Skłoni oba Narody.

Wraz z naszym Woroniezem / tak sie doniosły /
Zumocy ze Stolicy / przyszła Car Pośły /
Gdy już już w uszach blisko /
Położu prośać niśko.

A nie trudno uprosić na to Kommissarze :
Mars lednak nie ustawa w zawziętym pożarze /
A tu reg. mi D. iaty /
Dobrywa mocno Bł. y.

Tam po Mezaisk / i dalsze Stoleczne Horody /
Szlaki znać ognistemi Wsłkie Woiewody /
A owdzie w pul Tryonu /
Zolkiewsk. blisko Donu.

Burzy sie świat popiołem / a ledną za drugo /
Raz w raz gaty przechodzą / Ziemię tak długo /
Nie maś chwile wytchnieniu /
A Ponica utrapieniu.

Już w tym nad Polanawko Kommissarze beda /
Tam tak z Moskiewskimi znośysz sie zasieda /
Miedzy dwiema Emulj /
Pierwsz skok o Tytulj.

Arory kiedyż Apenin nie r. chło zwałwysz /
A do drugich powoli punktów przystapiwysz /
Tak z soba sie pomierza /
Ze wieczny mie uderza.

Cołowiek między Państwa było zrodzić nie Heć /
Wszystko wzajem utopio w wiecznej niepamięci.

Król do Cesarstwa Wielkiego /
Wstąpi prawą swego.

Tyle w nim Kr. w / i miłość swoich sprawowała ;
Ze w puł biegu ślone kół zadržymała /

Spolney gwoli potrzebie /
Zwyciężył wprzód sam siebie.

A Car / wiecznie Siewierskich zadržć się ma włości /
Odać Miasta i Grody bez żadney trudności ;

Nie dochodzić Estonow /
Zapomnieć i Liwonow.

Wieżnie wszystkie wypuścić / ani przeciw sobie /
Z niechętnymi przedstawiać strony mają obie ;

Miedzy ziemią obojg /
Granice upokoio.

Rupecy handlu z obu stron będą mieć bezpieczne /
Miasta oprocz oboje wylowisy Stoleczne /

Czego potwierać tego /
Drz. z Dosty swe Drzysiego.

Tak łac się Kr. w przestala / tak Janus zamknięty /
Z niesmiertelnym imieniem Dána i Borony.

W którym i ty Przemyśle /
Masz część Wielki Kanclezy.

Tys! nie lako Herkules łańcuch zlotym /
Ale słowy upor ich wiozł cyfrowymi ;

Wielec powinni wiele /
Sami Nieprzysiąciele.

W I E R S Z S Z E S N A S T Y,

IWz ukończysz pulnocne Tryony /
Do swej się wracasz Zwycięzca Borony /

Stoba pod wieny Połoy Ołownemi /
Zawita ziemi.

To Tryumfie ! nad Afrykańskiego /
Wielkŝy Hetmaná. Czyli Egipskiego /
Zgonileś zbiegá : gdy on pod Namiotem /
Hoduje zlotem.

Czyliś Arkady zwoiował pieśzgone :
Albo Tarenty miekkie nie ćwizone :
Którym deszcz zloty i rzeki Cukrowe /
Nłyná gorowe.

Narody twarde / Pulnocne Narody /
Gdzie i dziecina ciepły nie zna wody /
A w zimnie wiecznym / gdzie naygłębsze ćienie /
Strzela Jelenie.

Nie znali Perskiey możności i siły /
Siekierzy Rzymkie ledwie sie tm śniły /
Ani ich w puśszy doszedł Kaledonski
Świat Macedonski.

Dziś na twe Imię nisko sie klaniało /
Dziś pod zwycięstwo reko ulegało /
A tak głęboko / gdzie wieczne mgły ronią /
Granic nie bronia.

To Tryumfie ! Nie ludzi pozyleś /
Ale zwycięstwo samo zwycięzyles /
Co mogła Nedza : czego sie wazyły
Afrykow siły ?

Czym cie pokonać Nieprzyiaciel śadził /
Sobie na głowe / swoy mu fortyl wadził /
O drwa umierał / bez krawey nagrody /
Nie p.ł i Wody.

Oblegiesz górzćio zastep on ogromny /
(Wierzyeli temu będzie wiel potomny)

A dotrzymaj się poprawiwszy znowu /

Cieślkiego ławu.

Jo Tryumfie / po boiach i po rych

Zwycięstwach / czemu wozow mieślaś slotych /

Czekało Słonie czekało cie nowe /

Witnice Palmowe.

Weźmiesz cie weźmiesz na swoje tamioną /

Damyc nie złoto / ani Geryoną /

Dogare plony Apulicy zrzay /

Oryze Oryżyny.

Alc swe serca / Których ty uszyeś /

Gdy się w Doganickich Milonach okryeś /

Tu zdezymieśli się / bezpiecznie na łonie /

Złotyś swe skronie.

Nie straż okolo Medet Kolchidow /

Ni Tarze Srebrne i Argiraspidow /

Nie Aeronowa firo / ani owe /

Dardy Tullowe.

Milosi poddanych nad Kamiennie Lidy /

N. d niepozry mur Semiramidy /

Ktory na stronie rowny Magnies obie /

A nam i robie.

Splewam / a Phibus przeiał Saffo mola /

Oto ja przy nim az na wieki stoie /

Dodam mu łoni / Nieba mu uchyle /

Ant omyle.

Postromil swiezo Tryony Pulnocne /

Przepadlo Tane imie tego mocne /

Viat Dniepcowi Pana niecierpliw'e /

Wodze pierzchlwe.

Obroci na wschod Tryumfalne wozy /

Sciągnie zwycietne Wojska i Obczy /

213
A iuz pożarte Ottomanskiey hydże /
Nadziele wydrze.

Slysy pod Spiszo Rodope przykleka /
Od Wiosel Dunay i Hellespont steka /
Wali sie wali grubego Narodu /
Obloż ze wschodu.

Czyli grńtce poprowadzi nowe ?
Czyli nie mestwo zgoni Ossmanowe ?
A niz zmasaney rey Oblubienice /
Tęte sie lożnice ?

Ná twoley K R O L V głowie iey Boroná /
N i twole spada gora tá rāmioná /
Czpli te ląwy Chameleontowe /
Ożom twym nowe ?

Ty masz krawwego Młodzika ukroćć /
Oltarze Bogu Swiatu słońce wroćć /
Od ciebie mościwa Nemezys Dziadowy /
Wyglada głowy.

Twole to dżito Tryumfy te tobie /
Cortia Turba / Fu twoley ozdobie /
Wklada Dunay grzbień nie uiezdzony /
Z swymi Trytony.

Schylac sie gory / Lemus sie usciele /
Wynida w Wienicach starşy przytaćciele /
A ipolnym Panow okrutnych zelazem /
Pomoga razem.

Juzby zamęntona i Ziemia i Morze /
Juzby i wschodne poguly sie zorze /
Ze nowe słońce fu czarnemu brodu /
Wesflo z zachodu.

Rzekł a Niebieskiej nałoniwszy głowy /
 Dzwolił Poczet : Niech Dom Jagielowy
 Żyje na wieki / i z Wnuki poznemi /
 Pánule Ziemi !

(37)

PAMIEC
SMIERCI

NA IASNIEYSZEGO

ALEXANDRA KAROLA

KROLEWICA

POLSKIEGO i SZWEDZKIEGO,

Roku Pańskiego 1634 20. Novembr.

Najśniefey PANNIE,
ANNIE KATARZYNIE
KONSTANCYEEY
KROLEWNIE POLSKIEY
I
SZWEDZKIEY.

K Ocbánia twego Konterfekt załobny,
Ruine znaczna, i w Krolewskim Domu,
Korony wszystkiej żal, iezli podobny,
Iezli był kiedy spodzierwany komu;
Co duchy mogły Muze nie ozdobny
Zpodziemnych odnieść Mieśkańców pogromu,
Rymem Oczyszczym ułożywszy pioro,
Przed cie przynoszę o wielkiej Krwie CORO,
Ty iakoś wiecey nąd inne kochała
Subtelny m s t w e y p ł c i, i miękkim kochaniem,
Takeś nąd wszystkiej wiecey załowała,
Tak ciężey śmierci umierając za niem.
Już dni i nocy, choćbyś przeplakała,
Nie ruszysz Niebą swoim narzekaniem.
Podnieś wzrok cieński, a do nog rzucone
Przymi, nie owośm kárty te wzgardzone.

Czym kiedyś świat od wieku tak dawno był /
Zdrady wielkiej dożądał / i prozności wol:
Wiecej niż w Hesperydach / co rano zakwitła /
W wieczor poszła Pryapi Hellepontscy wyzna.

Wiecej niż w morskiej fał / Ktora w niepogodę
Wspiniwszy się dopiero / strojną gubi wodę /
A Delfini po brzegach igrać z chłopoty /
Srebrną piśnię / i wiatrem gonio sum naderę.

E hey! co tak światnego w oczach ludzkich było?
Żeby raz się zawisławszy do konca świeciło.
Jeżeli mruszy i słońce oko swe złożone
Grubym worem i ziemią ciętą zawałone.

Co w stali tak twardego? czemu przez lat siła
Dopiół i rda śmiertelnej stazy nie wadziła?
Jeżeli nie zostały na swym fundamencie
Rowane Piramidy w twardej diamentie?

Co i tak wspaniałego? że we mgnieniu oka /
W Achurany naglebsze nie spadło zwycięża?
Jeżeli leco i Throny / i Ktorzy sięgają
Głowa Auba / z drugimi Krole umierają.

Ktoremu Prorokowi / i Ktoży Kassandrze /
Żeś i ty miał umrzeć / piękny Aleksandrze /
Wierzyłbym bel? gdzie nie to / żeś tak froiny?
Z ręk pocztów / żeś z miekkiem upłonię aliny.

Ach ach iakie nadzieie w tobie upłynely !
 Iakie zgasty ozdoby / by nigdy nie byly !
 Prožno iuz Symplegady gontem uplyntone /
 Prožno złote i iablka chwytamy przysncone.

Co z toż za żal / i rozruch po wszytkiej Koronie ?
 Iako znaczna ruina i w Królewskim Thronie ?
 Wpadł płoty Baldekin / zátreszły sie mury /
 Złote iako podciela krwawa Jedza snury.

Ty coś święto ukrócił Wschód nie usmierzony /
 I harde Dunajowe pęskromił Trytony.
 O! iako w pol Tryumphow / i święty ozdoby /
 Iakos przyiel nowine tak nagley żaloby!

Pádnie z reku Reiment / serce urażone /
 Nie pozycie inaczej / ani zwyciężone ;
 I ktore swa wdzięczność świat uwieszało /
 Po kwitających łagodach z oczu iży pierzchało.

Ná Páná wszyscy pátrozoc / pozwleśało głowy /
 Zrzeca forgi z szysakow / i iuz nie surowy
 Młrs im w oczach. Iako wiec / gdy gwałt przyrodzeniu /
 Światła inże pogásił w stonecznym sąmieniu.

Działá milga i bebný. Ná ich młeyce wyie
 Glucha w dzwony Nemeys okropne Wenie /
 A Bellena płomienie zliżywszy okrucne /
 Po Oboże rozruca Amaránty smutne.

Iako i ty / co w rowney ozdobie i pierzu /
 W tedney byłś nadzieiey dobrej Bazimieru.

Co i mówię? W frąjunku pokryte głołółem /
Sobie serce tłumaczem / sobie i prorokiem.

Jeżli Nieba zawisne to obiecowały /
Ze Arolsiwa dziedzięne odyśkać wam miały
Po ostatni Baledon / i gdzie swiata krata /
Tobie tylko samemu dział tuż ten zostale.

Jako i Wy / co swiete noście Infuly /
Co serca za odmione / co za żal uczuły ?
Tysli wiecey umierał / ze boku ręk blisko
Smutne ono nie doszło / oczu twych igrzysko:

Wściekle / gdy Eumenides rękoma zakleśły /
Ze Arolwskie z rumoru pälace sie wstrześły.
Zawyl w Wisle Nerens / i Karpacie skaly
Daleko sie z Satyrzy swymi odezwaly.

On wpul łodze widzenia i przyszädu twego /
Niebu ducha wypłwał błogęstawionego /
Jako slięzna lilia rancy pełna rośy /
Omdlewa pod południe z razu ostrey kocy.

A do ciebie Tyberli / Nadusli cie bawi /
O ! kto razę dzionęty Tyberli wprawi /
Abo w Aare słoneczno Dagazy zaprzęze /
Ze przez Alpes wyjokie ta cie wieść dosięze.

Alc rękę nad ułecę sprawil cie tuż o tym
Tys acem gab Merkure / nie w Roturnie złotym
Ant tak / jako Baga woliwa do rady /
Alc jako ku Lach parunie gmin błady.

Co za los twoy był tedy ? Posel gdyć tak smutny
 Rozgo w skronie żelazno zadał raz okrutny ?
 Z tego Śmierci / (och Nieba) boleś i rany /
 Przedko i sam zgashony gonisz cień Kochany.

A tore jednal o mezne serca sie wstracała /
 Wszelkie na cie lamenty / wszelkie lzy spadała
 Sarmacka Jedynaczko. W jednymes ty sobie
 Podobala nawtecy; w Jedney i on Tobie.

A toby był dal ? piastuloc na Kochanym łonie /
 Żebyś go dotrzymala ? A to ? rotane skronie /
 Gdy tu i tu przypadaly strzony smiertelne mi /
 Miękkim płaczem ogryzała i lamenty swemi ?

Prożno / prożno ! Okrutna Jedza gdy wydziera /
 Ani lzy nie mogło ! sama z nim umiera.
 Wstapcie iey od wiatru / ustopcie na strone /
 A Ożom iey wstydlwym zarzucicie załstony.

W rey Młatestat zalobie. Wszelka zaś Korona /
 Tedy ludzkie Kochanie i ozdoba ona
 Mogła zmierzchnąć tak przedko ? Ledwie sie ochynol /
 Ledwie z morza Lucyfer / aż w momencie zginoł !

Płacz nieszczęsna młodości Jesli zrod rey wodzisz /
 Ze inne wielki ludzkie ozdoba przechodzisz /
 Też Nardy i Zupressy ukożane jobie /
 A tore głowy Korona / powieszasz na grobie.

Vfaśli w swej czystości / i dárach Natury ?
 Nie widzisz / ano Stárzec nad tobo ponury

Wroptwisy skopy wzroś w Tablicy kamiennej /
Aresli termin twym latom / t. zmin nie odmienny.

Dyamentem Atropo rachuje godziny /
Ty tak o nieostrożne igrało dziecię /
Goniś tańcem po łądze cyge malowano /
Lub zawody / i polem / bawiś się z Dyano.

Jeżeli mój Alexander umrzeć mógł w tym wieku /
I coż tuż bezpiecznego zostanie głowieku. /
Jeżeli rod nad Atlantą / jeżeli żywe sily /
I co mogły Charytes nie w nim nie wazily.

Tuż niebieskie Boginie w plażach opuśczonej /
Jako chodzą po Troiey popiołach wzgardzonych /
Pryamowe Echanti. Tuż przy trunie złoty
Pozostale zalecą Wiekom przyszle Cnoty.

Lucyna Krolow Szwed Rich wielki Rod wywodził /
Zrod / gdzie Tule ostatniy slonce nie dochodzi
Po Tymbryjskie poludnie / i tam gdzie niezmierny
Od Zachodu Ocean polewa Ziberny.

Starożytność narodu i doznana sila /
W Ktorym Niebie i ziemi sie nie oglosila /
Dlugo Rzym pomni Goty / i w Sycylskiej Skale
Zowan, Encelladus waleczne Wandale.

Zrod Orysyte Korony. Z drugiey zóbie Strony /
Dem przeswiecny Rakoski / i tak wypysiony /
Ze nieba tuż dosiega wysokim jwym dachem
Siemi bedac ozdoba / a Pogonom strachem.

Zrod

Źród na wszytkie Teryony / i światła granice /
 Rozłom wielkim Żeluba wystąpił łożnice /
 I gdzie niebem Żelice Sauromackim włada /
 I gdzie wpół Oceanu Hesperus zapada.

To tego urodzenie zaraz w pierwszym progu
 Przy Brolewskim Belloną przytomna pologu :
 Rozmąrynem kolebkę niewinno zroniła /
 A w Tarcz tłukąc miedzianą / dziecinę tuliła.

Ani płoszek pieszczonych Mamek mu śpiewały /
 Ale między zarazem bebny kołysały
 Wychowanki Marsowe. Siercio i pancerzem /
 Ale bawelno / nie mlekkiem powilągać pierzem.

Źród one w nim zapali i krew chciwa sławy /
 Że mu tylko tryumphy a hermańskie klawy
 W myśli były. We śnieci : bebny w uchu gęszniały
 W dziecni : świetne chorągwie w oczu się wiewały.

Jako kontem nalać chęć / tak do drzewem rozczyć /
 Włożyć się wężyką / do pierścienia skoczyc.
 Cieple sypać Batteredy / podsadzać Pettardy /
 I domiępne przy forach stawic Belloardy /

Wszytkie tego pociechy / wszytkie i zabawy.
 Źród w jasnym się obłoku Bog spuściwszy krawaty /
 Wcałował Dziecinę / i na wierzch Karpatu
 Wniósłszy go w powiciu pokazał go Światu.

Zagroził nim w Trący dyżkim Ottománom :
 On strachem Massagerom / on zguba Teryanom.

Dałł zmienne ukości. Dunay w płam przepłyń /
I po gorach Chorogwie hemonskich rozwinie.

Nápódnie ná Wielkiego Alexándra tropy /
Po Liberá i ślepe Eoykie zatopy.
Z od źorze wleczorney po rane tey loże /
Gdzie Enotá a fortuna przebydź tylko może.

Wszystko to miał mu zysć / co inszego gdzieby
Nie knowála Atropo z zawżnymi Nieby.
Oná w cieniu západńy / głowa tylko chwiała /
A z ofiar i obietnic / tak wielkich sie śmiała.

Jednak on niewiadomy fortelu i zdrády
Buiał sobie po wonnych rozáncách Pallády.
Hipoekrenśie smákułoc zezodlá poświęcone /
Mars bez ktorych nieukiem / i męstwo balone.

I raz Roze po łáśnym zbierał Zelikonte /
Raz gonił po Oimpie / i uiezdzał Eonte /
Raz wdzięczne historie Alio mu śpiewała /
Raz w łowy Balliope z soba go bierała.

A wielkim sie Rodzicom sercá rozplywały /
Gdy po łáśnym páłacu one im igrały
Poćichy przed oczymá. Takiey był nádziele
Acháneł Aśtaniusz u swego Enee.

Umierały Chárytes pátrząc ná łágoty /
I po pos A-reides ułáśane zwody
W twarzysie przegłódały: W takim wiec opale
Rubin bywa przy głádkley Eosći i Erzyśtale.

Ludzkość zas / i przytemnym taowm ułożone
 Arolewskie obyczaje / takżo zalecone.
 On swo wlecey grzesznośćią nisz Alcydowem
 Ciognął serca ku sobie łańcuchy złotemi.

Tak pogodził i młodość pierwszą zaprawiwszy /
 A twarz wszystkich i oczy na sie obrociwszy /
 Już Oczysty Młocstat i pałace jasne /
 Wysokiemu duchowi były tego ciśnie.

Czem wielkich opłakawszy Rodziców popioły /
 A po przeszłym zamięnieniu nastał dzień wesoly /
 A zgoda wśch sprzyśległa na Oczystym Thronie
 Starszy usiadł w Arolewskim plaścu i Koronie :

On czapkę i ozdoby zniósłszy przedem swoje /
 Jako Phebe / i złote gwiazd Niebieskich rolę
 Przypadało przed Słońcem / i końmi żartkami
 Porążone ze swiślały ustępując swemi.

Wklonił sie Arolowi / Kontent na uchwale
 Niebieskiej dyrekcey / i fortuny dziele /
 A ten nie Saramanty / ani ościaniem
 Słupy mogli sie pomierzyć Herkulesowem.

Tedy grom na pulnocy słyszeć było regł /
 Gdy daney nie strzymawszy wiary / i przysięgi
 Siewior Młostwa zwołał / i porożem hardym (dym.
 W gore trzejsoć. Smoleńsko pasem ścisnie twar.

Przeszło znosić Theatra / przeszło Trumfálne
 Zmieniać Łuki / a w ogień i burze tak wałne

Isć co przedzey / po Szrankach gey niedokończone
Zostawiwszy / i w Bramach / Sobli w pul zielone.

Co tego tedy za żal ? Odey latałoce /
Gdy i serca we wshytkich widział palatocce
Starzych dwu przed innemi złote trzesiac Alawy
Ducha pełnych wielkiego / i wysokości sław :

On w domu miał sie zostać ? On o cudzych meśtwach.
Nie bez trwery zazdrości słyheć / i zwycięstwach ?
Czyli mu nie to Niebo ? Czyli insha ziemi ?
Zbroia cieśła ? i frogie niewczasu z drugiem :

Ale pola ktorego Niebá mu záyrzały /
Ru łaskawym Ausonom Nim náskierowały.
Gdzieby widział postronnych ludzi obyczaje/
Widzieć coby godnego nád Wyzyste Kráie.

Tak mile sie do czasu rozstawił ze swem /
Dal sie w moc lekkim Austrom. A ci zyciłem
Wiejąc duchy / przy brzegu wody dwu-imienny :
W Cesarstwie go szczęśliwie stáwili Wienny.

Jako tam wdziecznym gościem od wshytkich przysięty ?
Jako na nim z radości / Wux polegał świąty ?
Gdy na twarz tego patrząc / tu oczy / tu inne
Podobienstwa Kochane uznawał siostrzynne.

Pełne były ulice LuKow wystawionych /
Pełne Sale Doęrow i Rozg poświęconych :
A wdzięczność i Rodzone piękney Balltopy /
Gdzie poprzeczal / gdzie i stopił w jego záraz tropy.

Z tym opuścił Wienne / nie bez żoźe i tak
 Dłuższego z nią Kochała. Jako swej Traci
 Odleżdałoc Ulisses z miłości uprz ymy /
 Upatrował wpul morza ostatek leży dymy.

Wnet Helweckie Kantony gospoda mu były /
 Ze cieniami wiecznymi Alpes zawalily :
 Co za tor miał Annibal / gdy pierwszy ie kował :
 Co za przeście Wandali : wshytko upatrował.

Żtod piękno Florencya / i Ewstnace polá
 Ogladał Lombardyey gózie Po i Mossolá.
 Szerz buczny polewa / i gdzie na Adercy
 Miasto plywa bogate dziwney Wenecyey.

Z wielkim wszedy weselem / i żodzo wstány /
 Nie inaczej by Pollux w pol morza widziány :
 Ktorey on syty chwaly / im wiecey sie chroni /
 Tym ona następue / tym wiecey go goni.

Już wshytke Italia wielkley Wleść radości
 O przyezdzie tak wdzięcznych napelnila gości.
 Gdy Tyberyn i święte Miasto Romulowe
 Ognie przedeń / i Jascas posela Tullowe.

Smałuto Ponte biale / zlocone wedzidlá /
 Polatuis Aquile rozroczynsy Szzydla /
 Podnośa sie Theatra / zakwitata ściany /
 Jako gdy siedl w Tryumphi Syfax polmány.

A ozdoba Lechley ná świetney Karocy /
 Jako w pozney Hesperus okazalsy Noccy /

Albo rany Lucyfe: gdy z Bou wschodźł
Miedzy zgraią przebraney Auzonskiej Młodźł.

Po nim oczy Senatu / i Miasta wszytkiego /
Tali Krew / roli i Syn KROLA tak wielkiego /
Ztóry Pontu desiega / i Tanai granic /
A Scyta i Ossmanski dom u niego są nic.

Tak do Kapitolum / gdzie z pokory drogi /
Świete nisko caluje Quirynowe nogi /
On w niebieskie nagrody / i przyszłe nadzienie /
Droźsie rogu Amalchy dobra nań wylecie.

Do Kościołnych zarazem prowadzon popiołow /
I swietych Mauzolea / przednich Apostołow /
Ztórym dawszy winną część / i ułkon pobożny /
Przypatrz sie Fabryce oncy tak wielmożny.

Ze lat słotych Stolicy Starey Săturnowej /
Potym strasiner Katedrze Kapitulinowej /
Dziś wielkiego Biskupa. z kąd iako świat wielki
Świete brzmi orakula pobożności wsłeki.

Widzi grod Archanielski niegdy Panteonă /
Duzych gdzie pracowały Cyklopow Rămionă.
Przeleżda sie po bucznych mostach Traianowych /
Przeleżda po Theatrach i polach Marjowych.

Po drodze mu Aqueduct Aderanow sumny /
Domy pyśne Sărnezow / Szytowe Kolumny.
I w czym Stárożytności dotod iesze iaki
Latem długim przytarte pozostałe znaki.

Zrod poia Kámpániey i Kápus lubo /
 Sławno mierzy wielkiego Anibála zgubo
 Gdzie ślachtetne nąd Morzem leży Neápoli
 Stárczyste gdzie Awerno / i dziwne Puzzoli.

Tym málo ucieśywszy górne zódze swole /
 Któremu w myśli tylko Krowáwy Márs / á bóse
 Chude milšie Kóthary i w polu namioty /
 A niz Rzymśka wyniosłość / i Włoskie pieszczoty.

Zostáwwszy Nádziele tak wielkie i tropy
 W oczach ludzkich / ná wszystkim widoku Europy
 Sauromatskiej ozdoby / ku požádanemu /
 Obrócił sie szeslawie Nubu Oczystemu.

Tedy Pan z Aquilonu / cieśki Moskierśkiem
 Powracał sie zwróćesłwy / i lupy zdarćmi.
 Wiodąc z soba w Tryumfie / z tedney Wolge strony /
 Z drugiey Morze / i Tryon wszyteł sprzysięzony.

Grzmiał z ochoty Kárpátus / Kómiencie mówily /
 Z Dział piękne Wiktorye ná swiáté wszyteł bily /
 A glos swoich i Pean za Gángem dáleki /
 Żyw bądź KROLV! o Pónie! i Tryumphy ná wieki!

W pul powszechney rádosći / i tak wdzieczney Sceny /
 Za zdarzeniem zwyciężnym Rodzonych Heleny /
 Przybył moy Alexánder ; Sprzysięgie takoby
 Niebá ná ich fortune byly / i ozdoby.

O takó ná pokolu tedy ich witańia /
 Takó słodkie affekty / glebokie Kochańia.

Tuż ani sie napatrzeć / ani wdzięczna ona
Nacieszyć Bompanta nie mogą rodzona.

Tak bydź miło na wieki ! Edzieby nie w tej dobie
Zawisła ich Łachczya szczęściu i ozdobie
Tuż za ścianą Pałacu / na słabotne ono
Jagielowy maciee gwałta tuż grono.

I nie stała / wpul Kwiatu i tego grzeszności /
Ze nad wszystkich nadziei dopieła swej złości.
A Proemu w żelazie smierć Belloną inna /
Ona Niebu na lekkość uprzedła dzisieinną.

Teraz sie tuż Rodzeńi napatrzcie do woli /
Co wiezor nie sie pozny / Ato wie ? Ato ? rychłoli
Zbierzcie sie napotym (chcu !) niewiadomi /
Kiedy z tego niebączna gniazda was rozgromi

Co zna Ida Kochanka / i Paffo wdzięczności /
Co uciachy Cythera i Pest wesołości ?
Wszystko to wszystko zmiozby / ile czasu / ile
Godzin drogich zostawa / nacieszcie sie mile.

Czas / rychym nad Pegazy leci Kolowrotem
Co w Momencie uplynie / gonie prozno potem /
I wy nie oplaczcie iutro minionego
W naglebsze Antypody słońca dzisiejszego.

O gdzieś ? Siostry / co frogle miały na umrśle /
Ato on czas Nereis przegula to w Wisle
Mile gdy sie ustawi / była wam leśkawa
Zu iutrzence / i burzy wschodowej przeprawo.

Ant-

Antyście wiecznymi rozzerwani Gąsy /
Prze uśilne poległy miłości zapasy /
Na swych pierściach Avernus samemu składał /
Abo gdzieby i umrzeć / społem umierał.

Ala zbadać kto może? co w naglebszy dzień /
Miało jeszcze folgować / mało sroga dzień
I żeglawa Bellona Gąsów coś ukrada /
Jako słońce tym milsze / gdy już już zapada.

Jako piękna Deiope z tysiąca przebrana /
Neptunowi na Ołtarz Morstkiemu składana ;
Rozmaryny po górach i fiołki zbiera /
W którym wieńcu zabita / wesoło umiera.

Podobno nie użyta / zbrojnych gdy widziała /
Bala się / i przystąpić blisko nim nie śmiała /
Gdy oczy palące niosąc ku Wschodowi /
Samemuby nie wiele złoczyli Marsowi.

Aż po trąbach niedoślych i umiarkowanym ścianu /
Samym żartem pożarte zwycięstwo Dohańcu
Zionac przyszło. Dopiero w zwyciężnej Ołwie /
Na bezbronnych przypadła z Korą natargowicie.

I tedy Oryoną hárdego straciwszy /
Tedy twarde Budziakom Polca zarzućwszy /
Oblamana Rodopen / widok i Edany /
Dać się poznać i ruszyć z Ktorey mogli strony :

Taki między Korony i Dalmy Amowe
Smutne zamieszkały się rozgi Rureffowe

Ná stonłowe Karoce / i wſzystkie ozdoby /
Proch wzgardzony i grube przypadły żaloby.

Stragle Alebá ná tymli macie fundamencie
Rzeczy ludzkie? dopiero co stoncem / w momenćcie
Noco ciemna. Teten sam tylko / a popioły
Żá smnymi kurza sie ná Olympie koły.

I Ktoreż zalosniejszy mogło byđż Emblemá?
Ż szepow sześci Rodzonych / polec oraz dwulemá?
Opadł kwiat powarzony / i skute z nich nie rdzały /
A drugie sie okolo smutno pozwieſiały.

Bedzie rysiác o tobie / wielki Kárdynale /
Attyckimi Kanáry cukrowac swe żale /
I rzewnie Pindárovym Acheronty strólem /
Mnie tak ná Alexandrem doſyć pláćac mołem.

Już Poláco Eumeny / tuż nie ublagáne
Trygryfmi páznoſtry nieć two Kocháne.
Aż on mdlać / i razem / iſko liſt ſie zwinać
Zgromiony Aquilonem / z Konią ſie przeſſynie.

Żbleſo ſiły ku ſercu / á Tryſk. ch Koráli
Twarz rumieńſia / raz mrozem / raz ogniem ſie pali /
Ze / lichy m co dziećcinom przypadało rady /
Ojui go chropáwe ſmiertelne Cykady.

Co tu czynić? pteſzzone / gđſie Krolewſkie loſe?
Gđſie i wſaſy Wárſzawſkie! Takli o moy Boże /
Krolewſkiemu Synowi w ubogiej chałupie
Żoſtać? iſko wzgardzoney ſolwiowi ſkorupie?

Chude ściany. Szczęśliwys i ty Wielgoście /
 Żadna Memfis / żaden cie nigdy nie przenieście
 Mury swymi Babilon / gdzie nadzieia ona
 Niesmiertelna / gdzie wielki poległ Syn Hammona.

Błysnęły okeną grube / zaświecily podwoje /
 Gdy w łaty twe skurzone światła one swoje /
 Tym wdzięcznieysze wylewał / im w Tetych daleki /
 Zapadały / a iż wynisć nie miały na wieki.

Ratuy / hey ! Eto przysięciel ; żadney / żadney / strony
 Nie zostawa nadziei / ani iż obrony.
 Czyli Fonte Phaeton tak rozje zaprzeże ?
 Ze doległość i gwałt moy / Rodzonych dosięże ?

Gdzieś im spąć w Solidach wiatrem zatrzymanym ?
 Gdzie ? nabystrzym piorunem w Łenie ukowanym ?
 Żeby mnie zastać żywym / i w znać ostateczny
 Reke ścisnąć oświebło przysiężni jerdęzny.

Gdzieś swego Delfobą Kassandreze Kochany ?
 Gdzie słorych dostać ledźtor ? ze nie oplakany
 Miedzy mury nie umrze ? O nad nie wdzięcznieysza !
 Czymby i mnie była śmierć na łonie twym leysza.

Tybyś Krople ze Fronti śmiertelne otarła /
 Ty cieśkim snem żelaznym i oczu dowarła /
 Jakobyś / iako wdzięczne postać łosze jobie /
 I lekucżko umierał / umierałoc w tobie ?

Co ta wiatrom ? Pierwey mnie umrzeć w tej żalosci /
 A niż stęrgi / i moie doyda cie cieśkości.

A ty pozno znikomy będziesz cien gonila
Pozno i nie żywego płaczem swym budziła.

Trzykroć się zdzima cięśko / i siły zebrane
O Aweru podwole optera splełane.
Wola; Konia. Stoi kon / kopyty grzmiać prożno
Łuż / i inne ozdoby pomiatane rozno.

A; gdy Rozga Merkury niebaczno umoczysz /
Atym śmielsza Atropo nastąpi mu w oczy /
Spuści głowę ku ziemi / spuści kark syniony /
I tak snadnie da Jedzy zerznąć włos złocony.

Niepodobniey Hlacyntch Cypryjski poleże.
Acorego Sadowniczy ostry sierp dosięże.
Ant wdzieczniey Telonek mlodo ustrzelany /
Nie świadomy Dykramna / lekarza swej rany.

Smierci tego Jeziora przyległe płakały /
Łasy gluche płakały / i na odgłos stały
Bazimierskie zawely. Ciało ducha plone
Na smutny Amphiteatr zątem wystawione.

Tak ledwie się pod zorze poKazawszy światu /
W pul południey doskonał ozdoby i światu.
A tylko co ku Niebu złoty błask podały
Tropy nieoplaćane po nim tu zostały.

Miał być wielkim; znał go wydawały one /
Jako złoto w ostatniey ziemi utalone.
Czemu gdy pole blisko / i kres nie daleki /
Zawadziła niewdzięczność i niegodne wielki.

Już niech i ta proźnymś nie budze cła Rymy/
 To co z serca Eu Tobie / i chęć uprzymy
 Nagrodi w Niebie. Zmogoli w tym co Earty mole/
 Nie wynidzie z ust ludzich wdzięczne imię twoje.

POBV DKA
CNOTY

W. Iśnie Oświeconym Xiążęciu

IERZYM DYMITRZE

Iśnie Oświeconego Xiążęcia Iego Mci

IANVSZANA ZBA-

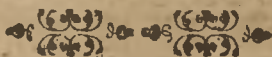
RAZV WISNIOWIECKIEGO

Koniuszego Koronnego , Krzemie-
nieckiego &c. Stárosty.

Wielkiej nadzieie Dziecinie.

Roku Pańskiego 1635.

I

Zadem Niebieskiej pelen dziś otuchy ?
Co mnie za wieśsze porwano duchy ?
Ze wybity piory ku gorze nie swemi /
Zdam sierzdam sobie chodzie nie po ziemi ?
Poznac cie z twarzy Nadsieto iedyna

Arwie Wisniowcekiej / ledwie choc poczyna
Lucyna tullé / i Krzepie rwe nogi /
Ledwie rozwiac wlos na glowie drogt.

Niewinnym skronie opuściasz puchem /
A iuz staroscia i wysokim duchem /
Wielkie w Oczyszczenie i z Boiu i Rady /
W tak malym cieie pokazulesz Dziady.

Niektore lubia dzieci rozigeane
Zlawy i konie zlotem malowane
Ty smiesz iuz zywych bezpiecznie osiadać /
Smiesz waznym drzewem / i Patzem wladac.

Nie bron trzciniana / nie woskowe strzaly /
Lekkiego serca i nie meznicy chwały
Ale i pochew przy boiu / i razem
Sroyny twoy Sadyak ostrym brzmi zelazem.

Rozeli pedza ku Kresu zawody /
Lub gonio drzewy pod wleczorne chłody /
Dziala gzymio w Quatry/pioruny Mars siele /
Zomu Kochansie / nad cie / te turnieie ?

Przed czasem umysl wysoki i w malym /
I znac w zielonym / co ma bydz w dozyrzalym :

Wiśniowieckiego piora prać i lotu /
 Kolo podlego nie wieśa sie plotu.
 Bo leżli przezyrzyś / (czego leś się sobie
 Snaż nie uważyś) w swojej sie ozdobie
 Żes z Kłazar Kłaze / lat tysiąc blisko /
 Czyli sie nosić i ty będziesz nisko :
 Przezyrzyś sie w Dziadach nie mntey Stározytnych /
 Jako w poKoju / jako w polu bitnych :
 Dawnieyşe mimo lata i Rómpura
 Od waleznego doted KORYBUTA.
 Oni bindami głowy przewiązane /
 Niośa i Sable świeżo Krwio sp'ustkane :
 Ledwieś Pohánge Euzynowey skony
 Zakusili wody / i przepadli w te strony.
 Nie tak sprzyśiegłym Annibal Rzymśkiemu
 Jakę Imientu oni Pogánstiemu
 Nieprzyjaścioly glównymi bywali /
 Że sie w pieluchach nimi odzywali /
 Nie dziś / waleczne potomki zakrwawili /
 I jako Orzel orleta swe wprawił /
 Korybur sercem / i Kochanym lowem /
 Sam pierwszy meźnie ległszy pod Azowem /
 Zostawa śmierci ! i pomsta Dziadowy
 Spadła na wnuki / spadła na ich głowy ;
 A ci po sobie nie przerwano zgraio
 Dział ten potomstwu ; rok do rok podaiło.
 O ! tako często Boh i Dniestr zuchwaly /
 Sprojno Krwio pienil ! Bilebrockie skaly /
 Jako plugawo poćily sie rosso /
 Tabinckie trawy nie ryłane koso !
 Gdzieby Działte / gdzie gluche mowily /
 Alezmierne okiem Wołoskie megily /

Siła z rąkanych głów / siła i Kości /
 Ato z nich lałomy wydziałby wnetrzności :
 Snadźby świat inſy ochynał jwe Konie
 Z potopu Pierhy po Dewkalionie /
 I morze z łoną wylawſzy jwe wody /
 Niezmierzonymi ośiało Narody.
 Nie Don / nie Dunay / był im nie przebyty
 Grzmiała ſumnymi Rodope Kopczy /
 Grzmiała / i Połſkie bobrowały Konie
 Do Propontydzie / i ſlotym Strymonie.
 Świat ſam zaſtepom / i mocy Turceki
 Opreć ſie nie mogli. Jeden Wiſniowiecki
 Dawał nie dawno i Tatarom Córy /
 I śmiał Wołofkie zerzucić hoſpodary.
 Ledwie tak we Lwicy ogromnie ſtudłany
 Szypłać mogli grzywie pieſeł rozigrány /
 Ledwie tak ledno Lerneſkiemu Smołu /
 Szlachetne Orle było ku obroku.
 A lednak Tyran ſiła ſwa piłany /
 Na garść ich ludzi nieraż wyuzdany /
 Doznawał z Kleſe i Lewawym zwycięſtwem /
 Ze im nie rownał i ſercem i meſtwem.
 Komu podziſdzień przy Trackim Boſforze
 Łał twoy nieznány Sarmacki hektorze :
 Ato idac tedy nie ściśnie ramięny :
 Heś rām umierał trzy dni zawieſzony.
 Cieſkości twolej ſame litowały
 Morza / i glucho Helleſpontſkie ſkaly /
 Toli Kupreſſem Katafalę natętony :
 I ſłup pamięci wleczney wyſtawiony :
 Żalował i ſam Pogánin urody ;
 Żłod cieſſze ſłotą ſlubował nagrody /

Żebyś przysnamniley uniesłony lańciem
 Tego chciał wyznać Machomet'a znakiem.
 Ty tak o łabec nie utulonymi /
 Chwaliles uszy Zbawiciela swymi /
 Ze w pul słodkości dusze spracowany /
 Kiedyś od lekkich chłopiat ustrzelany.
 Co Amphiteatr Atryanow humny ?
 Co Serpionow obudwu Kolumny ?
 Szczęśliwym hać twoy daleko pogrzebent
 Pod Ottomańskim ozdobił cie Niebem.
 A ty Stolicę świętęj Romulowey
 Dostojny Ojce / dopuść mi w Bobłowy
 Dopusć Koronie / między przeswietnymi
 W Olympie siedzieć Megenni ki twymi.
 Żaraz w Dymitrow Braterski trop drogi
 Z Konstantym równo Alexander stogi ?
 Jako rodzona gdy sie krewia spluskała
 Lwi Brzmantey slepo wypadała.
 Ale Cymmeryskie cienie ich nie straszą /
 Ale wody gorne pragnienia ugasszą /
 Ale poboię i prosięj pojożli
 W brod wytarzane konie ich po bożli.
 A wielki Andrzej Wotowoda w Radzie
 Królów Wołyńskich / na stos silny kładzie
 Ciepkie ich lupy / Polam gdzie siezione
 Głow Bissurmańskich pale krewia natężone.
 Nigdy żrznieszby drogim Nilus błotem
 Ant bogatshy swoim Tagus złotem /
 Jako co rzadko młeszkane gdzie bely
 Bractawskie dżige / za mego kwiłnely.
 Pozniesz tuż widzicie w Wołosich Michalaz
 O Etrora kiedy śmiałość porównała ?

Ktore i serce podobne i sily /
 O taki drugi Szaniec sie wazily?
 On wdzieczney zony Krwis uwiedzion milo/
 Nalezdza Jassy z Hieremim Nobila:
 I zniosty Tomse / smadz nad obiernice
 Nieba / Oczyszcza wraca mu Stolicy.
 Co Tyran wschodny co na to szalony?
 Czem nie popadly wscetle go Gorgony?
 Ze ieden/przeciw takicy iego sile/
 Koronny Szlachcic wazyl sie o tyle?
 I doznalby byl z hanba swoia wieczna /
 Kto sie nań z reką porwal tak bezpiecna /
 Gdzie w Porcellanie przez swych zarazony /
 Ozdoby pierwey nie zagasil ony.

II.

Ale nie budzac / Ktorych w bladey zgras
 Do czasu ziemia szazitanych tai;
 O Ktorych dzielach i przewagach tyli/
 Ale mozesz iedno sluchac zawse mile.
 Masz żywe Slonca / w Ktore ty ochoczyl/
 Jak mezne Orle utopiwszy ogyl /
 Naparzysty mestrwa / i dzictow sie wielkich /
 Cnot Bohaterskich / i przykladow wsialkich.
 Ono Dział wdzieczny mile cie piastujac /
 A swey sie w tobie twarzy przypatrujoc/
 Zabawy mlodsze i Moskiewskie boie /
 Z takimci smakiem przypominaj swole;
 Wz sie / Dziecino / szczyrych prac odemnie /
 A bierz wizerunek prawdzistwych Cnot ze mnie /

Ale w tafcie miękkiej / nie pieśzonym pierzu /
 Ale w Polocym chowanych Pancerzu.
 Teraz dzieciennie igraś / niewiadomy
 Co cie za burze czekał i grony /
 W krorych pochwili przywdziec sie ochyń /
 Bedzieśli wlekom chciał potomnym słynąć.
 Słysz i tak buynym niośa sie tuż pierzem
 Serwowie twoi ALEXANDER z JERZEM
 W Holandzkiej nistch. Jako sie składa
 Jako Hiszpańskie Wely rozwiata.
 Ale dawno w poczet Minerwy wpisani /
 I tuż do bołu mieżem przypasani /
 Z tak upuszczato Troczy Phebowe /
 A rżna płomienie / i gniew Marsowe.
 Słyszales takie / tak z ludźmi swem
 Matezdał Moskwe dopiero JEREMI,
 Dwieś stacy tego nie zastanowiony /
 Przepadł ostatnie daleko Trzony.
 Pomni to Putyś / porzuci gdzie Polem
 Podziadził z reby kuzo sie popiolem /
 Znać on ślak krowy / przez ambit nie mały
 Pulnocy wstykły / ku swom do Biały.
 Gdzieś mu tak Niebą sprzyjliwie beda /
 A wieku Parli leniwe doprzeda ;
 Jako drogimi / na kore tak robi ;
 Dom twoy przesiwny lupy on ożdobit
 Czym iednak wiecy cieśre sie maś innem ;
 Jako tak wielkich zś Rodzicow Synem /
 Ktorych nie moześ iedno tępam chodzieć /
 Tak ant moześ od nich sie wyrodzić.
 Tuś przy Wygyskiej doyrzale Tablani
 Opadno Tablka. z Luytanskich Kont

Atorem rod słońce / i wiatry pierzchliwe /
Czyli urodzo muły sie lentwe ?

Ato dziś nad Oycą twego przeważniesz /
Ato nadeń w dziele Rycerskim sprawnieysz /
Sama to / sama przyzna / Ktora ludzi
Tyka umarłych i po śmierci budzi.

Czułośćią tego Łordyniec zrażony /
Prozno ciekawe rozpustsza zagony.
Owszem gdy zlewa / i najwięcej chciwy /
Zmłotane na wiatr porzuca ciekawy.

Nim Ukrainy suche zakwitają /
Nowe palenki / nowe miastą wstają /
I Krote przed tym nie uznały Kasy /
Dłowiło pola rzeszty mi Kasy.

O ! iako w świetnym ludzi jwych obłoku /
Widzieć go było / przy sumnym widoku /
W stroyno nie dawno Elekcy one /
Zomu na głowie było mieć Korone ?

Widziały tedy Narody / widziały /
I nie bez takiej zazdrości przyznały /
Ze po cztarnie świata Kaledony /
Nikt nam i srogi i niezwykczony.

Ze opłakawszy Krolewskie popioły /
A z nowym Panem nastał dzień wesoly /
Ato znałomitszym pogtem i Osoba /
W one mu festy wielko był ozdoba ?

Nie stroynley Palant po brankach cwigzonych /
Nie rzeżwiey Kont Pharon halonych /
Ant przed lary Tezeusz dosiadał /
Gdy Minotaury Thessalskie popadał.

Żatym w pulnocne iako Pan Tryony /
Jemu Jurezenka / i Wjchod poruczony /

Zeby na pilney (ktory przypa^d w rzeczy)
 Miał po Żadniestrzu Pogańska pieszcz.
 Ani to wiatrom. Bo iako sie sily
 Boronne wszytkie Indycy wyroczily /
 A tu przy nagim Wkrainnym czele /
 Cos Quarcyanych / cos pleszych nie wiele:
 Aż trwoga i strach przypada poblady /
 Palanki ktore po polach osiadly /
 Od Porty znosić ogniem i zelazem
 Woyskom Cesar skim Kazano z Abazem.
 Tuż tu nie żarty. Ostatnim tu szancem
 Ostatnim przyszlo scierac sie z Pohanczem /
 Albo go zrazic nastopivszy clemie /
 Albo po pierślách przepuscic go w ziemie.
 Co za nadzieie w rostargnionym gminie
 Po wszytkiej tedy byly Wkrainie ?
 Gdy czasu żadney nie bylo w tym rady /
 A tuż ogniście lataly hyady.
 Co w polach ludzi / co w Polku przebránem
 Z Wielkim Koronnym Kupia sie Hetmanem /
 Kupia sie / ale co zdalo sie tyle ?
 Przeciw Pogańskiej tak nawalney sile ?
 Wszytko w Rodzicu zdrowie bylo twoim /
 On z Weterany i wyborem swoim /
 Ledwie na lasnym ukazal sie czele /
 O! iako serca dodal wszytkim wiele ?
 Tuż Nieprzyjaciel ledwie nie pod bokiem /
 A jeszcze w cieniu zmatani glebokiem /
 I nic niewiedzac / wiatry prozne goniem /
 Hey! Kto oboczy? Kto dowle sie ontem ?
 Nikt Wisniowieckiej nie ubieg w tym strazy
 Ze szkod Pogańsk ch ognio^w sie przewazy /

I pod wszystkiego Wojska zamieszanie /
 Szczęśliwie pierwsza / Jeszka dostanie.
 Tak o fortyłach sprawieni Tureckich /
 Warułem oboz. Prawe Wisniowieckich
 Toż się Skrzydło. Wodz sam przed wszystkimi /
 Żartklim zda koniem nie tykać się ziemi.
 Czemuż nie tedy Jedzą ładowita ;
 Ażora dziś cienie sławy tego chwytą /
 Co za niesmaki dawne swoje miała /
 Czemu nie tedy z tym się ozywala ?
 Owszem się tego powlekły złocono
 Wdzieczno go mowa żagrzewala on :
 Tobo o Kioze toby oświecone
 Stois dziś rzeczy ledwie nie zginiłone.
 Gdy wszystkie Jady Poganin wywieral /
 A Sturmem regim Obozy rozpierał /
 Ktoremu oraz gwałtowi i siele
 Nie mogły nasze dotrzeć na fortele.
 Już już balony zwycięstwem się ściąsy /
 Aż Wisniowieccy wydawali się płiszy /
 Puszczaj nań ogień. Takie Etna ludy /
 Takimi żagrzeźmi i niebo pioruny :
 Tak niewytęwanym gdy gradem go prażo /
 W pol już z pozartej nadziei wyrązo /
 W przestronie pole. Dopieroś i one
 Bioro w tym serca nasi nachylone.
 Tak przelre gardło Nieprzyjaciół zronił /
 Żeby miał lednak / Gymbi grzbieć zaślonił.
 Żelazny w Porcie / i dobrze co sprawił /
 Posły i listy do Caza wyprawił :
 Że zniosł Palanki wysięki Studennice /
 Cesarzka za Dniestr uprzątnął granice /

Domknąć i głębiey po Bałtyckie brody /
 Czasu i lepszy nie bacz pogody.
 Król w zimney Moskwie zapadł gdzieś głąboko /
 Tu po granicach takto są pieroko
 Obrony nagie. Hey! ruszyć się głowa /
 Korony niebo podawa gotowa.
 Jako od Wojska z drugiey pisa strony /
 Ten do pokrewnych / ten do wdzięczney zony /
 Jako pogubił / na takie ich razy /
 Przywodził ślepe zdrajcy i in Abazy.
 Nie grad tak gęsty / ani gwiazd tak siła /
 Jaka moc ogala na nich się waliła:
 Niechby nie ufał Cesarz uwiedziony /
 Lud to żelazny / lud niezwyctezony.
 Tak wiele było w Wisniowcach ochoty /
 Zepostry one przez mój i Ramoty /
 Czym o Turckim sprawieni humorze /
 Czekamy przedko / co przyniosą żorze.
 Wielko był części / i żłł nie wygranej /
 Do Gaju iednak wojny zatrzymaney /
 Na piersiach z Turki Rodziciel twoy tedy /
 Ato mu zazdrość tego uymie kiedy ?
 A do ktorego nisko te przewagi
 Nog osiarcie / chciey żayć uwagi
 Chciey Pańskiey wolcy / żłł zamileżane /
 Jeżł bydż mało okiem twym przezyrane ?
 Tobie zwycięstwo / Twoia reka bila /
 Jakażkolwiek sług była twoich siła.
 Jednak / o Panie / nie wszystko iednemu /
 Ale cokolwi. E przyznay i drugiemu.
 Wieś tak serca Bohaterskie budzo
 W dziełki powinne. Jako zaś na cudzo

Patrzac Kro sławę / a Krw swoie lecie /

Co ma za dalsze cnoty swey nadzieie ?

Poczetek Woyny ledwie / przestopiony /

Ledwie prog pierwszy / Cesarz poduszczony

Abazy duchem woynę wola nową.

Wola / i wszytko rusza sie sam głowa.

Slyścić od tetnu grzmi Rodope kont

Wiesć tedną drugo swiegorliwszą gont

Jak siła wiojeł Hellespont tuczony /

Jakimi Dunay mosty uleczdzone ?

Znowu po krótkim wytchnieniu do zbroie /

Belloną z Turki smutne trąbi boie /

Na Krory strach sam / i okropne dzwieki /

Narody insze nie podniosły reki.

Co bliższy ognia i przysley tej fale /

Po przykrey rozem Kamienieckiey Stale

Obozy nowe / sprawić sie gotowt

Co niebá zdążyć / Nieprzypatelowt.

Czyli smieć będzie ? czy dotrze sie wzroku ?

Raz tak sromotnie ustopiwszy Kroku /

Jako z doznanej dopiero swey cnoty /

Dostanie Naszym serca i ochoty.

Nie mogli Wyzyznie / i w tej zawołany

Zeysć okazyey Rodzić twoy Kochany /

Zeby takó zwył przy powstachnym zdrowiu /

Nie byl i swego wazyć po gotowiu.

O ! takó przykrey widok złe chetliwym /

Jako zaś wdzięczny ogom byl zrygliwym

Gdy pod trzydziesto i trzemá Orłami /

Z świetnemi swemi nadziezdzał Polkami.

Ogniem im oczy i serca pałaly /

Ogień i konte nozdrzami przyskaly /

Phebe Zbroj błaski po polach młotała /
 A dzwieleki Echo zycgliwe zbierała.
 Sam pod Kestrowa znałomitszy Atró/
 Ogromnie Alawa trzesie złotolity/
 Kon pod nim Thracki wazy sie / i czule
 Ze złotem cieści / ze i złoto zuie.
 W takim jwych Woysku świetno postępował/
 Ktoreby ledwie Krassus sam wychował /
 Ze wshytkim razem i tumultom wozy
 Nieprzyacielskim / Oboz swoy zatoczy.
 A w tym Pulnocne skrociwszy Tryony/
 Przybywał wybor on nie zwyciężony /
 Jaka i twarzo ogromni / i stroiem/
 Argiraspidę z Alexandrem swoim.
 Co był za widok? One gdy sie zeszły
 Zwycięznie Woyska? Gdy ci nie obeśły
 Tryumfy Noc / po morze lodowe/
 Owi swe wziętem zdobili Wschodowe.
 Ato im nie ruszył? teżliby do Ekwawy
 Przysło z tym było Pohancem rozprawy/
 Wleźć do Pontu / i komu fortuna/
 Zyczła kiedyś / złotego dość runa.
 Wlądał Dunay grzbiet nie uieżdżony /
 Gotowi witac ze swymi Trytony:
 Razem Edońcy / i Sarmate razem/
 Pany swe spólnym mieli biec zelazem.
 Czego Poganiń zlekły sie Salony/
 Aż on przypada / aż on upierzony/
 Opuścił ogon / Który po Azey
 I wshytkey świeżo toczy! Rumelley.
 Czemu Ekw letem? i przysłażni stary
 Nie ponowimę przez nowe ofiary?

Niech pozro Scylle / niech hániebnie gino /
 Ktorzy zabołow tych wšytkich przyczyna.
 Ach! nie życzliwe spráwowały niebá /
 Że iáko owym tego było trzeba /
 Máiąc nąd Eárkiem swoje Rozulbáše /
 Tak i nam Prussy doKuzáły náše.
 Záczyń / nie trudno porzeczawšy po sobie
 Oplónąć z ognia stronie mogły obie /
 Że one Ktore światu tak groziły /
 W słusznych swych stránkach máchiny stáncły.
 Ale do czásu i ten utáiony
 Pod plaszczem ognia : - ledwie przygáśiony
 A tuż się znowu z-Żadnieštru dobywa /
 Tuż smutnym włości popiołem pokrýwa.
 Ato ich bił świeżo ? i Podiáżdę czył
 Gromiły w polách wściekle te Zárpyte ?
 Szynione z Koni Kaydánámi brzmiały /
 Co oczy náše dopiero widziáły.
 Niech i ci widzo / Ktorzy przewážnemu
 W tym co uwlożo Rodzicowi twemu /
 Że támtych gránic (snadź západšy w domu)
 I sam nie broni / i przešłádza Komu.
 Ażá dzień iáśny chmury te rozbił /
 A on wielk długi Nestorow pożył !
 Dozna Oczyzná dálšey w nim ochory /
 I będzie Kiedyz tego wdzieczna Enory.

III.

Ale Kto tešsze twoley się rotány
 Przypatrzy twarz / znajdzie ułochány /

J Rodzicielka Konterfekt swoy w Tobie/
 Co Trzaskawicow nalezy ozdobie.
 Oni z Litewskich Kioszów starodawnych /
 Od Narymunt i Skuminow stawnych /
 Jako z Machiny Trojańskiej Pallady /
 Wielkie podziśdzien pokazu Dziady.
 Jednego wspomnie / ani sie zawiodę
 Staruska twego w Trokach Woiewode :
 W nim obraz żywy starożytny cnoty /
 W nim wiel Saturnow zda sie wracać złoty.
 Gdziezby mu widzieć ? Ty Konta dosiadaś /
 Lub ksztalenie szybki luzel swoy nakladaś /
 Powaznym tancem lub pochadzaś sobie /
 Jakoby paterzoc nie umierał w tobie.
 Już w tak ozdobney Starość swych gromadzie /
 Jako po wonnym Hesperyskim sadzie /
 Zbiera fiołki / i celniejszy zioła /
 W depozyt drogi pracownia pieszola.
 Roskoszuy sobie. Znajdziesz co do mestwa /
 Na ich trzurny paterzoc i zwycięstwa ;
 Co do Minerwy / wzbudzi cie uczony
 Bez ktorey Siela / i Mars sam halony.
 Już na cie z swego wylodais Parnassu
 Niebiste Muze / terazci do czasu
 Dopuścza / rola umalwshy skronie /
 Wdzięcznych Rodzicow nosić sie na konte.
 Czekałs Alpes i Larynskie Brze /
 Gdzie leżł w domu czego nie dostate /
 Albo / i rozne zwiedzawshy narody /
 Miał gymbys wiel swoy polerował młody :
 Gdzie piękne Miasło po Adrey pływ /
 Głowa Narodow / Calera zygliwa /

Duzzoli dziwne nad Awerneu wroty /
 Gdzie wodzi Trojański Rozgi szukał złoty.
 A zrod szesliwie iako sie powrocisz /
 Juz ogry wszystkich ku sobie obrotisz /
 Bedzie Oczyszna / bedzie chetala onych /
 Zazyc z pocticha talentow zdarzonych.
 Bellona zaraz w pole sie pokwap /
 Do Marsa z toba: On mile oblapi /
 I na grzbiecie ostrej uniozisy Karpatu /
 Wleznaiomego pokaze cie swiatu.
 Boy sie Pohanze i ty ziemi dzika /
 Perekop / ani Dobrucz niech nie bryka /
 Bedzie / co brodem Dunay twoy przeplynie /
 I na Edonach Znaki swe rozwinie.
 Napadnie Erwawe przodkow swoich tropy /
 Bedzie bit Turki / i grube Dolopy /
 A Eurynowe ouzdamy brody /
 Tamte w tryumfie powiedzie Narody.
 Rzeki / a powietrzeza zagrzezmialy zelazem /
 Rosc piekne Dzieciele / a Bogu i razem
 Ozdobom swoim! Wleczne niechci lato
 Kwitnie / a Parki schno zawisne na to.

6738
N A W I A Z D

Iáśnie Wiełbnego w-Chrystusie

O Y C A i P A N A

M A C I E I A
Ł V B I E N S K I E G O
Z łaski Bożey Kujavvskiego i
Pomorskiego Biskupa.

Do Włocławká, Stolicy i Katedry swoiey.

Ode gratulator.

R O K V 1631.

5. Pazdziernika.

Łaśnie Wielebnemu w Chryśtuſie Oycu i Pánu

MACIEIOWI LVBIENSKIEMV

z Łaſki Bozey Kuiáwſkiemu i Pomórſkiemu
BISKVPOWI.

Z Mała tu prawdzie poſta, tu dzień, ten i ſzczeſliwoſć na Stolicę Kuiáwſką inaugura-
cyą, ſtarwam tu oczu w. m. Mego Miſciwego Pána: nieprzeto żebym próżnego czekał wiá-
tru, álho z tąd iáka gloriola unosiła mie, ále Muza
moia dotąd nie znaczna, fortune, i ozdoby w. m. Me
Miſciwego Pána głoſać, zehy ſmiałość pierwoſci i beſpie-
czeńſtwo wziera. A lubo wiele innych, którzy ſwo
ſzczeſliwoſć tweny, tu tak zżyney máterey, i ſerokim
pólu, enot i ſtarwy w. m. Mego Miſciwego Pána oſtrzyć
beda; mam iednak nádziecie, że proſta i ſzczupła moia
ffektem przynamniey i życziwoſcia porówna z nie-
mi. I rozumiem że nie dam aſſem Elephánti: Oco nie-
gdy Auguſtus zgromił Græcula: ani Cenſori rigido,
ktoryby Errat iey poſtrzegal, ále Pátronowi i oſobne-
mu obrońcy, zehy ja, gdzieby co nie k-rzeczy, benigni-
ore ſinu ogarnął. W czym gdzie uzna wdzięczność,
i twarz weſoła w. m. Mego Miſciwego Pána, wa-
żyć ſie o wiecey będzie. Teraz fortun tych, i ninicy-
ſych poćieb zehy w. m. Moy Moſciwy Pan, tu dłu-
gi wiek zżywał życie.

Ode gratulor.

Żego się bawiś Muzo moła w cieniu ?
 I do tad w ciążnym trzymasz mie wleżniku ?
 Wścianach i szupley chudobie /
 Samą skazęś / samą igraś sobie.
 Wynidź / a poyrzy / na świat dziś wesolo /
 Z grubego wstydu wyrownawsy czolo /
 Ty krora swobodnym okiem /
 Miał się zawże ku Stanom wysokiem.
 Ale ta tryumfy sławne Rzymskie one /
 Nie na Olimpie zawody cwiżone ;
 Wiażd twoy / w ozdobyey tej Eupie.
 Spiewać bede / o wielki Biskupie.
 Aż to nie pierwsza głowie twej Insula ;
 Trzeci to stopień / trzecia Kapituła /
 Oycem cie i Pánem wita /
 Czem z ochoty serce tej załwita.
 W takiej nie dawno chodził Chłim załobie /
 Znączne twe cnoty podobawsy sobie ;
 W takim przy ozdobach wielu /
 Piękny Poznań przysiał cie weselu.
 Gdzie takos one zwatłona Stolica /
 Za miło sobie wziął Oblubienice /
 Święty ran umysł był w tobie /
 Pierwszey wrocić słare tej ozdobie.
 Ale gdzie indziej droge sta sta stały /
 I nad ow wyższe stopień rumowaly /
 Spód luz Climp nie daleki /
 Gdzie Laura z Ka cie na wieki.

Wiele

Wiele ich duma i herby pyśnięmi /
 Wiele fałszy / i duchy różnemi /
 Do tego Koryntha chętało /
 Tobie sama cnota sie dostało :
 Aż i w Lubieńskim Domu zacnym twojem.
 Sielą ich było / co w dziele oboiem /
 I piores mogli / i razem /
 Zbroie nosić / i władać żelazem.
 Wszakże tak ścisłych z Bellony i botu /
 Nie miał promieni takimi w pokoju /
 I Togach dziś poświęconych
 W tobie świeci i twoich Rodzonych.
 Ato was rozjeżdża : Komu pobożności.
 I doświadczeńsiej odda dąk godności :
 Swego Płock nad Łam wyjeżdża /
 Swego Włocław niesie nad obłoki.
 Oblemą w rzeczach rozum czuły dął
 Natura / w obu tak pomiarkowała.
 Animus / gdzie by pod wago /
 Ludzkość z Pańską znosi sie powaga.
 Jeden głos obu / jeden duch w Senacie /
 Nie o swej takiej i swojej prywatie /
 Ale przy Ołtarzach cało /
 Dobro wszystkich poświęcone zostało.
 Tak zjednoczona szlachta cnota czuła /
 Gdzieby Kiel wrażyć różnie przepatruić /
 Ze w Łat wtuliwszy sie zątem /
 Sama sie zryje / sama sobie Łatem.
 Jako zaś dobrzy z łod pociechy mała /
 Gdy na te stonca Oczyste patrzą /
 I nie ruszone filary /
 Takiej trudno przybrać świętą parę :

Aż tak jasno świeci ci w Senacie /
 Tak w ciemności / i wdzięcznej prywatcie /
 Ten Jezusowym Kompanem:
 Ow pralatem / i godnym Kapłanem.
 Już i Siostrzyny w ozdób przeszłych progu;
 Że Dom ten wstrząsł poświęcił się Bogu /
 Jako Gablowi Mariowi /
 I Kamillowi Kapitolinowi:
 Szczęśliwa Mantro / ze 10 para Synów
 Nieśka na ręku w poczet Apollinów /
 Szczęśliwa Lampido ona /
 Marka / dziewczęta i Arolewska Żona:
 Trzykróć szczęśliwsza / i obłożona Skronie
 Godniejsza Laurem / co Synów na łonie
 Lit ręk takich otrzymała
 I duchownie wszystkich oglądała.
 Gdzież ona teraz w Elizie wysokiem
 Nie patrzy na was nieśmiertelnym okiem /
 I nie cieszy się bez miary /
 Wasze wonne czułe gdy ofiarę:
 Co o Biskupa Świętego niegdy onem
 Pewnie Pstrokonstana: Waszym on Patronem/
 I Argentem był młodości /
 I przykładem wsiach doskonałości.
 Gdzie przed górnymi w Olimpie Nieśkańcy
 Dż się nie chlubi swymi wychowancy /
 Ktorem wieśzeł za żywota /
 Że tak wynieść miała się ich Cnota:
 Żyć na wieki w tej jedności z sobą /
 Kościołom światłem / Koronie ozdoba /
 Swobodom naszym Patrony /
 O Ktorey kiedy narezo się strony /

Że na znał potym Wyczyną wdzięczności /
Popioły złotem odwagać / i kosić ;

I mleć / Parła gdy doprzedzile /
Ża Polluxa i Rastory będzie.

A ty którego prowadzo te zgrate
Wlezdzy szesliwie. Dzień ci ten nastale
Wesela pelen i chęci /

Dzień ten wszystkie twej fortuny świecił,
Kosiciel co rylo ziem / i morza włada /
A sko pod twoje Łaskę tuż przepadła /
Przalarow porzeczne Koło /

Tecumphałny spawa hymn wesolo.
Gdzie złotem Kapa ciagniona i Stula /
I od Smaragdow czeka cie Infula /

W czym iako Pasterz usiedziesz /
I trzodzie swej błogostawie bedziesz.
Ktore skoczysz w Pompe i obrzedz /
Wesole Jo! będzie brzmiało wszedz /

Że na te pocięły twoje /
Ruszy ze dna Nymfy Wisła swoje.
Amalte Rog swoy otworzy w tym złoty
Dostatkow wszelkich. Dodadza ochoty
Ceres i Liber wesoly /

Bluszczy wonne umawszly sioly.
Tedy zafwiena Tymenty i wino /
Bedzie Dwoe buzał / i zacna Rodzina
Na wiele glosow i chorow /

Ży na wieki / przeżyj i Nestorow.
Bedo chęć zawnie stawac pogorowiu /
Przy twej ozdobie / prowadze / i zdrowiu.

Czesc im i sława od ciebie /
Jako gwiazdom od słońca na niebie.

73
79
Agas wpadł i tu nie w nieprzytętle /
Masz Pomłanęzłkow i Brwnych tak wiele /
Atorym gdzie będziesz łaskawy /
Wszystkie w Dom twoy słońca sie Zulaawy.
I tak rozumiey/ gdzie w pogzet ich przyymieś/
Ze na ich reku bezpiecznie sie zdrzymieś/
Będzieś Ewangel między nlemi
Sławny Rymy (zmogoli co) memi.

24
SIERADZ SIĘ SWIECI

Pod Wiazd

Jasnie Wielm. J. M. P.

STANISŁAWA KONIECPOLSKIEGO

Woiewvody Sandomierskiego,

Barskiego, Buskiego,

Kozvelskiego &c.

STAROSTY

Na Krakovvską Kasztelanią.

Z Krákovvskiego Coll gium Societatis IESV.

Latino-Heroico pod Tytułem

SIRADIA TRABEATA

Wydány.

A Piorem Oczystym

Przez

SAMUELA

Z-Skrzypny

TWARDOWSKIEGO,

Przełożony i przyczyniony

ROK V 1634.

281
Jaśnie Wielbnyim Icb M. M.

X. STANISŁAWOWI LVBIEŃSKIEMV

Z Łaski Bożej Płockiemu,

X. IAKVBOWI ZADZIKOWI

Chełmińskiemu, Kanclerzowi Wielk: Koronnemu

BISKVPOM.

Szate Sierádzko świeżo poświęconę,
Wąsy ozdobom, starym Rzymskim stroiem
Teraz na Feſty Polskie przecobionę,
Foga Koronnę i Oczystym kroiem,
Nioſe, i waſza ſczyce ſie obronę.
Zaſłońcie i te lubem cieniem ſwoiem:
Za którym, żadne, lubo ſie pokuſę,
L rneyskie Iedze z mieysca mie nie ruſę.
Wiſe uprzejme przyiaźni i cbeći,
Iakoście ſpolnie poczełi rość z ſobą
Infuły ſwiete, i Wielkie Pieczeci,
Spolnym dziſſe zeciem, ſpolna wam ozdoba
O! wiakiey wzaiem macie ſie pamieci!
Snadź na Lidyſkim Kamieniu to probę.
Gdzieby ſie w Auſtry zimne Aquilony!
Gdzie obróciły w południe Trwony!

Ale ktoremu Bellona zdarzyła

Szalone mierzyc przy Pánu Booty,

Widzieć gdy krwáwa Helice topiła

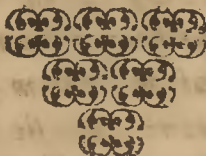
W Moskieuskiej iuże Polskie świeżo groty;

Ta was z Braterskiej Ligi rozłoczyła,

Ze na swe pátrzać nie możecie Cnoty.

Gdziekolwiek iednak mieycie te Trąbą,

Przyślych Tryumfów cieśćcie sie nadzieją.

SIERADZ SIĘ SWIECI

Zasług dobrych nagradzać Fortuny nie stanie: (Dzanie
Złod dziś w Polsce pierwszy danie mało Siera-
W ludzie w telkie bogaci. Ztórych toko siła
Na tak łasnym widoku Cnota wystawiła!
Złod dostarki Tyryskie / złod wielcy do Rady
Rapiant złotoruchey wychodzą Pallady.
Złod Polskiemu Marsowi pierś poświęcone /
I Dziele w Alkach wiecznych słyna wystawione.
Zacni Bohatycowie; ktorými tak siła
Orczyzna się Tryumfy do rod ozdobiła.
Złod Działow starożytność / w tryumfalnych Togach
Ponawia dawnych herbów / i na swoich nogach
Stoiąc Cnota / o Niebo samo blię głowa /
Polski świat oświecając łasnością Phebowo.
Tu Troje z Chorogwiami szkielem stoia swieciem /
Tu Łeś światła w Przysiężu z ucieśnym Pokość:
A Zbroie powieszawsz porządkiem swym długim /
Zasiadało Zuruly ładen w raz po drugim.
Tak na Pańskim Pałacu / łako przy Dłogoci /
Samą między a szkielem Sieradzka się świeci.
Tu Czapek ułazule wielkich siedm Bogatych /
Od Postrownych Kamieni i pierz bogatych.
Takie wzory po świetnych widzieć Złorogłowach /
Na siedziwych Biskupich przyciąnione głowach.
Tu w Wszech Szkarłach pojęsne Ojczy
Śwobol strzeżo w Senacie / i Pańskie ozdoby.
Tak i Purpuro Insulę / tak Kryże z trzajem /
Czapki świecie Szylkami miedzi się razem.

Miedzy

Między tymi bezpiecznie Pan zasiada sobie /
 W iakiey siadal przed laty Romulus ozdobię.
 Z obu stron sie o przodek stolki ubiegają
 Po lewey Krakowianin z dluga swieczek zgrają
 Z prawey Prymas na czele. Przed owym Paize /
 I Hermanzkie Bulawy / przed tym świetne Krzyże
 Ten pod Sarcz Krakowskie pi. stule Korony /
 Ten potrzebne granicom obmysla obrony.
 W nim pod przysiężne zaćmienie wiara doświadczona,
 Nie ruszona powaga / myśl nie zwyciężona.
 Jakie gwiazdy wpul morza Rodzone świeciły /
 Jakie luny i z Sarcz na świat wszytek bily.
 Jego Epidauryski wasz zaraza sie ogi /
 Acheruntzkie furey i zmyslone Bogi.
 A na smierec ozionowiszy Sektarzkie Mafkary /
 Pewnym swolcy nadzieie Raze bydz i wiary.

Jaimie Wieleb.
 I. M. X. Bi
 skup Kutawski
 Lubieński

Oto i na Kulawskiej Batedrze / wysoki
 Siedzi Pastorz / ktorego rozsadek gleboki /
 Obyczaje przysiemne / i zarty uczone /
 Wiara zawsze doznana / serce nie strwożone.
 Lubo mowi w Senacie / pelne swej powagi
 Słowa tego u wszytek wiele maia wagi.
 Położyli obmysliwa / lub wczesni obrony /
 To rozumie i zgni / co z dobrym Korony.

Jaimie Wieleb.
 I. M. X. i t. cki
 Lubieński.

Ty także / w Sarmaczey / z spol Rodzonym twolm
 Key duchowny prowadzis / ktorys pioresm swolm
 Tak urost / i wymowa z Koronney Plececi /
 Ze Plocka dzis Infula Pomlany twe świeci.
 Lub wdzieczna h. storcy o przeszley zalobie /
 Lub statysis sie na Sarcz przy Krakowskim grobie /

Świątobliwe Popioły / oddawałac ziemi /
 Słowy nad Ambrozjo i Kanar skodzęmi.
 Lub na upór i ciche Sektarze Fortuny
 Następniesz / i wżatem porażasz pioruny /
 Zarliwy o oboję / gdzieby co nie w Klubie /
 Albo ku pospolitęy chyliło się zgubie.
 Tyś mistrzem swej Fortuny / i na Cnocie twoi
 Wszytka ta dziś ozdoba takto świetna stoi!
 A co drugim fortune Lucyną gotowa /
 Tobie przyszło o Niebo uderzyć się głowa.
 Tak wiele może cnota! Tey / zniósłszy się zgrąło
 Łatona i Charytes / wdzięczności dodało.
 Pobożność z Polity / i pod piekno waga
 Snadna ludzkość / Biskupa mierzona powaga.
 Szczęśliwa nader Ziemi z takiej pary Braci!
 O! Który cie Paktolus złotem swym opłaci?

Stąd bogata Wąrmia / leżli od pierwszego
 Rod wywiedźcie Dardana / zna Biskupa swego.
 Wąrmia / Która świeżo przez Nieprzyjacioly /
 Ruina i plonymi kurył się popioły /
 Weźmi serce / rozwinieś włosy przedko swoje /
 Mlekiem ziemią oplynie / i Pásieki twote /
 Gdy szesliwie Batedre Biskup twoy zaśledzie /
 I sprawować Wninnice święta twoie będzie.
 Jego w rządzach Koronnych serce doświadczone /
 Obyczaje przyjemnym ładem ułożone.
 Rzadka rada: lub ducha Pańskiego pilnuie /
 I Skrytych Oracula temu dochowuje:
 Lub na ciche podrzuty / i Dworskie Symbole /
 Jako drugi Alejdes nie ochronnie bite.

Jaimie Wieleba
 I. M. X. Bisk.
 Warminski.
 Szyfrowski.

Przydała i Kleus wdzieczności mu siłą.
A Fortuna gotowe cnoty ozdobiła.

*Jainie Wielob.
I. M. X. Biskup
Lucki Radoſe-
wski.*

Ale i Luck odległy / miedzy ludzkim gminem /
Slynie wielkim Biskupem swym Sieradzaninem
On z pogotkiem Imienia swego niesmiertelnym
Bastre przeciw Narodom i szurnom piekielnym
Stawił swięto w Hausstowie. On z nieprzyjaćcioly /
O Łacińskie Obrzedy czyni i Koscioly.
Aż stańcie ze urre Popom Ruskim rogi /
I pod swięte podobie Cateynowe nogi.
Istnu brzygi oświecił i Kraie Besforu
Rzymśko prawde uznął / przestawszy uporu.

*Jainie Wieleb.
I. M. X. Biskup
Chelmski i Ko-
necpolski.*

Stąd i Chelm Oycą tego śacny Rod wywodzi /
Wielkie Cnoty / i w króte nikt go nie przechodzi /
Krośkolwiek z Rzymskiej reki miał błogosł i wiony
Pod Władzą swo duchowną tuteżne Tryony.
Samą lepszę Dziecinę Lucyną w pologu
Reka swoja Panienśko poświęciła Bogu.
Samą rożę Kolebkę pieśzgoną zroniła /
A Ciapko mu Biskupia skronie ozdobiła.
Tak dorodziły nądzicie mało omieszkaney / (ney.
Dossedł potym Godności w Alebie mu przyczyna.

*Jainie Wieleb.
I. M. X. Chel-
minski Kan-
clerz W. Kor.
Zadziśk.*

Ciebie także z Sieradzkiej Ocz-ſkiej twej strony /
Wtosił Orzel do Chelminu w Pruskie horyzony.
Orzel który ufając Twemu Borabiowi /
Imię twoje zalecił przyszłemu wielkowi.
Ty onę Tłumacz Phebow / Ty Seynry Eteruleś /
Wola Pańsko otwierasz / i Łasko śasuięś.

Two:

Twoło Szwedzkie furze / i burze zámwilete /
 Słodko náb miod Atreke wymowa ulete.
 Gdy poszedł ich Obozow i ognia samego /
 Postem byles postany z Senatu Polskiego.
 Samci Mars dodał kont / dodał słow gorętszych /
 Ze przyszło do znoszenia / i Traktatow przedsięch.
 A z Zamków ustąpiwszy / i co zabrał w Woźnie /
 Do let sześci pozwoił z nami żyć spokojnie.
 Tak Nestor zmiełzył słowy Atredy wdzięcznymi /
 I z Achillem pod mury zniósł sie Ogrzyskami.
 Tak i Pyrchow Cyneas / gdy o Pokoy prosił /
 Porządano w Senacie odprawę odnosi.
 Ale wdzięczniej i Orphaus o zakład swoy drogi
 Lutnia uol pleszono twarde w-ziemi Bogi:
 A słodkim zabawiały dzwieleciem Persephone /
 Wtracono z pod ziemié nązad uwiodł Zone.

Jaka Erytrejskiemi stroyna ozdobami /
 Miedzy w Rzymie pyśnemi iezdzi Palácami
 Na Frygjeskiej Barocy we Lwy zaprzężony /
 Marfa Bogow / kolo niey / z tey i z owey strony /
 Zgrała wnukow Niebieskich. Tym złote ubiory /
 Tym i z-ramion pleszzone wito sie kędzlory.
 Czola / farba Tryysto zamazane Erwawa /
 Włosom złotym / podobni Bogom i postawa.
 Tych Uleba waza sobie / tych Sfery wysokie /
 Tym wstęś dawa na Ponte Phabus złotookie.
 Wleżna Polski ozdobo ! o Sieradzka ziemi /
 Domie / Inocie dziedzicznay ! Ciebieł taktemi
 Bog uził Beharey i Korych i w Pasterkim
 Miał tak wiełkich w Senacie / i Role Rycerskim

M 2

360

Skąd Moskiewskie Zagony Wołennik on stary
 Drzewy trzema przibity pokropił Krwią Szary.
 Tedy meżnie Konajce Znałki swojej Cnocy
 W polu postął żelaznym / Replie i groty.
 A sławę dla Ktocey się żywota pozbawił
 Długo-poznym po sobie potomkō zostawił. (in)
 Ztąd pierwsza Krew Zamoylskich z-Domē wstawa swo-
 Niemniej znacznych i rada takō wziętych boleś.
 Ztąd strasliwe Pogonom Kopile przyniesli.
 Ztąd Tryumfy / i głowy wysoko podnieśli.

Jasn. Wiel. b.
 I. M. Pan pod-
 kancł. Koron.
 Zamoylski

Ale i ty Zamoylski / mury choć nowemi
 Miasta roczyś / i Zamki pod Nisby Ruskiemi /
 Choćci i tam po Sali tgera okazali
 Tuż przed twymi oczyma Astantusz niely /
 Zna swoy Tyber w Oczysztym Kraju Romulowym /
 I ty starym nie gędzi domem Priamowym.
 Pamiętay Kanē / i pierwszą Rodzicielkę swoje
 Sławno Dzieli wielkimi nieś pod niebo Troie

J. W. I. M. T.
 Woiewoda Ma-
 zowiecki War-
 szycki.

Kto nie zna cie Warshycki wielkim Woiewoda
 Starożytnych Mazurów. Tobie z piekna woda
 Słuzę Narew / i łaskę Senatu / i zgrala
 Do ozdoby ci wschodnich drogi się podają.
 Tobie nowe Lucyna zdarzyła treburą /
 I starego w posagu Czapkę Koryburą (zbroi)
 Ze Krwie Księżor Szarańskich. Przy twym w słotey
 Bokū / Mars i Fortuna z Orły wrogimi stol.

Jasn. Wiel. b.
 I. M. P. Refe-
 rendarz Kor-
 Przerębski.

Ciebie fednał Przedem i Kunsty prawym /
 Doświadczony zaleca rozum przed innemi /
 Gładki twojej wymowie w piekny animusz /
 Gdy do Pańskich odnosiś ważne spraw, usz /

Dwor sie zdumiał i Senat. Ciebie uchowała
 Wiesza Themis / i bronić Prawdy rozkazała.
 Jakoby pod Praktykę i słowy gładkimi /
 Niewinni nie gineli pospolu z winnymi.
 Tak przez zwyczaj i pozne w-rzeczach doświadczenie /
 Przyszedles ku ozdobom / i takiej dziś Cenie.

*Janie Wieleb.
 M. P. Chelmski
 Koniecpol.*

I ty Gniazdo wystiełasz w pola Chelmskie łasne
 Bastellanckiey Ozdoby: jakoby tak ciasne
 Sieradzkie iuż Poczty / i świat był tak mały
 Żeć Latium i droge incho pokazy.
 Twoie widział Chorogwie / poznał i Pobogi (strogi)
 Dniepr Pogancki / gdzie Turczyn gdzie Massager
 Dalei na swym skalony Podkow / Ciemieni /
 Slawe kuc niesmiertelna Po:skiemu Imieniu.
 A zbroie powiesiwszy i wychnawszy zbroju /
 W. opuśczoney zasiadles Todze i Pokoju.

*Wielm. I. M. P.
 Łęczycki Waw-
 lewski.*

Alles i Ty przestąpił swojej prog: granice /
 A na Państwo sąsiedzkiej wiachałs Łęczyce;
 Jakoby mało znaczną w domu Cnota bywa /
 Aż gdy Alpe: i trudna Rhodope przebywa.
 Tak nieznacznie i słonec z-morza sie wzbija /
 Aż gdy letnia Hyene i południe młia.
 Ant wswioich Perynach Tagus słota rodzi /
 Aż tam gdzie Euzyrane ostatnio przechodzi.
 Twoją w mowie powagą / i Naimuś w mierze /
 W-obygatach przystojności i dozor w. Czerze
 Załochante w pokoju / i Darách Junony /
 Znacznym cie uczynilo strojem tej Borony.

Wielm. I. M. P.
Kondrski Łę-
szycki. Przerg-
biski.

Toż cie miko Bonarskim uzcilo Burulem
Cny Przerebski / Ktorego ostrożnym i czulem
Zna Patronem / gdzie Prawo gdzie wolność sie chyli/
Ani na twym Randorie szczyrym sie nie myli.
Twoja stoja powaga tamteżne Seymiki /
Gdzie wpowinnych terminach pierzchliwe Afryki
Trzymasz i Afkylony / w piekney zeby zgodzie
Poniskałzesa przy Koronney zostala Swobodzie,
Tak w Sieradzkim Imieniu zakochawszy Cnota/
Do nieba iuz samego otwiera mi wrota.

Wielm. I. M. P.
Szpicimski: Ko-
nopnicki.

Ale komu pod słońcem i Nieby rożnemi /
Tobie dała fortuna sieść w Oczyszczy ziemi/
I w pieknym Pokoiowym z- Bellona Przymierzu/
Na starym brzdzi starym Panem Szpicimierzu.
W twej niebieski Geniusz wyrzucił sie Cześć /
I w poczesnym Saturnus Latynski ubierze.
Ztorego złote wieki Polem otoczyły /
A siedziwe promienie Ciemię mu okryły.
Niewinność Ceremonii / i proste przymioty /
Nieobludne Charytis statopolskiej Cnoty.

Wielm. I. M. P.
Wielunski Ka-
dośewski.

Tenże Polus Sieradzki zna Radoszewskiego /
Kasztelana Senatu swego Wielunskiego.
Nie wstyrkim za granice w obce horzony /
Trzeba kogo przy namaley w domu do obrony.
Gdzieby tak z Egiptelskich Piramid wosk ch /
Latarnie Aeronowej / i Argow stołkich /
Dochodziły potrzebne Wyżyny przy strogi / (trwogę)
Co Szwed myśli : co Weymar : co w Sigetu za
Ani sie myli na tym ; bo tak o nies czule /
Ze wlecey nad swe własne Dobro iey milute.

J n

95
I na takim Korony Właściwym Gie
Wpatrzenie Daleko iey nieprzysiaćciele.

Wielm. I. M.
Pan Konarski
Sieradzki Bu-
żenski.

Mało na tych Sieradzka łeżeje Ziemia miała /
Wiec trzeciego na Państwo Konarskie wezwala
Jakoby we trzech Cnota zjedno zona była /
Czymby teley na zwawę Lery uderzyła.
W tobie obraz Buzynskich Działow starożytnych /
Niemaicy świetnych w Koscielnicko w polu bitnych.
Gdzie różne Senatorskie nie dawno Kuruly /
Dobor Starbow Koronnych i strojne Infuly /
Głowy miały gotowe. Z których laterośli
Poratowie, Pstrokonscy i inni urosli.
Z których aż i po dziś dzień swiętobliwie plemie /
Współke swoje polalo krwio Sieradzko ziemie.
Z których tey ty prowadzisz i sławne ich dżicie
Przez sie i swych wyrażasz Polomkow nadzieie.

Idzie W I M.
P. Woiswoda
Derpski Dyn-
hoff.

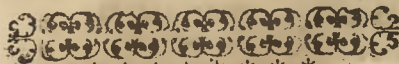
Śmieszeli o Kochanku ścieble Jągiellonki /
Z którego z starożytney przybrał krwio Litwonkiey
Miedzy swe Pan Achary; ani snadź zalule
Bo zna wiare po śmierci i w ziemi to czule
Ze sie Kochasz w umarłym i cieni gonioć lekki /
Ciezkie łzami oblewasz po dziś dzień powieki.
Nie wstydz sie o Denhoffie fata lub winule /
I znikomych popiołow pozno iuz żaluleś :
Cnota to Boharyńska / affekt iprawiedliwy
Wtara szczyra / miłości moc i ogień szczywy.
Szczesliwy i zrod Sieradz z Ziemi Koronnych wlelu /
Ze przy takim ozywa sie Obywatelu.
Jemu Sadow powierzył Wielnińskiego Grodu /
Jemu Fortun Szlacheckich i wielkiego Rodu /
Prze

Przybrał Zone / i między Kroniki swe dawne /
Wpisał latom potomnym Imię tego sławne.

*I. Wielm: J. M.
Pan Krakowski
H. W. Koronny
Koniecpolski.*

O Ziemię w ludzkie zysna! o Krainę przebrany!
Od pierwszego szczęśliwie Lecha podeptany.
Gdziekolwiek Odryzyska krawce kleska tropy
Swole linieś / gdzie prsne przerażaś Dolopy /
I z Emonskich poboisk cięśkie wieśśaś lupy /
Lub Gettami sierośo rośaś pola trupy ;
Lub Czolny Zaporowskie Wataś twoja plyną
Z resiacem i bow ucietych / i wraz sie ochyną
O Dnieprowe Narody pod żimnym Bootem/
Żnaki twoje cznie Pent / wie Helice o tem.
Tu o wielka Królowa / tu z zaśsepą swemi /
Ktora snadz nad Tryony trzymaś Sarmackiem
Troby z toba ogromne : Sama pod żelaznym
Sroga Helmem / tu do nas z żefirem przyiaznym
Spadaś lekko / i z Wozu z siadysz pochmurnego /
Nawiedz Polski horyzon / Dom Dziedzictwa two^o.
Gdzie po Wornach surowych Krakus cież przypymule /
I wyniosł : pod niebo Zoblkiem Gory sawie.
Gdzie razem z Koronnymi wshykkiem Buruty
Droge Wanda zaśsedysz / pierwszymi Cztuly
Zdobi twego Hetmana ; temu te przyznawa /
Temu Rzody / i Pansstwo Krakowskie oddawa.
Tu / Nieba pochylivszy / wdziecznym pozyczy okiem /
Oto Wodz twoj na Krzesle zasiadł iuz wesołem.
Ktorego z pierwszych pieluch między Orzestami
Wychowala Bellona treumy Polskimi.
Ona Kassan Wolenny Dziedzint / i ona /
Twardo Zkroie na mietkie cisnela kamioną.
Helmem

Helmem ogry sáemilá / á w Troby hugalá /
 I miedzy ogromnymi bebný Kolýjalá.
 Tak gdy Drzewem i Tarczo igrał sobie zrazu
 Przymykłego Marsowi oddałá zelázu.
 Ucałował / i mile Bog przygił go krawáwy :
 Żrod podniosł ná Tatáry wzrósł swoý nie láskáwy.
 Pogroził nim w Thrácyey hárdym Bissurmánom ;
 On rogi utrże Czerni / on kárki Tyránnom.
 Miasta strwozy i Krále / Dunay wplaw przeplynie /
 I po Gorách Lhoragwie Edonstich rozwinie ;
 A rwardo Eupynowe ouzdamy brody /
 Támtęzne mu w tryumfie obfecal Narody.
 I dal mu Blawe złota / á Belloná nowe.
 Kastelan Kley Ozdoby Arzesto Arakusowe.
 Szczęśliwy Bohatrze / Ktory rey Korony
 Nosisz Orly / i wczesne dawasz icy Obrony.
 Nie ustaway w-zaslugach ; Oczysznie / i swemu
 Slawe Kónię niesmiertelno Jmientu wtelkiemu.
 Pallás nowe ozdoby codzién niech gotule /
 I Wrsa za Fortuna twoja sie Kierule.
 A ucieśnych doszedłszy żrzodeł Kalliopey /
 Oycá Syn rák Wielkiego / niech nastopi w-tropy.
 Nágradzayże Cnotliwym Fortuno zasługi /
 A sławá Sieradzanów niech pluzy wielé dlugi.

NA DZIEN PRZENIESIENIA
STANISŁAWA ŚWIĘTEGO,

Jaśnie Wielm. Legomości Książę

STANISŁAWA LUBIENSKIEGO
Biskupa Plockiego.

Ode gratulator.

Zadnem Niebieskiej pełen dziś otuchy ?
Co mnie za wiejsze porwają Duchy ?
Ze piory wzbiety lekkimi /
Po wzgardzonej nie chodzę już ziemi.
Widzę cie piekna ozdobą Korony !
Widzę cie w Dzień Twój / Dzień błogosławiony !
Dzień nad dni Juliuszów !
Nad godziny słone Augustów.
Jakie pośpiechy z swoich Rzym Trajanów /
Jakie ozdoby miał z Wespazjanów /
Ze godne dni ich pamiętać /
Po swych brankach tryumfalnych święci.
Widzieć Igrzyska / turnieje / i skoki /
Ognie po murach / i inne widoki.
Słyszeć Obeliski Eula /
Wleńce z Dobku i Olkwy snuła.
Nie będziecie / (co z głosem się mieni)
Zadnych Dyczyzna ciosła Pamięci :
Nie będą następcy Doma /
Zuś Kolossu / albo Hippodromu.

Inby

Inny styl tobie Brato gotule /
 Nie ten co twarde Marmury wysule /
 Ale co w przyszle nadsiele
 Zlotym piosem charakttery leie.
 Ty takos wielki w swojej dzis Ozdobie /
 Samemu wysytko powinienes sobie.
 Sames: sam / i z Domem twoim
 Enoty urosl / i Dowiepem swoim.
 Co za dzitw? z-Arolow ze Arole pochodzo?
 D-Cesarzow sami Cesarze sie rodzo?
 Wysokim Domom nie nowe /
 Ale rosto ozdoby gotowe.
 Miedzy szuplymi na stronie Saunami /
 Lubo starymi Enoty i herbami /
 Wlascie Rod swoy nieznany /
 Skole i Rhodus ledwie dolechny.
 Az Szlachectwu Duchowi / nie nowe
 Mlacz i Slupy same Alcydowe:
 Nie niskim bawi sie plotem /
 Aiedy lata przyrodzonym lotem.
 Swiat mu otwarty tak w sobie wielki /
 Do Czapek zlotych i godnosci wielki.
 Nie mu / Pontu szrod samego /
 I trudnego i niepodobnego.
 Ale nie wpiersu / nie w-sai pieczony /
 Nie wproznowanu i nadsielej plony /
 Za praco i duze pory
 W-Gorze palma i nagroda Enoty.
 O! takos i ty przystep nie lastawy /
 Jako mlal sliskie i trudne przeprawy /
 Nizes dostapil rey skaly /
 Gdzie twej stawie Palac okazaly.

Pierwey o słodkie w-Párnąsle Kámeny
Niewinne z rązu sprácowawšy Weny /

Wazyles o wielkie Zdrole /

Gdzie Arkturnus Kola toczy swoje.
W-nądzile potym przysle Pátronowe /
Deptales Górne Progi Palácowe.

O ! Komu nie sliście progi /

Twoiey nigdy nie uniošły nogi !
Widziáło morze / razem cie widziáły
Hyperboreyskie Chárybdy i Skály /

Przy Panu rowno z-insym

Gdys w-niewdzieczney zagle zmiatał ziemi.
Co tám za zdrady były Atreowe ?
Co za Máchiny ciche Sinonowe ?

Do czego nie przysło potem /

Sw-mes piorem okryšlił to złotem.
Był co w owych rozpaczali twogach /
Byli co w łodziach ufali i nogach /

Zbrzegów chce ciebie upłynąć /

Tys chciał umrzeć i przy Panu ginąć.
Co w-drugley óney domowey turniei ?
Gdzie przy zelezie á pešnicy nądziei

Wolność oparla się była /

Chceć po Panu nad swo sile siła.
Wielu uniošły Wiatry one śmienne /
Wielu uniošły głowy nie rozumne :

Ty w ściernie obrales onym

Bydś przy Panu z-swoim spol Rodzonym.

Tey śtátecznošci przez tu-mułtow tyle /
Nie mogli Pan iedno przyrmowac tey mile :

Czym ku dalszy swej Ozdobie /
Wiernym przybrał Naczymiem cie sobie.

Stąd o stu ozgach Laniec Argusowych /
 Stąd o dwu Rogach Ciapka Balchantomych /
 Gdy Luckie Terumfy świeci
 Przy Koronnej pospolu Pieczęci.
 Po trudach zcym i pracy sowytey /
 W zabawach wasnych Rzeczypospolitey /
 Jako sron i blisko sniegu /
 Przyszło wytchnac i miec sie ku brzegu.
 Wklonow sity / i Dworskiej ochoty /
 Tak za nagrode zasłużoney Cnoty /
 Płock głowy Koronę Twor /
 Płock w Insuly Pomiany two sroci.
 O takie świecio z Ciebie miał Ozdoby !
 Gdy w cteniu przeszłym Koronnej zaloby /
 O Panu / i o Koronie /
 Wibziec było żartowosc two one.
 Przy Twey powadze i pozie ozdobnym /
 Wymowie srodkiej / bazeriu osobnym /
 I Prawa Krone sie chwialy /
 I Oltarze w hranach swoich staly.
 Takie poctechy ! gdys Krolewskie Truny /
 I oplakiwal razem ich Fortuny /
 Ze stan ich / i dzieci wesoly /
 Zmierzch w momencie / i plone popiolu.
 Na dzwiek Nestorow i twoie powage /
 Wzbudzone Rocyt pobamowal flage :
 I by co ludzkości mialy /
 Same porym Parę zalowaly.
 Potym zaćmieniu / tak sie poranu
 Wybito słońce / a nowemu Panu /
 W Plaszczu i zlotey Koronie /
 Na Oycystym przyszło usiesc Tronie /
 A z

Rto

102.
98
Kto oſtroſniejſzy z Rodzonem ſpoi twoim ?
Kto i w-momentcie żarliwſzy oboim ?

Żeby przy ołtarzach cało

Dobro wſzyſtkiej Korony zoſtało ?

Teraz na głowy kwitnoce patrzyćie ;

Teraz ſie wzajem z Ozdob ſwych cieszyćie ;

Gdzieſby tak Parſi drzymali

Żeby wieku wam nie doprzedali ?

Niechie dziś Teczyn Topory ſwe zdobi /

z-Grzaniawo Wiſnięz niechay co chce robi /

I Myrchow Maćko głubny /

Wąſey zachoſć porowna mu Łubny.

A my około twego ſiedząc Stolu /

Cierpi zżyſney oſiaruiem Wolu :

I pod Bachowu Hedero /

Nowo w-Dzień Twój zaſkwitniemy Cerg.

POD ELEKCYĄ SZCZĘSLIWĄ
NA KROLESTWO POLSKIE
NAJIASNIEJSZEGO

WŁADYSLAWA IV.
Krolewicą Polskiego, i Szwedzkiego,

Roku Páńskiego 1631.

*Temuś Najásnieyssemu Pánu P. swemu
Miłosćiwemu.*

WIERSZ PIERWSZY.

Nat słońce / i prześle Koronne żaloby /
Które się nowo w Tobie rozświeciły /
Do twojey cłogne o Panie Ozdoby ;
Co Muze máta co Apollo siły.
O ! teści godne Krolewskiej Osoby /
Że tak wysoki prog twoy przestąpiły ?
Aż porzucić daś się im na stęonie /
W-nogach gódzić blisko / przy słońcu twym.
Tronie.

Jam satis terris nivis atq; diræ
Grandinis misit Pater, & rubente
Dexterâ, Sacras jaculatus arces.
Terruit urbem &c.

Horat: l. 1. Carm: Od: 2.

IWiesz wyszszelal Pioruny o Boże /
(Jezli sie przebrać Niezmierność twa może)

Tuzes giewu swego czase /
Do dna wylal na Oreczysne nase.
Priestan sie gniewac / a z Olimpu twego
Spusc ozy tu nam zlotopromiennego :
Ozy wdziedznietyse nad stonce /
Ktore ziemie przynikalo konce.

Idalo sie / zdalo po przysle re lata /
Ze albo Zoniec i ruina swiaty /

Albo wielk Pyrrhy / i ona
Powodz spasc miala Deukaliony.
Gdy po ladowach plywaly glebokich
Niedosile Tygrom karci gor wysokich ;

1627.

Atlas po Bou brodzil /
A Proteusz bydlu zpol uwodził.
Widziec sumnymi Wiste bylo metno
Miecgc sie flagi ; zkod ona pamietno
Powodził brzegi nabrzmiale /
Mlaska / i Wsi poteraly cale.

Albo twarz smutno uplakawszy lzami /
Gdy Panna w wieniec / bylo pod zaglamy /
Swiat gnil / a podziemne rymy /
Codzien wlekle wywieraly dymy.

Ztod w cieniu dlugim bez stoncay i rossy
Zwiat zarazony / i nierzdzone Alozy /

Na

Ná wszystkie Koronne Kráie
 Głod przyniosły / i nie urodziły.
 Mars w-tym sie pali / Prussy odpadały /
 Zglowiatami żywe Surycie kęsały :

Oczyżná (ach !) nieśczęśliwa /
 Sił ostatnich z pod serca dobywa.
 Kto tedy był szczęśliwym : i na kogo bąrzy
 W swym utrapieniu ciesząc się uskarży ?
 W Dyamencie to pokryła :

Bieda jedná tedy niedokuczyla.
 Oto z-Awernu blade / wyszły Jedze /
 Rostzejo ná świat Lichoty i Niedze /
 Wierzyli Wiel przysły będzie ?

1628.

Chlebem rzęsa i lesne soledzie ?
 Tak ná nie swoich zemdłony gmin nogách /
 Padał ladagdzie po stępnách / po drogách :
 Chodzili by takie mąry /

Zárzucent Sorłom ná ofiary.
 Jakie Merkury pozwały i cienie /
 Przez Las podziemny Cyprysowy zenie /
 Albo co za Cera owych /

W gorach gwałtów skalistych hemowych.
 Jako wpół potym śniegi ustąpiły /
 I chwast i ciępkie zagwie sie rozwiły /
 Opar on tedy surowy /

Ze trucizna i chleb im był nowy.
 Takó zarazé upatrzywszy w gminie
 Utrópo chyża / z sierpem sie zawnie :
 Dopiero w-bystre tedy tropy

1629.

Leco okiem niezmierzono snopy.
 Chorągwie z murów wywieszały ciemne /
 Bramy sie wszystkie orworożo podziemne /

Jako

Jako Demogergonowe
 Tak tu wdziedzynym Elisem stonowe.
 Ciska sie Dusze nawalonym tłumem /
 Chacem / nie łodzi / ale wozi Prunem :
 A Minos wzglodac stego /
 Alewie hardy wprzod sodzić ma łogo :
 Po wiatrach twogi zdiat ogromnych wyle /
 Łupem / ach ! ludzkim Zwierz i Krucy tylo :
 Tenże Nieprzyjacielowi
 Grob / co Brata / Dente / i Synowi.
 A po powietrzu błyska Anioł mieczem /
 O gdzie sie schronim ! o gdzie sie ucieczem !
 Kto wżapalezywość twoi /
 Kto sie żywy / Boże nasz zostoi !
 Szczęśliwy Który w budzie gdzie Kryptomy
 Żywot urat / albo rać świadomy
 Zatopow morskich / i flagi /
 Ze gdzie zniknąć mogli tej Plagi.
 I tak Oczyszczona uciśniona zgruntu /
 Alewie / z Ktorego spądnie Łoryzuntu ;
 I sen przyrzdzie pozadany /
 Kto lzy otrze : Kto slegzy tej rany . ?

W I E R S Z   W T O R Y .

Niez nieszczęśliwa nieszna sie do Łonca /
 Gdy na swym Alebie łafne dotąd Łonca /
 I złotym Królewskim Throne /
 Sceptra widzi / i obie Koronie.
 Oto ach ! błedna rzecz zartwoży nowa /
 Zaćmi sie Phebe ; a wleka Królowa

1630.

 Królowa 16.
 m. 1716.

O3do-

Ozdoby swej szkod i Zwiātu /
 Niewdzięcznemu nagle zniża światu.
 Pánt / Etozey Rod wielki i wysoki /
 Niczyłko sławy w-Europie seroki /
 Ale gdzie Nilus nleznány /
 Szuka szkodę między Mąrytany.
 Rodu powage / i Młóstat słoty /
 Półne wdzięczności ozdobyły Cnoty :
 Jako w cieniu i na stronie /
 Tak w-Arolewskim plażu / i Boronie.
 Ona / nie serca Łáncuski słoty /
 Ale wiążą Dobroczyńcy swymi :
 Wielom dziś nieopłakana /
 Wielom Świeta i z-Nieba zstana.
 Ledwie zagaśta / gdy zarazem od ni
 Para łasniejszych zaćmi się pochodni.
 O jaka w-Smoczy twę głowie
 Szkodą znaczna Stoleczny Brakowie !
 Takie straciwszy światła i pomocy /
 A dni pochmurne i nie lube nocy
 Widząc po Olimpie słotym /
 I sam Phæbus gasnie przedko potym.
 Dopiero grubie / pod takie zaćmienie /
 Borone wszystkie zawałiły Cienie :
 Jak i mrok w Tymmerze ciemnym /
 Jak i otmet w-Awerne podziemnym.
 Tryumfy wszystkie / i wszystkie Ozdoby
 Wot wdziały na sie / i grube żaloby :
 Komu światło się świeciły /
 Komu słoty Baldekin toczyły :
 Runął ách ! Młodzew wielki rey Borony /
 Na rum Etozego / zadziały Tryony :

Potym Kęste
 lan i Biskup
 Krakowski.

1631.

Toż i Krol sam

Młodrzew / Który galeziami
 Nade dwiema przewyższal morzami.
 Pan niemniej w boju dzielny i szesnawy /
 Jako w przymierzu stały i prawdziwy :
 On Panny wszystkie przed sobą
 Łączy preziosą i dziełom ozdobą.
 Pierwszy o złoto szesnawie Koronę
 Stawiwszy szanec / tak przeciwną stronę
 Z. Elektem uniżył hardym /
 Ze w sekwestrze miał go swoim twárdym.
 Zwycięzył morza pólnocnego Scyllę /
 Przecił Stryjowskie zdrady i fortyły :
 A swych doznawszy niewdzięków /
 Na żyjących uniesiony ręków.
 Za czasem i ci (o! co sie nie miarzi!)
 Nan sie targnuli ; ale wpół zrażeni
 Szumow swych / zniżkim uklonem
 Przed potężnym padli tego Tronem.
 Stod na pólnocne groźne swola Klawy
 Podniosł Tryony / i tam Polsko sławę
 Pusił / gdzie przez ambit długi
 Dom dosięga cześć świata drugiego.
 Gdzie niezmiernione do przebycia Brzoze /
 Ani podobne potomnym nądziele /
 Polskiemu Riedy Narodu
 Słonek skusił Morzody brodu.
 Smoleńsk regim wysadził Pioruny ;
 Stolicę tego nie ušla Fortuny :
 Cár sam twárdo ozdany /
 Bezmiat cieszył się w tryumfie Łądzany.
 Ku Letnim portym Norom sie obrocił /
 Gdzie tak Osmanską Hydre one skrocił /

Ze wpuł furyy swych oplonał /
 Ze pożarte Żwyćestwo wyżłonał.
 Zatrzymał Kola w- samym biegu prawie
 Fortuny Szwedzkiej / o! Ktore łaskawie
 Na świat inni wshyteł stuzyle /
 Do swych Niebá mnię przychylne byty.
 Szczęśliwy tedy Kroc! gdzieby niedotkliwie
 Szadrosć zadło! Cnoćy tego żywe
 Przysły wielę mile przypomni /
 I cieh chwytać beda ich potomni.

W I E R S Z T R Z E C I.

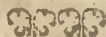
1632.

W- Tym utrapieniu i grubey żalobie /
 Dłedna Oycyzna coli pożmle sobie?
 Widzi Tron osierocoony /
 Widzi / widzi Orla bez Korony.
 W- lednym pośledchy Władystawie Tobie /
 W- lednym pogula. Ru twojey ozdobie
 Swietne toczy już Obozy /
 Już gornie tryumfalne Wozy.
 Ty smutna Cere / i grube jej ślente /
 W- iasne rozbiłeś słońca i promienie:
 Żeobs obfiteść / i nowy
 Wiele sie wrocił Saturnowy.
 Zgodá / pod Wincy świeżo Olanym
 Swiat obłapila rełema słonymi:
 A ten na Wiedobę trwał /
 Zgrunetu wawrę wshyteł /
 Amalthe z żywym głosem /
 Cere oragom ożyłe ubogiem
 Dole głone oust /
 Pyrrha spw. pomysłami

O Kto w pospiechu świętożanionym
 Nie tusił burzy: Kto znowu spasić owym
 Bibrakom w nasze Tryony /
 Złote góry niosąc dla Korony.
 Ato się nie obrał znowu od Zachodu /
 Znowu z Zamorza obcego Narodu
 Wlektow innych prowadzić ?
 Kto gmin burzyć i po łachach radzić ?
 Pomaga w-Domu / i Twoje przynioły /
 Zasługi znaczne / i doznane Cnoty /
 Serca tak wstyżkich sprawiły /
 Że na jeden głos się twój zgodziły.
 Milgo zawisni blaskiem twym zaciemni /
 Duchem niedawno innym zapuścił :
 A ług twych nieznanych Czolo /
 Tęślacami rozry sie okolo:
 Czyli nieślusnie przed tobo ten haniec ?
 Pomni cie Moskál / zna cie i Pohaniec /
 Gdy przy pospolitem zdrowiu /
 Byles i swe wasze pogorowiu.
 Nie zrażily cie Osmańskie Obozy /
 Nie troskające Hyperborskie mrozy ;
 Jedenś niewczas z drugimi /
 Jedno Niebo z Sny Koronnymi.
 Przysiągli Tryon i do rąk dal twoich /
 Straśliwe Sceptreum Sarmacyy oboich /
 Otworzył Bramy Stoleczne /
 Gdzie nie Fatum było w tym przedwieczne.
 Za grube dardy Dżigzu Pulnocnego /
 Wlaś oto Fasces Narodu Polskiego /
 Tu / tu bezpiecznie na łonie /
 Zdezymieśli się / połozysz swe skronie.
 Nie

Nie stras około Medei Kolchidow /
 Nie targę jrebne / i Argiraspidow /
     Nie Halabartę Tullowę /
 Nie porężne Pharo Aeronowe.
 Lecz / serce nasze beda murem tegiem /
 Gdzie ie nie ciastnym u-cisnieś popregiem /
     Nie niewolniczo stogoscio
     Ale uymieś Oycowskę miłosć.
 Rozbierzęś dobrze i uwazyś sobie /
 Coś nam powiniem ! co my wzalem tobie ?
     Naprawieś co wyszło z Aluby /
     Poweruleś (co zginęło) zguby.
 O ! takoz uszu tu Radamantowych /
 Jako i ogzu potrzeba Argowych /
     Żyjęś w-Państwie tym herokiem /
     Slyśzał wszystko i przenikał wzrokiem.
 Wcieniu Poddani bluszczowym zasieda /
 I spać bezpiecznie w-nadzieie two beda ;
     Ty taklo Orzeł z wysoka /
     Sam gwał bedzieś / ani zmrużyś oka.
 Śmiertelne siły nie zdolaić nigdy /
 Ale przez hańt takie i harybdy /
     Wątpić o tym ci nie trzeba/
     Dorydźleś Dziadów i dosięześ Niebą.
 Jo triumfe ! tedy nie Przegrymy ?
 Jo Triumphe ! tedy nie huczymy ?
     W-Indach i Tule daleki /
     Żyje Aeolem Władysław na wieki.

ODE HORATIANA

Beatus ille qui procul negotiis
 Ut prisca gens mortalium
 Paterna rura bobus exercet suis &c.

Lib: Epod: Ode 2.

O! takto błogosławiony /
 Ten który pracowitym Oczyszcze zagony
 (Jako starzy) orze plugiem /
 Ani żadnym uścisnion na dobrach swych długiem !
 Swym go nie ustraszy tonem
 Trobą / ani Bolus przykrzym Apollonem
 Na morzu / Zopy nie goni
 Jezyciem / i spółkow sie zmęczonychymi chroni.
 Już on / to sędzi Winnice /
 I wspiera niedoleżne rzęzami Władcice ;
 To ścierpem w kóło chwast krzywym
 Obżyna / latoroślom dając plac szesliwym.
 Już pogłoda / gdy wleczorem
 Zgromadnym bydło wraca sie taborcem.
 Już dobrej nadzieie pelen
 Syet miod; już i orce zmiekkich strzyże wieien /
 Albo gdy głowę offule
 Cieszą Tablki Autumnus / o takto smakule
 Gruski sobie i łagody;
 Latorośle / i prace własney swej nagrody !
 Zrore on przy sporym dzbanie /
 Ofiarulec / o leśny strażnik Sylwante.
 Nillo mu gdzie sie żelent
 Wdżeczna trawą / w-Jodlowey prześpiąć sie ćlent.
 Gdzie ze źrzodeł wody huczo
 Lekkim sumem / a w-brzegach Nareldy mrucho.

Gdzie

Gdzie i gdzieby Ewilo w-leśle/
 Ztorą ozom muzyka podobny sen nieśle.
 Coż ? gdy na świat spuści śniegi /
 I cierpliwym Juppiter ścisnie lodem brzegi ?
 Tuż on ze psy po Krzewinie
 Cieką ; i na Parkany duże goni świnię.
 Tuż ścieci na foskach w doły /
 Wstęgnach mlece zakryto zdradę na Ewigzoly.
 Tuż chyże szuła żalace/
 I Zorawie z zamorszą gościę przychodzące.
 Ato!i gdy się tak pracuje
 Nie zbyty w sobie miłości ogień pozula ?
 Cnotliwa gdy teściu Komu
 Malonka rzod opatrzy i działaczki w domu.
 Jaka Sabina / i ona
 Pracowitych Sabinow nie pieśzona żoną.
 O niesz masz po pracy dzienny
 Izbe ciepła / zastanieś i rzod nieodmienny.
 Bydło zawrze / zliczy ona /
 Samoś i Jalowicom wysmyka wymtoną :
 I flaszę przyniosły winą /
 Strudzonego ogzele Miesz u Komina.
 I nie tej zaprawde ceny
 Ostrygi / ni Lukrynkie / ni Włoskie bärweny /
 Ktore Pontus rozgniewany /
 Swymi w ten Bray przez morze przybiła balwany.
 Nie jest tak i Bązant kruchy /
 Jako młode prosiatko do własney swej luchy.
 Jonski Jazabeł ani /
 Jako Baplon domowy, Ato i prośe zżani
 Wolowo struże do chrzanu ?
 I z prostego Salate Ropru i Łopianu ?

I Koźle ma sobie za nic /
 I Jągnie zarzeczane rolnych Bogu granie.
 Pod rąk ucieśno bteście /
 Co widzieć za uciechą : Jalowie gromade
 One wracając się z pasze
 Kurza pel / a przed nimi Buhay sobie hasze :
 Widzieć i Czabanow cugi ;
 One też pod Jązmem wywroćtwoży plugi.
 I pżeżol pracowite roie /
 Kolo Domu igrzyska odprawuie swoje.
 To gdy rzekł Lichwiarz Alfiusz /
 Podobal sobie mteyskie obyczaje / i iusz
 Mieszkac między myśli chłopcy /
 Z-Lichwiarzkiej swej nie żyjąc wlecey potym Eopy.

ODE HORATIANA

Non Ebur, neque aureum
 Mea renidet in Domo lacunar &c.
Lib: 2. Ode 18.

NJe od Kości stonowy /
 Domek moy / ani świeci złotogłowy ;
 Ale stropłymetki sumny /
 Gdźcie Afrykańskie dźwigają Kolumny ;
 Anim ta po Atrale
 Krolewski Dziedzic opañował Sale ;
 Al mnie z Indow ostatnich
 Sierory przeda Rodziteli barłatnich.
 Ale ta zaś szczęśliwy
 W enote i dowcip. Czymem sprzyjałłwy /
 I Kochankiem bogatym
 Bedąc ubogim. A dość mam na tym /

I nioz

I ni ogz nie podnosze
 Do niebá reku / ani wiecey proše
 Przytaczała możnego ;
 Kontent z- solwárku błogostawionego.
 Płynie dzień za dnem / płynie ;
 I drugi tutro co ieden dziś minie .
 Ty kaześ ściec marmury /
 O swey niepomniac ubóstwie natury /
 Ani ostatnim grobie /
 Na Domy pyśne i Pałace sobie.
 Wypieraś z brzegow morze /
 Ale Kontent w tego terminách i porze.
 Coś ? i słabszym Sąsiadom
 Rozrzucasz Kopce / i choć ich źle włádom
 Za Sieroce granice
 Rozposćieraś sie. Złód własne dziedzice
 Jako áh! wypędzone ;
 Wedrule Matka wsiawşy ich ná łono.
 Alec takiego Pána /
 Erebowego Zęła Dwor Tyrána /
 Gotowy wiecznie temu.
 Gdzie sie masz niedzny ? Ziemia ubogiemu
 Taś / Ktora i Krolowi.
 Ani sie złotem dal Prometheowi
 Przekupić Cháron stogi /
 Ani Tántalus był u niego drogi.
 O narod wszytek tego.
 Ten wcieśńkiey pracy mdlele / ubogiego
 Gdy słyşy sie go wzywa.
 Wzywany i nie wzywany przybywa.

ODE HORATIANA

*Wrodziłem się do Poetyki z kąd spodziewam
się Imienia nieśmiertelności.*

Quem Tu Melpomene semel &c:
Nascentem placido, lumine videris &c.

Lib: 4. Ode 3.

NA tego wdzięcznym okiem
Porzrzyj Melpomeno / nie on przy głębokiem
Isthmie passować się będzie /
Ant na Achajskim zwycięzca usiedzie /
Wygrawszy zawody / woźle :
Ant on w Marsowym Woennym Obozie /
Z Krolami porażonymi
Stanie przed Progami Kapitolinśkiem :
Ale mnie wieszczym uczyni
Woda przezrzozysta Orzyskiej Lutyń.
I Kolem Gale rozwiłe /
Dądsz żyć mym Wieršom lata nie przeżyte.
A śladz mne sprzylązných sił /
Miedzy tuż Poety Polskie policzyla.
Jakoż i Weno i Cnota
Zwycięzylem zazdrość. O ! co Lutnia złota
Słodkim naciogał Bamenom
Niebleśka Piery / Erora i Balemom
Niemym w morzu / i Łabećiom
Daleś głos gdy zechcesz : Twoim ja to chęćiom
Powiniennem i ozdobie /
Ze mne teraz palcem pokazulo sobie /
Parnassu Wieszczka Polskiego :
Co cħne i podobam się / mam to z dāru twego.

Ná Seym rozzerwány w-Wárszawie

15 Novemb. 1639.

CWdomu serca Proroctkie wleśzły /
Ktore i w drodze wleści o tym były /
Ze ná tym stancie nie miało
Stroynym Seymie : Już sie i tak stało.
Wrlaly prozno nabrane te wody /
A dla burzliwych humow i nieszgody /
Cośmy pod niebo aż latali /
Sucho barzo ná Płasku zostali.
Komu mam przyznać ? Goracymlí Sátom ?
Czyli nieszczesnym Wzglodom i Prywatom ?
Przez co dziś rozrywato Seymy ?
Przez co w Krotce rozewiem sie i my ?
I Ktoraś była tak potrzebna siła
Ktoraby soba sie nie obalila ?
Kzym swola Tryumfy zgubily /
I Acheny gdy namiędrze byly.
Bole sie / bole / ProroE / ach ! sly sobie /
Zeby w-tym wieku i dożyżalesz dobie /
Oczywista dla tych sabralności /
Do ostatney nie przyszła trudności.
Bo w-czymże wiecey złote dni trawiemy ?
Tylko / ze w-mozgach swoich sie silamy.
Nie struzmy już dla Boga wiecy
Tej wolności / bo zginiemy precy.
Im te ostrożniey Charybdy milamy /
Tym sie potężniey o nie rozbitamy.
Znać pierwsz / (a powiem to smutk)
Zguby naszey / Konstytucy wiele.

P 3

Jeśli o równość idzie i Tytuły /
 Czemuz dawniejsze w tym sie nie poguły
 Wielki i nasz Przodkowie ?
 Ach ! wy medeży dopiero Synowie.
 Tyłkoli / tylko bierzmem w-ozach Komu
 Ludze te światła / i Ozdoby Domu?
 Bez Asiozot co na to takę biko /
 Alechay Swieto razem rwa Onig.
 Bo tymci sercem zwlozali sie znami /
 Bedac wolnymi sobie Narodami /
 Zeby te / ktore z soba wnieśli
 Czaplki złote / na glowach swych nieśli.
 Alechzeby drudzy po Lidze tej Swietry /
 Nie nosili sie nowymi Asiozety
 Cierpieć rych cierpieć Etorzy Starzy
 Połci niebo swiecić im takę zdarzy
 Bo gdyby oniś w polu kamentie
 Co raz rość mieli / nie tylkoby w cente
 Szlacheckim Domom ubliżyli /
 Ale światby soba zawalili.
 Tedy dla ledney upierzoney Dumy /
 Wstaly w Wygynie takę nawalne sumy ?
 Tedy dla lednego Silaru /
 Wszytkiemu sie oballć ciężaru.
 Zey ! ruguymy sie / a kto z-nas przyczyna /
 Alech pierzećcie / a wszyscy nie gina :
 Tyłkoć dla lednego Synonę
 Legla Troia / niešťzesliwa ona !

119
PAŁAC LESZCZYŃSKICH

OD SŁAWY NIESMIERTELNEJ

Pod Wiażd

Łásnie Wielm: Iego Mości Páná

IANA BOGVŚŁAWA

HRABIE NA LESZNIE

LESZCZYŃSKIEGO

Ná Wielgopolska Generália

Przez

SAMUEŁA z Skrzypny TWARDOŃSKIEGO

WYSTAWIONY

W-Poznaniu

Roku 1643.

6. Julij

Periphrasis
Polnania.

Spiewam Senat/ i Wielkie w-Polszcze Generaly/
A nie nowe Domowi Leszczyńskiemu chwaly:
Tu lednego ozdobom dzisiaj BOGVŚŁAWA,
Poruśione z-pod ziemię. Godnali zabawa
Będzie to Pióra mego? Muzo ty osiedziś/
A tora tyle wdzięczności i Ducha mi zrzodziś
W-Piersiach moich/ że one wywazywszy zmroku/
Na tym/ Ktory buduje/ pokaze widoku.

Miasto jest w Wielgipolszcze ku słońcu zachodu

A tamtego Stolicę i Głowa Narodu/
Starożytne/ i piękne; od nieznaných owych
Jeszcze śnadsz założone Potomków Lechowych.
Brodzic/ lubo spoczarkow małych/ rości pozgelo/
Wte/ Ktora dziś widzimy/ Możliwość się zawzielo/

Leży sobie nad Wartę/ Ktorey źródła czyste
Polewało daleko Blonią przezczozyste;
Gdzie pod pozne Hesperę/ widzieć wiecej parami/
Młodzi ochoco/ przechodząc z-swymi się Dami. A
w-ogzu im Nalady z-rozumi Trytony/
Stroga gwołi ucieśnić igrzyska i gony.

To śrebrnymi po wierzchu pierściami błyskać/
To smukłymi dloniami w-oczy się przyskać.

Owo dziwne weselość i zżyłość tej wody.
Zdrugiej strony przyległe Sady i Ogrody
Rożnych pełne rostkosy: a nie tak twiężeniu/
Ani Cytklom zielniczym/ takto przyrodożeniu
I miejscowi powinne; gdzie pod Umbro śladac/
I rane Kollacye zwyczaj bywa śladac
W-upaleniach słonecznych/ Kogo świedzą mury/
Lub odmiana powietrza cieśy i natury.

Nimmo innych grzeczności i pochwał swych wiele
Atore zdoła to Miasto/ ma Obywatele

P ole-

Polerowane i ludzkie / takto zglądki mowy
 Tak postępów słachetnych. ma swój dąk gotowy
 Do którego poloru / powód ma nie mniejszy.
 Zwyniosłości Powiatu i Szlachty tamiejszy;
 Która tu odprawuje S. sty wszytkie swoje /
 Na wymyślne prezenty sadząc się i stroje:
 Nawiecey pod Świety Jan. Tu Weselne Złoty /
 Tu Pogrzeby i różne traktuje Kontrakty.

Acoby gdy się przypatrzy okregowi w murze /
 I tego Dymensyey puszczoney po śnurze /
 Ma z czego się ukozać: tak i mury Kołem!
 I Rynek swym Kwadratem toczy się wesołem;
 Tak Stramy patrzą na się / tak równe ulice:
 I z złote nad z-uchfal widzieć Kamienice:

Tu Sława z wysokiego Olimpu z ścipiwszy

*Sława, in° pe-
 cie & Persona
 Dez, rezydowa-
 ca na Olimpie,
 gdzie co piaty
 rok bywał con-
 fluxus wszytkiey
 Gracy: (z-
 kad Olimpij
 pro Lustro seu
 quinquennio)
 bierze się id lu-
 dos vitendos.*

A swoje tam zawody na czas opuściwszy /
 Zwyczajne Kawalerom i Argiwskiemu młodzi /
 Gdy co roku piatego taki fest dochodzi /
 Na sumnych biegac wozach / a kto z-nich ubieży /
 I zartym do Korony i Palmy należy /
 Na Arzesle szczerozłotym siedząc / uznawalac
 Tu szkod Ryńku Kossoway Palac zbudowalac.
 Czy dotąd śmiertelne ludzkie nie widzialy.
 Wszytkie się tam Dowcipy na ten Kunst skladaly.
 Oprocz temu patrzac non / i wnic sie tam godzi /
 Ato Przyjaciel: ani go ta tego obchodzi
 Wielmoznosc i ozdoba. Swawie nie skrawilay
 Leczwy oczu / ale mu dla Wyczyny mily
 Tanto co jest drogiego; i nie ciezko bywa /
 Gdziekolwiek go do siebie Bogini ta wzywa
 Przez ogień/przez i młocze / i tryśc trudności /
 Żeby tylko (ach!) rzadkiej doysc Nieśmiertelności.

*Palac sam dla
 Przyjaciol tyl-
 ko.*

Jego peri-
phraſia

Jest z marmuru czarne w kwadracie zbudowany/
Alabaſtrem tak ślicznie biało przeplatany /
Ze w-tyj ſwojej różności (ile kto żenitca
Dorączy tego byſtrzeżyſia) zda ſie Szachownica.
Zaraz w-tego Arct / z marmurow mienionych
Podawa ſie Fontana na czterech słopach
Lwach ſtojąca / odłana z Korynthryſkiej miedzi;
A ſrodo ſłup Aſpiſowy; gdzie dwie parze ſiedzi
Syren Alabaſtrowych / nad Czcią Fontany/
Wieſzając ſie / a w-reku Porfirowe dzbany
Wynieſionych trzymają: ſkąd gebami Lwami
Woda przyſta daleko po przyległej ziemi.
Ale plaża i ſame oczy wlecznym zdrojem /
I Człota Kryſtalowym pocią ſie im znosiem.

Fontana z Ko-
rynthiacum za:

Ganki.

Wzgore Ganki około wſzytkie marmurowe/
Złote wewnątrz poprzęzły Macice perłowe
Przeplatane Koralem: gdzie po rynkowanych
Drogo ścianach / Wiſtóry wiele odkomanych
W miedzi / i ſkarozętnym widzieć Mozaiki:
O tych z właſzcza Heroach / Ktoż kiedy wſyſk
Krwawey ſłuzac Bellony / Jego dołazali
Czymby ſobie taſtawo Pania te z lednali /
A wyſzwyſy Cielowleka / po śmierci a ſkręſione
Z-prochu gdzieś ich popioły były poſwiecone.

Różne mało-
wiania.

Widzieć naprzod plynaca Kot z ſkoſka owe
Wyroblona na ſławe miedzy Teſonowe
Z Terebintow Thryſkiſkich; a ta złote ono
Za Tatarską Phrydo ſkazute mu Kono;
I Phryga / i przy wielkiej zarażem nadziei
Krolſtwa bogatego / Małżeſtwa Miedzi.
Tamże ſie z Minotaurym Threus poſſute /
Tam z-wieżami Hekules w kolebce mordute /

I od

Antiquitates
fabulosa He-
roum.

Mondarchie
sztery.

Cadmæum
izmen.

J od Zurysteuszą / żeby świat od wszelkich
Zbawił dziwow / zacioga prac dwanaście wielkich.
Co sprawiwszy / przy góbie Atlantyckiej sumny /
Daley nie przeskonzone zamierza Kolumny.
Toż poźniej Hippomenes Atalante goni /
A bystrzych Enomaus przeszytomy koni
Tamte syle : ow zatyrm ubiega Borone !
I z-Tyranki wygrawa Kedyśkolwiek Zone.
Toż piękna Semiramis Mury dziwne Eli
Asfaltyckim Karukiem : toż z-Artemizyi
Powstawa Mausoleum ; to Rhodus sie chwali
Swym Kolosse / Dyane Archestratus pali.
Sáro gore ná morzu / Piramidy wstalo /
W Labiryńcie Dedali / z-Synem sie błaga.
Aż ná znieścialego w tym Sardanapala
Nowa Medow i Parthow uderzyła Sala.
Aż i zrod wnet Narodow to niesmierne brzemie /
Przenosi sie do Persow. Tu smozie zaś plemie
Robi gila w-Grecyey z-zebów Ekhoná /
Tu grzechy Edypowe / tu i Krowa ona
Miedzy Dracío nieszgodá. Jakoz z-drugiej strony
Bugne kwitno Atheny z-swymi Helikony /
I Targety Oliwa. Tamże Thermopile /
I Marathon / i innych wisi w-Delfie tyle
Ich Korzysci. Toż i ci gdy sie przeucyli /
Tylko co Alexander z Potá sie wychyli /
Aż przepádnie Azya od Koncá do Koncá /
Atchcoc cierpieć drugiego oprocz siebie stoncá.
W-rym Alba / w-rym i Rzymscy nastalo Quiryni /
Gdzie o ! takó przybylo wiele rey Bogini
I Ozdob / i Kolorow ! Tam Regulujowle
Aurioni / Sabte / Swieci Kamillowie /

Wybitała Francuzy. Tam i wteley oni
 Passała sie z Afryka oba Scypioni.
 Nakoniec wszytkich tych Burd ansa i przyczyna
 3-fundamentow sie samych wali Bartholina:
 Ze na dwuch sie skopulach domowych rozbiła /
 I własnym swym bezmieniem Kiedys uraziła
 Królowa ta Narodow: ledwie przedtym w-iaft
 Swoley była meznosci / so podziś dżiać znałi.
 Te Kunsty i obrazy widzieć niekonzone /
 Atorymi tam iśnienie drogłe ściany one /
 Ze niemają i prospektu / i mleyścą żadnego /
 Bez czego / tu zabawie oga / osobnego.
 A takimiż Kolory świeca sie i Wieze;
 Atorych cztery / a każda rogu swego strzeże
 I kwadratu Palacu. Złed otworzonymi
 Od Krystału gornego w-srebro sadzonymi
 Widzieć wszytko ośnami. Toż gdzie iuz do gory
 Wschod wznosi sie zielony / i wiedzie na wtory
 Piętr Palacu / miedziane drzwi sie otwierają /
 Atorych dwie Smaragdowe Kolumny wspierają.
 A na stebenych podstawkach / Nimfy złotolite /
 Głowy Zubeze trzymają w Dpamencie rycie.
 Jedne z tych / na samych drzwi czele szafrowym
 Rozgo złoto szkulac / z napisem takowym:
 TO IEST DOM, TO I Z WIEKU DZIEDZICZNA WIENIAWA,
 LESZCZYNSKIEGO NA LESZNIE HRABIE BOGUSŁAWA.
 Drzwi strzeżo Portyery / z tej i owej strony
 Złote obie: złed wejście do Sale przestrony
 Niewymownie i isney / gdzie swicie iuz miewa
 Bogini ta Publiki / a dżis sie spodziewa
 Gości wdzięcznych / zaczął tu czestować ich będzie.
 Smleio sie od ochoty Eaty wszytkie wśpedzie /
 I wdzie:

W dziedzinie Gospodarskich: Stoly ustawiało
 Wstół służebne / a progi słysze zamiarają
 Ciekawe Inwidy / i tu sie wtręciwszy.
 Toż ściany spalerami drogimi obwisy /
 Takie mogły Sydonskie utracić niewolnice;
 Na nich porozstawiała osobne Tablice /
 A własne Koncerty / (czymby większy tem
 Przyczynia ozdoby Dniowi dzisiejszemu)
 Przodków tej Familii. Oni w Togach wszyscy /
 Rzekłbym że Geniuse byli to tu niści;
 Albo których w Lakonie Likurgus bratował /
 Albo którym Cyneas z Pirchow sie dziwował.

A naprzód gdzie na przednim wchodzących widok
 Widzieć w świetnym takimś przychodząc obłok /
 I z nową Krześcijańskiej pochodnią światłości /
 Panna do nas z Persyną; Ten też wdzienych Gości
 Z Czech tu przyniosł Dąbrowkę Mieczawowi Zoni.
 W niej Rzymskiej Religii Matkę i obronę.
 Widzieć było za tego przez i przykładem /
 Te tu dźwię balwochwalskim napuszczoną iadem
 Mienić się w Religii: za mienne żywioły /
 Weze / Drzewa / Pochwisty / Rzyże i Rościoty
 Nowe wstawiać / o hurmem do Świecey się Wody
 Alezmiertney płci obojczy ubiegając Narody.
 Za co tak i z nieba pobłogosławiony /
 Tak i tu ubogaceni zacnymi Imiony
 Od Panny i Páni swej. On też tak łaskawy
 Znać Polski Geniusz / przyniosł się z Morawy
 Ze wszystkim tu Narodem / i rozróżnił znacznie
 A tu już od Filippa wleka się ta zągnie
 Syna tego fabryka. Coż: Skope Papiery
 Dzieci Polskich na on czas / gdy te Dobaczy /

Q 3

Prze

Inwidy w tym
 Pałacu urządził.

Przyśpiew i okła-
 zya do Stáro-
 zynny Domu
 Leżyczynskiego
 analogii.

Philip Pan z
 Persyną z-
 Czech tu przy-
 szły, Indige-
 na i pierwszy
 Domu tego
 przodek. An.
 Do a. 965.

Philip Syn jego
 Zolnierz.

Drugi Bozuta
Arcybiskup
Gnieźnieński
Ann. Dom.
1027
Dlug. t. 1. l. 7.

Verner i Rud-
gier Kuidawcy
circa Ann.
1176
Dlug. t. 1. l. 5.

Philippowie
Poznańscy se-
den z nich 3 n.
1196. drugi 1132

Bronisł de Goz-
dickow Wie-
niawa Woie-
woda Poznań-
ski Ann. Dom.
1115

Prze niepamięć i grubych nie polor dowcipow /
Dopiolem gdzieś przysły. Procz ze Brat Filipow
Dolał pierwszy Bozuta / po Włochach i onych
Z Dworu sie tu Rzymskiego Asiezy naciśnionych /
Siadł na Arcybiskupiey Gnieźnieńskiej Stolicy.
On tednak po zgwałconey swey Oblubienicy
Tedy przez Brerystawa / i zuchwale Czechy /
Bez zadnego zywota smaku i pociechy
Zysał / tylko zalosne pisal Treny o nley
Ze z tey melancholiev i sam uciekł po nley.

Tot potym na Kulawskich widzicie Rudygera /
I po nim Rodzonego zarazem Wenera /
Zlotych Brzeskach siedzocy. Ci w Zbawicielowey
Co robili Winnicy ? gdy w Bolestawowey
Ony do Prus wyprawie / na stare Pogany
Pozostale rugulac pulnocne Szawany ?
Za czas Frotki zbawili ich Korzyści sila /
Sila i Dusz zyskali. Tot ? gdy zwycięzyla
Zlosć Narodu ? bo takto Woytka z pola zesly /
I strach im oczy wrocil; znowu sie do przeszly
Niezbobnosci kineli / pokrywšy Nature
Wilga swole / a same tylko czgac Purple.

Do nich takze Poznanscy Filippowie oba
Siedzo swietno Biskupi : i Dom i Ozdoba
Jedna ich ogarnela. a takto Jantony /
Tol i z soba nierozni / Rozdy z inšey strony ;
Oczyznali na śańcu niebiespleznym stala /
Łodkali Apostolska Kiedy sie zachwiała.

Tot Giermafi śaglatne z Swietymi sie razem
Rożkami mśesłalo / i Arzyże z zelazem
Pieknym Mir / i Niebiesko wiadoz-soba zgode.
Widzicie gdy Poznanskiiego dawno Woiwode
3. Gp3.

Dług. t. I. l. 6. **Z** Goszdzikowa Bronisza wielkiej tej Wientawy /
 Pęchwałebne pamięci godne tego sprawy
 Syna razem i Oycę. On postrzegłszy owych
 Tyranskich na Oryzynie Młachin Konradowych /
 Wygnanego na nogi stawia tu Pudylę /
 I zrod na Słesk do Stryła prowadzi Henryka.
 Gdzie ludźmi i wojenno spłżo posiłony /
 Do Państwa i dziedziczeny przyszedł swej Korony.
 Tenże wiele dobrego w Rzeczypospolitej
 Uczyniłszy / Alastor on dobrze znamiętney
 Paradyżki założył / i nadal bogato :
 Jakoby trwałszy sie dobre spodziewając za to :
 I niebiński / za ziemski ten wysceymarząwszy
 On Paradyż / był żywor nad ten tam szesliwłszy.
 Toż widzieć cos za starcą w poczesnym ubierze
 Opuśczoneym do ziemie ; w smetney iednak czerze
 I takoby tu zali sklonionej postawie
 Godney polikowania. Tys to był Przecławie /
 Złotego gdy do Węgier Złotostwa drugiego
 Ludwik zrod tu odiezdzał / tego tu Do'skiego
 Viceregem uczynił : i nad inio hoenosc
 Zelt Państwa / wszystkie swo pcerzył Dostojność
 I Regiment Narodu. Wczym acz es Smuly
 I swe miał inwidye / także iednak guly
 I żywy niost animusz / zes przebył te Leeny /
 Panu swemu do Konca uprzejmy i wierny.
 Dopiero gdy Helzbieta Marika tu Złotowa
 Ludwikowa przybyła / a foza w tym nowa
 Rządow i dyktcepey Niemiescey nastala /
 Czym st. row co cnotliwych z Arceł poządzała
 I dostojenstw Koronnych / albo ie młodymi
 Albo pozarzucawłszy Węgry lałomymt.

Paradyżka fun
 dacya.

Przecław z.
 Galuchowa
 Wojewoda Kł.
 iski General
 Wielkop. An.
 D. 1370.

326

Fryderyk Bi-
skup Kuliński
1401.

J. n. z. Obu-
chowi Kuliński
Szczeciński 1399

Rachwał Gene-
ral Kuliński
An. 1403.

Żłód żdźlerstwa / i bezludzkie uboższych drapieży /
 I wszystko to cokolwiek komu nie należy /
 Biedna Polska strapiło. W Ktorey twarzą ony
 Zies i ty na koniec z wielkiej tej ruiny
 Polskiej Generalley i władze wysokiej /
 W cieniu gdzieś i prywatnie zapadły głębokiej /
 Oplakiwał fortune z upadkiem tej bliskim /
 Jednak na Wolewodztwie dożywszy Kulińskim /
 Z niego! tak dożywały Pestowy Jabłoni /
 Trzy opadł Synowie / meze wielcy oni.
 Z Których starszy Fryderyk na Kulawskiej słoty
 Siadł Katedrze; z oborga i Domu i Cnoty
 Wielki Kapłan: Ten kiedyś doczekał się owych
 Szczęśliwych widy nad Wyca czasow Jagielowych.
 Gdy Wycezna Która tak otworzona była
 Wszystkim wszystkim rozbolom / takoby ożyła;
 A prawo / i przez ludzi swywoływych Karanie /
 Godności się wrociło swe posłanowanie.
 Tedy Kościół zakwitnął / tedy i Kulawy
 Wielko miały ozdobe z pieknej tej Wientawy.
 A niemiędzy się pisały i drugim z tych Panem /
 W też pogodzie szczęścia Szczęśliwym Kapłanem.
 On strójnym Dziewostebem za Barchacko gore
 Jedzie / Władysławowi po żone / a Core
 Cylińskiego Zomęsa: gdzie (co było gruntem)
 Wieczne zaślubiwszy przymierze z Sygmuntem /
 Wraca się z pożądania do Barchacko Góro /
 Tam o z tak przystępy wszystkich był radością!
 Świadczyle / Tu powinney czci Oblubienice /
 Posłowane bluszczami Bramy / i Wilce.
 Rachwał trzeci namłodszy wstąpił na swe strone.
 Dział Goluchow / zaczął tryb i dzielnicę one
 3-Go.

Z Góluhową Leszczyńskich : wśiałke jedną z joba
 Konkurencie starości sawsze i ozdoba.
 On także na usługę strawiwszy Oczyszny
 Wiel swoy młodszy / położy / i dąrow sie zysny
 Rozmiałował Cerezy ; za Etozey zdarzeniem /
 Znacznie zewsząd oplotnol dobrym wysytkim mieniem/
 Przygodzić / i z inną ich wieczności nabywszy /
 W tym jednak nadewsytkie Przodki swe sięśliwshy/
 Ze zostawił Rachfala Syna / nad Etozego
 Wrey wysytkiej Familiej / nie było wielkiego.
 Złod Imie to ślachetne zeszło tak nadsło /
 Jakoby tu dziedziczne w tym domu zostało
 Aż na wieki. On zaraz młode trawiąc lata
 Na piękney perspektywie i rożności swiata /
 Przy Dworze Fryderyka Cesarza trzeciego
 W Regensburgu pozostał : pretko od Etozego
 Z przymiotow i grzeczności swojej podobany /
 Postem naprzód do Węgier / do Arola postany
 Matryasa Korwiną : gdzie wysytko po myśli
 Pana swego sprawiwszy / gdy w tym dobrej myśli
 Dala sie okaza pod wieczorne Cery /
 A Arol pełen ochoty / swe tam Kawalery
 Dowabił na Kopis / i gonitwy rane /
 Nie mogło byds i w naszym ono utrzymanie
 Serce wielkie Polaku / ze rowno sie z temi
 Przecibiecal Arolowi. toz gdy zwyciężnemi
 Plac strankami określi / a Arol w tym ochoty
 W zupełnym ku naszemu Bieysie postoczy :
 Wzajem i ten nie czeka / i tylko co złoży
 Drzewo z Rontą tartkiego / wnetze go poloży
 Drazonego na ziemi / jednak bez obrazy.
 Oco żadney do niego nie wzięwshy urazy /

R

Owszem

Róchfal Leszczyński Dworzanin i Sekre-
 tarz Fryderyka Cesarza, pier-
 wszy Hrabia z-
 Łosna. Mar-
 szałek Koronny
 polnym Kaste-
 lan Poznański
 General Wiel-
 kopolski dwu-
 nazny Starsztwo
 nyszych Sił ost-
 1501.
 Postem do Wę-
 gier.

Oašem i uradował / i przysnał zwycięstwo /
Ono w nim urodzone pochwalivšy meštvo.

Tenže do Bazimterza pošlany tu pošym

Znowš i tu
do Káz: mierzá
Já: słowczá.

Od tegoš Fryderyka (takó dšile o tym)
Z wielkím jmákiem obudwu; one to ozdoba
Odpráwš legácy: ze i tu ošbno

Wšol od Pána pochwał / i tam z drugley strony
Łášk byl i honory wielkími ugezony:

Gdy mimo te / Które wiel w-mocy ma / Bleynoty /
Do dšledžney Wientawy / Lwa w Koronie złory
Przydano mu ná helmie goly mlez trzymáta:

Zháď ná Le-
šnie Hrábá, i
to Inšigne Le-
šczyń: kim šá
mym štury.

I zym lešze Dom iego wiecey wywyšátae
Hrabštwem utytulowan: w Ktorey dšis Ošdobie
Buia / i az do wielku bedžie buiał šobie.

Sye i nleba ná koniec / i sławy poštronney /
Aiedyš do šwey powrocił zemie sie Koronney /
Pánu záraz i šwotm nádeušyeko mily:
Złod gorowe do nlego one sie zšupily
Dygnieárštwá i Łáski / ze takoby wašnym
Ogarnion tch nawalem / przy tym Generalnym
Štároštw Inšych dwánašcie z-łáski trzymáł Pánškiey.
Toz ná Kaštelánter doKonał Poznáškiey.

Dobiešław Pa-
háta Kaštelant
Przemęcki
An. 1410.

Ciebielł Dobiešławie nie widze Dubalo:

Ktoemu tylko to sie ušlyšec doštálo

O sławie Jagyłowy / i woynie z Bezyłášk /

Wnetes / takó dobry Syn / z-šannymi Poláki /

Zygmuntá / i onch tam oddiezawšy wlošci /

Z iego Konferowany Łáski i hownoši

Sobie w-Węgrzech / ná rumor ten sie tu powrocił /

I záraz z-gešto lódzi tu Denjom obročil.

Gdžle došedšy Hermana / Mištrza Inšlánskeiego /

On tedz z Czech i Pánšwa zwiódšy Wlémieckiego

Rupr

Rupy wielkie / na pomoc Pruskim tym prowadził :
 O czym / żeby się wprzód zniósł z nami i naradził /
 Wyboczył sam na Malborg / wojsko zostawiwszy
 Pod Gołubiem strudzone. Ty to wnet zwierzywszy /
 Odważny Wientawczyku / tak niespodziewanie /
 Jako Piorun bez wiesci uderzyłeś na nie :
 Że ich pierwej zamieścił i pożarł Mars Erwawy /
 Niz z ogu się orarli / i przyšli do sprawy.
 Mistrz przybiega / na Erwawę tylko poboiłko /
 A że / sam nie w reku / było tego bliżko.
 Ale tenże i potym wpamiętney potrzebie
 Owey pod Grunewaldem / wiele czynił z siebie :
 Wiele wieźniow / i wiele tryumfującemu
 Narzucałszy Chorągwi do nog Pánu swemu.
 Toż gdy odchnął z tej cery / i długiego boiu /
 Przemeckim Kasztelanem dokonał wpołkośu /
 Z ledney się rozrodziwszy dosyć znaczne żony.
 Jako niemniej i Rachfal zrodził bogostawiony /
 Że odumiał dwóch Synow / starszego Rachfalá /
 Wielkiey także po sobie Polski Generałá
 Jakoby się przestadac nie dawać nikomu
 Była to już dziedziczna ozdoba w tym Domu
 Onze i Podkomorzym oraz był Książkim /
 Kasper drugi rodzony. O ! i ten nie z niskim
 Udał się animuszem / gdy zarazem z młodu
 Plac i pole przestronne małać do zawodu /
 Żołnierzem wprzód do Wołoch / potym rotę wodził
 Z-Alexándrem do Moskwy / i siłą dowodził
 Reko silną. Za co wziął Radziełtow / i i me
 W-Siewierższyńskie dzierzawy / gdzieś tam Ukraińne.
 Do nim wiele obadwa nastąpi Synowie.
 A i tu / u Rachfalá / Płocka się na głowie

R 2

Stroy-

Potomkowie ie
 go Iwan Sędzia
 Książki Racha-
 fał, Mikołaj
 Jan na Karni-
 nie Cherubin i
 Jędrzej Du-
 chowny. Racha-
 fał Leszczyński
 i odkomorzy
 Książki Gene-
 rał Wielgopol-
 ski
 Kasper Leszczy-
 Ński Starszy Książ-
 dziewski.

Rachfal Le-
 szczyński Książ-

Jan Łęka pu
rym Biskup Pto
cki.

Jan Leszczyń-
ski Kasielan
Brzeski, Rę-
dzieniecki Szlu-
chowski Stara-
ża.

Srebrna świeci Insula od kamień drogi.
On sierot był Patronem / Oycem on ubogich :
Wszystkim dobry i miły ; leże dziś Spirale
Wolało to Pułtowski / i ku Bożej chwale
Podniesione fundusi : Onie czyśto wodę
Podobałszy Narwine / i mlejszą urodę /
Biskupiego Pałacu pierwszy podniósł mury.
Toż : gdy skorym przycisnion terminem natury /
Rozpoznał Sabrykę / aż Nastepecy swemu /
I zartym i Korone zostawił Brzykiemu.

Drugi także na Brzeskiej Jan Kasiellaniey
Stółki siadł / iuż nie nowym swotey Samiley.
On na piękno wędrowkę wielk pusiłwisy młody /
Różne widzi pod słońcem Króie i Narody.
I pierwej Brydanu (prawdali że owe
Stoło tam Topoliny / śnadz Phaeontowe
Opłakując spadniente /) brzegi przewiedziwszy /
I Tybru / i innych tam Włoskich wod śkuc i wsi /
Toż gdzie czarna Araris / i Sekwan / chrzem
Kwie wierzem swym Insule pod cudnym Paryżem /
Zalachał do Franczy ; a tam sie wmieściłwisy /
I humory Narodow sobie podobawisy
Jako ledne z naszymi : oraz i Maryne /
Domu tamże wielkiego zaena Heroine /
Ku woli swej przybiera / i Swietym zwyciężom.
Toż sobie wspamietałwisy co Oczyszcym Krótom /
Co i swoim powinien : nazad sie tu wrocil /
I zaraz oczy wszystkich ku sobie obrocił /
Wszystkich serca : że i Pan prze bożu go swoim
Prezpo potym posadził / i Stárostwem dwoim
Radzielewskim po Oycu i Siluchowskiem drugim
Znącznie ulontentował / a wżasie nie długim.

Tat

Rachfat Le-
szczyński Wole-
woda, wprzod
Brzeski, potym
z incompa-
tibile z Rę-
dziejewskim
Starostwem;
deposiło Pała-
cinatu Kasie-
lan Szczęśli-
wy Rządziejewski
Starosta.

Taż się kaska a oraz i dostojność ziała
Na tego ledynaka na potym Rachfala;
Edy tamże na Żulawach Brzeskim Wolewoda
I razem był Starosta. Co że snadź przeszkoda
I w brew było uchwałom nie dawno Seymowym/
Dzynał to dla zgody / i przykładu owym /
Co się na zakazane prawem pna honory /
Ze pierwszy wstał z Senatu. Atoż Pan pokory
Tego wdziedziczył a oraz pęzy takiej wolności /
Animuszu, postrzegłszy rzadkiej sposobności
Do dzieł wielkich; Poślem go posłał do Twana /
Młostewskiego na on czas sławnego Tyrana
Dprzewaino Legacera: po Woynach iuz onych
Podpłkowskich / i Polackich, szesławie skonczonych.
Żeby ktory w tumulte i hałasu wojennym
Stanoł Pokoy na on czas / był iuz nieodmiennym
I wlecznym z strony naszey; wzajemli się stante
Coi od Białazia wielkiego / a spelną oddanie
Instanc wszystkich następł / i Armar / i Grodow;
(Wczym z wloł siła i proznych dorod było zwodow)
Inaczej się do nowey anła wojny wzbudził.
I wielkim on to sprawował grubych tamtych ludzi
Dziwem i attenzione: Atoż rozumienie
Było to; że na samo tylko miał spozyczenie
Zapomnieć się Tyranskie. Co jednak tym sprawił /
I takiego skrupulu o to go nabawił /
Swiadczely Komissie zaraz wyprawione /
I granice obtepa Państwowi okressione.
Ża co pelen Oczyszczy i Pańskiej wdzieczności /
Stadł na pięknym ustroniu wszystkich Ciężkości
Atożekolwiek w tym Domu od początku były /
Sam dziedzicem. Skąd złote wieki ooczyla

R 3

Kolem

Kolem go Saturnowe/ zŁód i tak bogato/
W oczach naszych Goluchow ozdobny dziś siato :
A czymby od przodków swych/ nie byl niešczesliwszy/
DoŁwrotnol/ Kąštelanem Szczęśliwym potym bywszy.

Ż-tak wielkiego zarażem Oycą powstawaŁo

O ! tak wielkšy Synowie : zego došlegŁo

I naŝe iuż pámieci / i ozy te byly

Ktore ná ich Oздoby / i dzieŁa pátczyły.

Jana / lubo Stároŝte wczas Radzielewskiego /

Tylko go / rozgošciwszy w Domu / u Wielkiego

Cory piekney Maršalki / ná on czas ze Sntná /

W- sam Kwiát / nieublagána zniŁŁa Prozerpina /

Oycem ledney dšcieciny. Lecz Andrzej gđŝie siedŝie :

I z- Ktoremi rownány Kawalery beďŝie :

Juŝli z nieprzyjacielem wrecz rozprawować /

Juŝli bylo fortele tego upátrować /

I nayŝkryŝe Imprezy. Czego on Rothmiŝtrem /

Ż-onym / wŝytkley dštelnoŝci i Wodzem i Aliŝtrem.

Alc waŝyl ŝe z- Stefanem ? Ktore gwałty byly :

Ktore ognie : ŝeby go kiedy uŝtráŝily ?

Dniepr rwardo ouzdány / Polocki dobyte ;

Stároduby / i ŝame Kamienie poŝyte :

Wielkoluki / Wielize / Sokoly / Toropce /

I gđŝie niezámierzón / nodze Polŝkley Kopce.

PuŁnoc wŝytkę obeŝly / PŁkow áz obegnány /

Zátrzymal rey Fortuny impet rozigrány.

Co áz Pánu naleŝy / rece lednak byly

Koronnego Rycerŝtwá. O ! gdyby roŝbiły

Te mgly ŝe nienawiŝne / Ktore wielkŁch ludŝi

Wádzá Sławie / ŝe ŝe ich wŝiemt nie dobudŝi !

Snadŝby ŝame przyznáły / á przyznáły ŝerze /

Mieŝtwo ono i ŝerce w-onym Bohátczye

Pod

Jan Leŝczyński
Ráczniowski
Stároŝka.

Andrzej Le-
ŝczyński Woie-
wód Brzeski
Nakieliki Stá-
roŝka.

Pod Orshańskie poboję / i nawrzącie Pola
 Bawie Moskiewskiem plugawcy / doradę u Pozwola.
 Paną procy na cwałeyšym świadkcie miał swey cnoty.
 Toż potym niespuszczając naymniey z-tych ochoty /
 Zygmuntowi trzeciemu / takto znagrzeł słowal
 Przy Zamoyśkim w Wołoszech : i takie wygrawał /
 O Cześć Boska żarliwy i dostojność Krzyża /
 Potrzeby z- Beglerbegiem na on czas Kanyżę ?
 Nastraszyły go tedy Lidry na Cecorze
 Tysiąc-głowne Pogańskie : śnadźby mu i morze
 I sama nieprzebyta Rhodope nie była /
 Wola gdyby nie ważyła / a ku sercu siłą.
 Co Michał z wysok-ego humołu żratony :
 Co i Rotwan na ostrym łuku zawieszony ?
 Też i on tam należał. ale i w domowej
 (Łanbo wieku !) z zewnetrznęj zawieruše owey /
 Lepšey stęony pilnując / na wielką zarobił
 Łaske sobie u Panu. Który go ozdobił
 Brzeżskim wprzód Woiewoda : a potym Nakielskie
 Konferował Starostwo. Toż na przystacieńskie
 Wylawšy się usługi / żadnych iednak nigdy
 Publicz nieomieszkając / na ślepe Charybdy
 Śmierci napadł okrutney / a (wczym gwałcie Czlowieku)
 W-niedowierzalym / i ledwie połowicy wieku.
 Ale iężeże niewczesniey i daleko raniey
 Trzeciego z nich Bachsala raz Zwerem Panu
 Mierci / tylko co sągnowšy zgasiła.
 Jemu Włosna dopiero p-ternasta / ronila
 Łyżecny na głowę / Kosa i Siolki /
 Czym miedzy się świeceniem Phebowami Polki
 Vdać miał Pierzdom i (kto sie spodzicie
 Kiedy zdrady !) w wysokie zarym rość nadszicie.

Taki

Bachsal Le-
 szczyński Dzier-
 żewic Lubo-
 ażecki.

Taki wschodzi Lucifer/ niż Sumne swe Konie
 Tytan z morza ochynie: taka twarz i Froncie /
 Do których sie/ gdy ze snu wdzleczne przetrze oczy/
 Rossja strachna/ i zżyny pot niebiuści rozy.

Wacław Le-
 szyński Kan-
 ciera Koronny,
 Generał Wiel-
 kopolski 4. d. e.
 cki, Kamion-
 cki Siarofła.

O! i tyś nie opędz i słusnych swych lat prawde/
 Wielki swiesz Koronny Kanclerzu Wacławie!
 Także w Tobie ustały/ a w samo takoby
 Rozświecone południe/ nagle te ozdoby
 Ze Ero wipamni podziś dzień przedkie twoje zeszele/
 Pod festy/ i powstachna radość wrym tu Mięście
 Zw-izdu twego na on czas/ w gronie takim ludzi
 Niepodobna do żalu ze sie nie pobudzi:
 A zaraz nie pomysli: I coli pod słońcem
 Na swym miejscu zostanie: tesli leden Koncem
 Wszytek moment splendorow: i tylko popioły
 Burzo sie za humnymi na Elidzie Koły
 Zwytyczow Olympic ch: a gdyby nie sama.
 Páni ta nieśmiertelna/ nie znąc by Prymá
 Ani Troie w Kurzawiz. Owo wszetko plány
 Ktore stroi po brzegach Pontus rozigrány.
 Rownoś i ty przyśredsy tu takiej ozdobie /
 Ktore oproz jamemu powinienes sobie /
 Sceno byl ty prozności. Złodes roznym niebem
 I z pol i rwawych Marsowych zelaznym sie chlebem
 Bawie pozol; do Inflan/ prześm Karolowi /
 Wznagrych poezjach stawiaac swemu Zygmunutowi.
 A potym i do Moskwy. Znowu odmienowsy
 Cere insio/ takiby wienal wlatc zygliwshy
 Kzeczom swym daswladczatoc; od bebnow i wojny/
 Wdales sie wnet potym na Dwor Pański stroiny.
 Gdzie depoc s i tle one czas niemaly progi/
 Jednak nigdy stateczney nie uniosles nogi/

Po

Po tamtych alabastrach . ani ulaſhone /
 Z-toru Cnory/ mogły zwieſć Chimery.cie one.
 Coż ? gdy i tu tylko czas koſtowny ſtrawiły
 Na dziełach a ułkonach/ nie byleſ ſzeſliwy
 Prze hardo te Dyone ; Etorą tym co chwalo /
 I ze ſłoncem wſchodzocym oſiary ley palo /
 Wzajem bywa przychylna/ i pomaga wiele :
 Ty/ iako żyw/ nie bywały nigdy w tym Boſciele /
 A mało albo żadney doznawſy nagrody
 Zaſług ſwoich/ pod umbre i Wygryſte chłody
 Raczys obrał uſtąpić. Gdzie przybrały ſobie
 Rowney w-ſtarożytnoſci Domu/ i Oſdobie /
 Rozrazewſzo Malzonke/ z-nto przeſtę niewczasy /
 Wciecho i lubymi ſłodził ſobie wzaſy.
 Ze Pan kiedyſ wspomniawſy na godnoſć/ i one
 Cnory twoie odlogiem dotąd połozone /
 Omieſzkaney tak długo wetuſc nagrody /
 Ażci w-Dom/ Kuliſkiego poſtał Woſewody
 Górny Stolek : aż pretko/ w znać dälſzey ſwey checi/
 Mniejszy pierwey/ toż Wielſzey pouſal Pieczęci.
 Już ta Cnota z-domowych wyruſzona cieni /
 Nowych zaraz pozeła nabywać promieni.
 Etorą lub ſamą ſobie wſytek i eſt ozdoba /
 I deſz ludzkiej ſie chwaly kontentuię ſoba /
 O Fortune nie niedba / a na ſtemſtę z-ołk
 Dumy i Ambicyę pogloda z-wyſoką :
 Jedną kiedy poduſſzy honor ſo przez dzieł /
 I gdzieſ tam pogreżoney doda w tym kto rekt /
 Wnetſie ſtanie na nogach/ i Oryonowa
 Wyſokiego doſięze aż Olimpu głowa.
 Tak i wzreſt twoy/ ta duchy/ rektoc ſie zdarzyły
 Tak piekne okaſze i w Tobie ożyły.

A z wdzięku i natury przymiotom oboich /
 Że raz es wziął i Pena / i wszystkich za swoich.
 Aż powaga / ludzkości ona cukrowana /
 Aż Rada z pospolitym dobrem miarkowana ;
 Ani żadne z ust twoich Oracula brzmiały
 Woli Pańskiej / tylko te / które się zgadzały
 Z Izba niższą. Toż miłość i ludzkie fawory /
 Toż w ten trop i fortuna ze swymi splendory
 I dostatek wszystkim ; które oraz rosty
 Z lasu Pańsko. Coż ? i te pochwali nie zniosły
 Wielkiego Animuśu : i lub przybawało /
 Na cie łesze nie dosyć / łesze było mało.
 Bo gdzie chudym Alientom ucho i skłontienie ?
 Gdzie Młodź i nadewszystko Siłachciey cwieżenie ?
 Było większe : w którymś ozdobny Obłoku
 Rum on więc do Pańskiego czynił sobie Boku :
 Zład iako Młatestatu zastęp i ozdoba /
 Tak wybor Geniusów / i co żywych probą
 Pochodziła Dowisłpow. I iako ich siłą
 Na nogi promocya twoja postawiła !
 Nie lednemu na samo tylko wspomnienie
 Twey Dobroci / serdeczna z oczu łza ułanie.
 Ale łesze nie tak w Dwor / i tego wlepiony
 Twarz wielokroć nieśczerą / żeby z chęci ony /
 Aż w-niem ku Oczysznie miłość poduszczala /
 Gdyby zdrowia / i samey Krwie potrzebowała /
 Miał co złożyć. Bo tylkoż gruchnęła pod owe
 Do Prus Expedycya napisać Gustawowe /
 Że raz w-tak niebezpiecznym razie nie mieściłac /
 A przykład i pobudkę z siebie drugim dając /
 Rozwił strojno Chorogię o bok Pánu swemu.
 Gdzie co się podobalo niebu upornemu /

Przy-

Przysymował to z Oyczyzna : Inieży gotowy /
 Przy ostatnich fortunách / nąstawić był głowy.
 Mimo inże nákoniec Enory swy nagrody /
 Aż i te tu obadwa Wielgo Polskie Grody
 Z-Łąsti Páńskie odntoższy / gdy fundule Rzady
 I ná pierwsze ząstada Jurydyczne Sady /
 Jako Oślec ná reku od wszystkich niesiony /
 Jednym razem / aż cięsko w-serce uderzony /
 Spuści głowę / i kiedy mywiecey wesoły /
 Miedzy samą ochotą / i zżnymi stół /
 Wleczor smutny przyniesły / uściapi ná łóże /
 A Hebra w- tym / takó ge dopásć tylko może /
 Porwie / nád Wulkanowe żarliwśa Kominy :
 Że proz w-samych nádziałách zostawioşy Syny /
 A wszystkich wpodźwientu / i sercá cięskości /
 Szod południá / i oney zgaşł uroczystości.

Rachfal Le-
 szczyński Woje-
 wódá Bełski
 Hrubiejski
 Stárośtá.

Jeden leşże z-rey ligzy Konterfet zostawa /
 A wdzieć takis niebieski / i dziwno wydawa
 Z-ściebie iąsność. Ono tak po wspaniałey rważy
 Rumieniec się śárlatny Lucyferow żarzy!
 Włos ozdoby / żywy wroć / á zronioná brodá
 Wdziecznym sżronem : Bóksil on to Woiewódá
 Rachfal : świeżo Etojemu / gdy się przechwalały
 Z ludzi wieki / równego dżścieśże nie miały
 W rozumie i wymowie. Tot i wieşże owe
 W. Delphie gđśies Oracula otwoşy Phedowe /
 Przysnałyby / co niegdy porókaio Soloná.
 Wntm i zżność dowcipu / i plynaca ona
 Mowy wolność / co była ? tedno samym duchem
 Traby Apollinowej / á złotym lancuchem
 Duzego Alcydesa ; Etozym animuşe
 Ludzkie wiózał / i owe po Avernách duşe

Wodzilę gdzie chciał. Słybały wielokroć to Sęmy/
 Interregna słybały/ gdzie z chęci upręmy/
 Iz-rey Etyro Oczyszczenie winien żarliwość /
 O! także katowanych Praw iey i Wolności
 Nad oka sęzięgl żezienice. Przy tym murze stała
 Strona sęzięgl/ gdy sęzięgl możnięsłych sie bała/
 I Panow oppressyey. Ani go effektor
 Ani wieczył Prywaty/ i ludzkich respektow
 Obwiał Etedy. gle przez nęzięgl złota
 I podarkow padmioty / cała tego Cnota.
 Ztorey nie tuż domow/ i dobrych tak wiele /
 Ale obce Narody / i Nieprzyjaciela
 Sami sie zdumiewali: stała ona Etedy
 Przyniosła tu z zamorza niebywale Szweby;
 I zginęły dopiero Prussy sie postzegły /
 A tu slegmy śmiertelne Oczyszczenie zaległy.
 Ato i tedy na on gwałt wypaść ochotnięsły ?
 Ato i bołu Panskiego nadeń był pilnięsły ?
 I gdy przez złość Fortuny/ a niechętne niebą /
 Rzeczy było zaręczyć konieczne potrzeba
 Na czas Etoy pokołem : Ato i w-tym goretszy ?
 A nawet u samych Nieprzyjaciół wterzy ?
 Wsność i powagi ? gdy sęzięgl ognioz żywych /
 W samym ognia zapale/ a wbyrlich sęzięgl
 Gustawowych sukcesach/ o Pokoy traktował
 Zomisarzem z drugiem; ze Etedy przebowal
 Wpor on we Zwycięzcy/ i ublał swemi
 Słowy nad Ambrozjo i Zannar sęzięgl
 Przyniosły go gdzie indziej. Owo/ na czym zgola
 Młachin onych stanelo rozbitane Pola/
 Ze Prussy wyzwolone ; Etoe przepadały/
 A wprochu i popiołach tuż sie swych nieznaly :

Ze Wista i Białeckie, walone brody /
Do swoich sie wrocily Portow i swobody /
Czesćta on byl najwieksza. Za co w-znał wdzięczność
Hrubieszow / i inne tam po nad. Buzu włosci
Wzial od Pana, a Imie / wielkie sobie sprawil /
Ztore w Synach zylocych wiecznie tu zostawil.

Dotad Leszczyn
icy umarli w-
e onterfatach
owych wysta
niemi na Sali
tego to Palacu.

Te / z slych swiatobliwie / widziec tam obrazy
Oycow tej rodziny / zadny dorod stazy
Nie malace smiertelney; tak i owsem sliadne /
Ze tylko co nie zywe. Takle wiec rozliczne
Reamy swe Indyjanin na Jarzmacz wylozy
W-Goi / lub Malabarze; nad co nic i drozy
I czymby sie napasta todza wiecey chciwa
Znaydowac sie nie moze: Albo taki bywa /
Zostol wiec pod Wielkanoc; Eledy w post nie luby /
Chodzic przez dni czterdzieści w wlosciennicy gruby /
Ledwie rumor pod ziemia i gluche Zwerny
Porazone uslysy / wnet sie do niezmierney
Wzbudzi wszytek radości / i mierziane wory
Porzucawsy z-Oleaszow / w-dziwne ich splendory /
I coskolwiek drogiego tylko gdzie zawiera /
Po kosztownie obitych scianach rozposciera.

E Diametro
im Matrony u-
marle takze
Domow ro-
znych: zkad
rodowitosc i
wielkie konium
krye accessio-
runt Domowi
semu.

Także tamże zarazem z drugiey widziec strony
Sale tej przezczystey / powazne Matrony /
Dostem swoim / w Rantuchach do ziemi ozdobnych.
I z tych kazdey / trzebaby rumow tak osobnych /
I Palacu takiego; Eto by chcial ich cnoty
Przy wielkim urodzeniu / a zaraz przymioty
Nalezace stanowi i dziekom plci bialej /
Vdac godnie: Te to sa co Dom ten polaly
Arwta swo wszytek / i tyle przyziasni weń wlosky;
Zkod takle rozrozenia i swiatli urosly.

Niemal mu ze wſzytkiemu w wielkiej tey Oczyszczynie
Znanychymy Domami. Nigdy Nyl tak zrynie
Niepolewa Egiptu / ani złota rodzi
Tęgi wlecey / oſtatek Kłopy gdiſe dochodzi.

Tu ſtare Koſcielce / Stadnickie / Zgorzanki /
Zaskie / Chodkiewiczowny i Oſtorozanki /

Tu Zboroskie : o ! w takich na on czas Ozdobach !
Snadź tylko po marmurach / a proznych dziś grobach.

Mowia o nich Tytuly : Tro / i te z nimi
Umierało drugi raz. Tu z Opaliſkami

(A tym Parka nie ſkodzi nigdy zazdroſciwa
I pod zaglem zupełnym Łodzi ich zawiſe plywa)

Dawne ligi. Tu tędna Sielciowna z jobo
Jako zgrate prowadzi ! Ledwie ſta ozdoba /

Marka Bogow Cybele do Midy wiezatey
Na Phrygijskiej przyſiedzba Karocy bogatey.

Znio wſzytko tey Poromſtwo / i Wnukow tak ſilą /
Ktore coſno po niebie wielkim rozſadziła.

A w tym Sreńſka orſzaku Baba ſwiatobliwa
Jako ſwieca na ſtole poſno dogorywa

W domu ſuż ſwym oſtatnia. Ktore z niey nądziele /
I wſzykie ſie ozdoby zlały na ſiele.

Tych o ! taka i dawna / i po dziś dzień cera /

Od pierwſzego porzawſzy w Polſce ſilegera !

I takie zaſtadało Buruly brzkońca /

Snadź by południowego nie widział Kto ſłońca.

Tuż i ſtarzy Koſzeta Ruſcy ſie ozowa /

Oſtroſcy i Zaſławſcy i drugi ſuż nowa

Po Zbaroſkich Przytażnia z tei Wiſniowiec /

Oni tak Annibale ſprzysięgli Turcey.

Tengyſcy / Oſſolinſcy / Ktoſzy w takim pierzu

Wieſli ſie ſtarozynie / w-tednym to Bancelerzu.

Samym

*Firleciowa Ma-
ska Wo cwo-
dnie Belskie-
mu która uro-
dziła Sreńska
Szczęſnego Śr-
skiego Woiewa-
dy Płackiego
Córka oſtatnia
z Familii
ſwej.*

*Kancelerz Ko-
ronnego aſi-
elogium.*

Samym wśrytko w nim/ takto słoneczne promienie
 Do iednego faeton żodyaku z zenie :
 W nim i Rzymśka powaga / i Attryckie sołki/
 Jako wśryckie do Veny znieśli sie glebołki.
 Żład przy wdziękach Wy czystych i gładek i wymowie/
 Nie iuz one w Prorockiey Dodonskiej Dobrowie
 Wychodzą Odpowiedzi / ale zdrowe rady /
 I w słodkości leżyła słowa bez przysady.
 Co wielka Brytannia ? co Rzym myślił sobie ?
 Gdy w takim animuszu świeżo i ozdobie (dow/
 Widział go przyjeżdżać do świetnych swych Gro-
 B-rym applauzem i dźwięm onych tam Narodów ?
 Jakoby wstał Scipio/ albo August/ Który
 Porospinal na wierzchu Palatynskiej Gory
 Aktackie Lupteże zdarte i Korzyści /
 Sam Kapitolinowi drogie sluby ścił :
 Wioząc sie na Barocy w sumne białe konie /
 Lub w-łrocyne Marmaryckie zaprzejoney Slonie.
 A tu Miasto sie wśrytko/ w-tych urocz-kości
 Przepachnowszy olstwo/ trzęsło od radości.
 Rowny i tam zgłęb ludzi/ czego takto żywy
 Bro nie widział/ na one ubiegał sie dżawy.
 Gdy stroje ci husarskie/ i sukien splendory ;
 Ci konie/ i różne ich widzieli ubiory :
 Gdzie co Baramantia/ i Dyabekiekie
 Mogły Auzie/ co uwlec haseycki Mysterkie
 Z-welen złotych umiały/ wśrycka sie ich zniośta
 Ká on prezent robotą / tak ścennego Posta.
 Coż ? gdy sumny przebywszy prog Kapitoliná/
 Nogi święte całował wielkiego Kwireyná ?
 A w-one sie rozplynął Auzonskiej wymowy
 Brzodła złote ? Jako sie on tam Purpurowy

Zdu-

Zdumiał Pożer? a oraz i zawstydził siebie /
 Ze co w cieniu pulnocy i nie ludzkim Niebie
 Miał nas za wychowánce grube gdzieś Dnieprowe /
 Swoje widział powstawać Tulliusze nowe
 Ze krwie naszey. O! gdyby załwiność dziś miały /
 Słusznicy mu Sarmackie Laury należały.

Radziwińska
 Zoná temuz
 Woiewodzie, a
 Máká dżiticy.
 sym Woiewo
 dżicom ktora
 ich nie tylko w.
 pokrewność z
 wielkimi Do
 my, ale i w.
 Mądrości
 z bogactwá zná
 cznie.

Tu druga Radziwińska takó także siłą
 Wnosi z soba familię? A te urodziła
 Sanguszkówna Mozereska na on czas wielkiego
 Romana Woiewody Cora Bracławskiego.
 Z nim Czapke / i starynne Asiozeczce Tyruly /
 A Imię niesmiertelne / i z Moskiewskiej Wly
 Łupy oraz zdobyte / gdzieś będąc Hetmanem /
 Z onym światu straszliwym wszytkiemu Tyrannem
 Tedy Wasilewiczem / dołazował wiele:
 Złód przepadłszy piorunem / na drugim tu czle
 Otwartej Wkráiny pogaństwu wszytkiemu /
 Jakim Tatarzynowi był grassuicemu
 Wskretem iey i obrona? Jeszcze Ros to bacz /
 I tyle pod humaniem Mogil krwawych świadczy.
 A nie tylko że z Oycá Asietná zacna była /
 Ale z Sierpskich Despotow Bába wewodziła /
 I ze wschodnich Cesarzow / (o! do takich progow
 Swojej przysła ozdoby) ó! Paleologow.
 Tym trybem nie przerywaniem po Boyście m orze /
 Długo wschod i poranne kłanaty sie zorze.

Vrodziła De-
 spotówna Ser-
 bska.

Tot swych sie Radziwińskich piękno piśe zgráto /
 Rtorzy (z łód Mazowieccy Asietetá nastáto)
 W tamtej ziemi wielkimi zawpse u nich byli /
 I Wzrody nazwypise na sobie nosili
 A wprzód u Żemowita o obu Mącielach /
 Wzmianke piękna wdawnieyszych czynklio dżitach:
 Gdy

Mącielowie
 Radziwińscy.

Jeden Wiewo-
da Mázowie-
ckim Drugi Ká-
stellaemil Wár-
szawskim.

Stanisław Rd-
ziwiński Wo-
iewoda Podlá-
ski Ojciec Má-
ski ich: Liwski
i Kármieniecki
Stárosta.

Gdy jeden Woiewoda Mázowieckiey plagł /
 Drugi także Mázalkiem Pańskiey strzegli Dowagi /
 I porządkow Dworowych. Tegoż potym Syna /
 Nieśczęśliwa z Olbrachtem pomni Bułowina.
 Gdzie od Rządów Hetmanem z-ludźmi wyprawiony /
 Cześćta teży Fortuny i klesko był ony
 Z-Arolē równo. Sā siz procz zdrowo powróciłwszy /
 A na Kástellanęy Wárszawskiey dożyłwszy.
 Ktore jednak ozdoby różne roznych były /
 W-Oycu tey Stanisławie wszytkie sie skupiły
 Podlaskim Woiewodzie. On pod złote owe
 Jesze sie urodziłwszy wielki Augustowe /
 Gdy i Połoy głęboki / i Prawą powstały
 Teraznieysze na nogi; bawił sie nie mały (młanā
 Czas przy Dworze. Ze takō przez śmierć w-tym od-
 Z-Info ceto nowego nastąpiła Pánā /
 I Mars zagrzeźmiał Stefanow na zimne Tryony /
 Kto sie do okazyi porwał piekniey ony /
 Kety nadeń ? gdzie świetno Chorągiew rozwiłwszy /
 A takō uczestnikiem trudow Krowawych bywłwszy
 I Dziel wielkich / tak sławy / i zwycięstw zuchwałych
 Tam tym nigdy Narodom nie zapamiętałych /
 Odnośt dāńc swoy zdrugiem. Toż pamięci świetey
 Zygmunt trzeci / nie dāłc ustawać zawziętey
 Cnoście tego w-pul Kresu / do Rady wziął sobie /
 Oraz ku Woiewodzey wysłkiey ozdobie
 Liwski i Kármieniecki przydałwży mu Grody /
 Nakoniec w-pierwsze one Wolenne zawoły
 Z-hārdo Moskwa / wyprawion posłem do Stolicy /
 Gdzie o dawne w Siewierzu traktując granice /
 W-cudzey ziemi żywota zbył niespodziewany /
 Od Malzonki / ani swych winnie opłaćany.

T

Jednak

Jednak nie zostawiać tamtemu go niebu /
Ciało tu przywiezione swoim do pogrzebu.

*Interum nie-
podobna wie-
dzę ci i policzyć
wsi kich.*

*Pamiętaż co Sta-
wiał tego Go-
spodyni Pałacu
zdziesiątą wie-
per allegorą,
która tu per-
petua;
Vmd' tych od-
prawy przy
pżycie do Zy-
wych Demu te-
go Alumnów:
a wprzód do
General'a sa-
mego gwał-
ktoremu ta
Scend i dżisley
Fest w ląd-
wi iego nárz-
czony.
Który tym kor-
ryguie porzą-
dkiem.
Wozu wprzód.*

Kwałkátá.

Alle zmiertchby mie zasiedl / i pierweyby w-morze
Hesperystie zapadły nieścignione zorze /
A niżym ta policzył wszystkie te tam Dżłady /
Których w ziemi czekało kosztowne pokłady
Droży niesmiertelności. Tu oprócz ich cnoty
Pamięć żywa została; a Pani oto ty
Głosz brzmia / i łezki nieśtychane o nich/
Cożkolwiek chwalebne zostało tu po nich.
Tedy te wystawiwszy / w-drogiy oney salt
(Których żaden śmiertelny łezkę nie wychwali)
Monumenty umarłych: Już się w-tym gotuje
I do żywych przylecia. A wprzód wyprawuje
Senat / i z Ryerskiego ozdobne gromady
Rola tych tu Woiewodztw. Nie byłby bez zwady/
Ato albo dziś leniwy / albo mu co w oku
Zawadziło ponurym / żeby znieść widoku
Nie mogli tak przylemne / i tu czi nowemu
W pole Generalowi / nie wyslechał swemu.
Brzmia bruki od rumoru i koni / i wozow /
Niektóre do Marsowych wchodzi wlec obozow
Przykurzone popiołem / ale takie ściele
Na swoje Złoturuchá z-Adonim wesele.
Szerzo się wyłożone Zorze Kobiercami/
A konie pod Orlemi ogromne forgami
Wforach flośa złoconych / sumno przepyskując/
I ziemię od ochoty ledwie dostępując.

Coż? gdzie Kawallerya / takie tu ozdoby!
A wprzód same od złota rożnego Osoby.
Takie welny Serya / Złotogłowy takie
Arach nam tu posyła / takie twarz i takie

Niosą

*Stroje Alamo-
dy rozma-
dziej-
szey Cery.*

Alto wbyscy ubiory kosztowne i stroje /
Zład słonce odrążone tyle ieszcze troje
Splendoru sm przyczynia. Znało sie tu Rumi /
Znało aż gdzieś dalecy Perscy Azerumi /
I Bosnenscy Junacy / i Etoze przykreć
Może fozy Albączy / albo sie ustroić
Na swoy umie Báteran / Aga wielki / Etozy
Pod natEntona Szkofo Zorawiem piory
Przyezdzając do Porty : Nie inakho stanie
Rozność swo Tulipan / Kiedy sie rozwinie /
W barw tysiacu na Wiosne : Albo takie owe
Po brzegach Propontydzkich Ronchy purpurowe ;
Ma z tego sie ukozać ludzkie chęć oko (
Gdzie tak tylko może utonąć gęboko.

Konie.

Taki pozor / te i tu rozne Hussarszyny /
Jakoby sie do ledney wbytkie tej Oczyszny
Przeniosły Dyaberkli. Widzo sie i cery /
Jakimi świat tylko tu stynie Kawalery.
Ale niemnicy i Konie do siebie to czuio /
Ze w-złocie / ze i złote wedzidla smakulo /
Waząc sie pod zoldacy i drogiemi Riedy /
Zład po polach przyległych miece sie blask wszedy.
Oneby swo żartkość w ogniu nie splonely /
I po zbozu biegając onego nie tknely.

A Ozdoba dzisieysza na świetney Karocy /
Jako w pozney Hesperus okazalsy noc /
Miedzy światły innymi wbytkich tych przechodzi /
Zgrąta świetna okryty upierzoney młodzi.

*Apparat i ap-
plausus Mity-
ski.*

Tot i Miasto poduszcy / żeby także na te
Ninieysa urozystość / inso wzięło hare :
Nie w Etoze po żalonych dopiero popiołach (łach
Wielkiego Przysiemskiego w ciemnyh swych Roscio

Gluche welo Nienie/ ale zwykło w tańki
 Wieśćać więc po Theatrach te umfalne znałki.
 A ci zaraz/ iedni sie w pole wyprowadza
 Swietno pod Chorągwiemi! drudy Koronuią
 Domy b'wżem i winem/ gdzie z nayszybszy gory
 Patrzo Maci/ i wstydem palające Cory.
 Patrzo/ iednak do woli napatrzać nie moga /
 Aby niesmiertelności Kupily go drogo.
 Czesć ich ognie zapala/ Czesć do murów skoczy/
 A Czesć dzialą i duze Bazyliżki tezy
 Do swoich Batterach/ Gela'oc gotowi
 Vderzyć z nich na Salwe/ swemu Augustowi.

Studenckie
 Gratulacye.

Ale i Młodz Phebomą/ i wyszy na Chory
 Rozsądzio sie Vzeni. O! testli z nich Etor/
 Ato na godność i Muzy wżgardzone sie skrzy/
 Tu im pole/ tu i czo nie dlugi to zdarzy/
 Ze zakwitna Himetry/ ze wzbierze i ona
 Wdzieczna Tempe/ za Wodzą tego i Patrona.

Stoł od stołko-
 ści tylko i Fru-
 ktow niebie-
 skich.

Ktorem czasem Bogini/ gdy sie te ochoty
 Dziecis w Miescie i Monstry/ stoł sprowadza złoty/
 Obstawiawszy takimiż w Folo go Arzełami.
 A wptzod haftowanymi drogo tuwałniami
 Nakryć kaze Charytom / Etorze zawnie boku
 Jey pilnusa/ a gwoli temu dziś widoku /
 W-niebieskie sie nad zwyżay bawwy postroily/
 I wdziekami dziwnymi wszystko napełnily.
 Tuż przy niey Amalthea stoł zaraz z drogiem
 Onym wszystkich zyzności i rostkosy Rogiem.
 Żłód cokolwiek Indya stołskich ma Kanarow/
 Co Libia w swych pastekach / co stoniecznych dąrow
 I Konfektow Libia/ i znikome owe
 Senktow roznych ogrody gdzieś Hesperydowe /

Cornu Amal-
 thee sławne u
 Pijarów.

Po

Do tarcz rubinowych wszętko rozłożywszy /
 Jeszcze o Ganymeda Bogow uprosiwszy
 Z niebiesko Ambrozja / i swymi Aektary
 I trymi kryształowe napieniwszy czary /
 Sied on złoty / tak i jest długi i szeroki /
 Zastawił: A te to porząwy i joki /
 Ktore nie appetyty bezdenne i brzuchy /
 Ale pąsę wysokie umysły i duchy :
 A stukę so takiego / że kto ich zażęsi /
 Ziemia mu i co na niej / śmierdzieć zaraz musi.
 Ża nie / zdrowie i żywot sobie tak ten wazy /
 Jakoby tu na warcie tylko był i strazy
 Przed onym niesmiertelnym. Ten gdy stol smakuje
 Reki w węglu żarliwym Scewola nie czuje.
 Ani biegow Regulus / rostopionej ani
 Awernowej smrodliwej Kurecyus otchłani.
 Toż za stołem tak drogim samą wprzód zasiędzie
 Pod złotym Baldekynem / a około wsędzie /
 Wsu / gab / i ięzykow hemzających coś przy niej
 Widzieć pełno / Którymi wielka ta Bogini
 Dziele brzmi niesmiertelne / i nad ludzkie rzeczy
 Jako może natury ratując głowieczy.
 Ze stron trąby / i beby / i wszękie do kupy
 Powyżane na drzewca z nieprzystałoi Zupy :
 W nogach palmę zwyciężne / i użone Bobki /
 I spokojne Oliwy powiązane w snopki.
 Samą dżiwne wspaniałe i sliżney urody /
 Ktora nigdy nie traci cery swoiey młody.
 I lub z światłą pozorę jest tak starożytna /
 Wiecznym iednak rozāncem iągody iey kwitną.
 Ani gola starayne zmarzęzi pokrestły /
 Ani włosu Marcowe szony przykurzły :

To jest ferwory
 & incitamen-
 ta ludzi do
 Dział wielkich

Sławy sławy
 Mądrości.

Przyjęcie.

*I Mowa do Ge-
nerała.*

Ale zawsze zielona/ i ze wszystkim taka /
 Jaka Argolickiemu Młodzieńcowi/ taka
 Za Tatarską się zdala daleko Pchaydo
 Runo złote skaziac. Aż gdy w tym nadydo
 Pacholetą z nowina/ że Goście we wrotą /
 A rąb zagrzmi i bebnów niezwykła ochota
 Po ganekch Pałacowych; Grącyce przyjmują /
 I zaraz po kosztownych stopniach Kredencuła.
 I prowadzą na Sále: gdzie widząc samego
 We drzwi już otworzone strojno wchodzącego
 W-prześwietney swych Zoronie Olgwoli dziś Komu
 Wielmożna ta Szabryka/ stoi tego Domu/
 Wchodzi szczęśliwie/ i przestop niestępnos te progi/
 Miedzy moy tysiącami Bogusławie drogi.
 Dla ciebiem ta z wysokich gór się tu spuściła /
 I chwały te widomie światu obiawiła:
 Do ktorzych po przewagach i krawawym tu trudzie
 Czola swego/ przychodzi wielec tylko ludzie.
 Jako ich nielżemnicy/ ani ci co skapia
 W-zywot i swe dostarki dla mnie/ nie dostapia.
 Jesze mało w kolebce widząc cie dżetcina/
 Jużem ją już wroziła pospolu z Lucyna
 Wielkość twoie przed czasem/ i wielkim niestałem
 Żeś tym tu nie zadlugo miał bydź Generalem.
 Dla tegożem młodość twa tak dyrygowala /
 Tak i piękno nature zaraz sposabiála:
 Dla tegoż i Rodzonych twych rozporasła
 W-ziemie infa/ tobie tu Lesno zostawiła.
 Lesno/ ktore przy piękny swej skarozynności/
 Przysło do tey dopiero dziś doskonałości /
 Że Portem znamien tym Królowi tu temu/
 A szpiżarnia i domem Słosku też wszystkimu.
 Jako-

Jakobys w tej Stolicy / i samym takoby
 Gniazdzie Dziadów/ blizsem był tak wielkiej ozdoby:
 Wielkiej słusnie. Bo które ley nie ustępuię
 Stolki w-ter tu Orygynie? Które nie rumuig
 Placu sobie fortuny? i Panskiego oPa
 Na sie nie zaścigala? Tu takó z- wysoka
 Paterzy saro Egipska/ Jak z- kąd wiatr wlece
 I co po Ukrainach cuteszych sie dziele
 Tu wszystkich bezpieczeństwo/ tu Prawa/ tu Sody /
 I najwysze tak zacney Prowincyer Rzody.
 Gdzie w- niezgody publiczne/ i glosy niesforne /
 Komu wlec ukolysac myśli w- drugich gorne /
 I lekki ku Panskiemu sklonie honorowi ;
 Jako temu nalezy w- Polskie Neptunowi ?

Lecz niech nie rozumie/ zeby albo nowa
 W- Domu twoim / albo ta fortuna gotowa
 Spadla z- nieba. Dobrześ ley pomogli i ty swemi
 Przy godności przymioty nieporównanemi.
 Tak ze trudno rozeznać/ Eto od kogo mnieyszy /
 I tyli? czyli ona? siebiescie godnieyszy.
 Bo z- kades wprzod Phibowe rozpozal Kameny/
 Takés ich słodkosćtami spoil chwile Weny /
 Jakoby Rzymiska/ takó Grecka starożytnosć
 Wsty twymt mowila. Przyczynila bytnosć /
 W- Ziemiach cudzych co wlecey/ i widzenie swiatá ;
 Gdzie/ nie tylko na prośnych drogic trawiac lata
 Ozu pasach i zodzach/ ani które rodzi
 Koskosy Kámpenia/ takó drudzy mlodzi /
 Ale co osobnego tam te mato Kráie /
 Dwory Krolow/ obozy/ rzady/ obyczaje/
 Przepatrujac z- delectem/ takó burna pšgola/
 Zbierales co przednieysze sołi z- nich i ziola.

Młodość i Pe-
 regryndcy i-
 go.

A to dosyć bogate spłó opátrzony /
 Ledwie coś się w-Orzysie powrócił Tryony/
 Już ta/ktora nadziela tużyla o tobie /
 Żeś miał Cyca ożwić i wyrażić w-sobie/
 Same rzez przewyżyla. Bo któz mogli i precey /
 I w-wieku tak niedoślym polać nad éle wlecey?
 Ato polawsy uwazyć i złożyć ukladnicy?
 Nadewsytko/ co w-mysli/ wymowie to śnadnicy?
 Jakobyć hiba wieczna i zaraz gotowe
 Wypryskały/ gdzie stąpsli/ szkodla Pegázowe.
 Ato bystrość postanowić młodego humoru
 Starym umieć rozumem? Ato i do Randoru
 Serca/ ludzkość przyjadzić: i w oboley cerze
 Jedne twarz uformować? w takley była mierze
 Ratonowá powaga; Sceptonowym
 Oślodzona wdziękami. Ale przed insyymi;
 Niech ia tylko nie sama przymiotow twych chwale/
 Lubo wsytkim (przyznam się) ku zaglō twym gale
 Zryliwse fawonie; Jeden to dowodnie
 Seym oświadczył dwu letni: gdzie takos i godnie/
 I ze wsytkich zdumieniem/ stad tu wyprawiony
 Posłem/ oraz Marszałkiem Izby wielkley ony/
 Moderował to morze Swobod i Wolności/
 Które w swej się koleśać nieustawiczności
 Szumi wiecznie/ w świezey to u wsytkich pamieci.
 A wprzód ktora Beato Mowe tro opoświeci
 Do Acola i Senatu? Ato tey nie notował:
 I w-przebraniśe pisma swe nie insynuował:
 Jezli stad od Biskupa postana wielkiego /
 Az o prag się oparla Pałacu Rymskiego.
 Gdzie cołowiek w-Orzyszey wymowie ślodkości/
 Na niezmierne wylawsy Panie szesliwosci.
 Że nie

*Snadnościgła-
 dkość mowy.*

*Moderacya w-
 Affekciach.*

*Mowa przwi-
 tántu Páńskim
 in publico.*

*Scilicet od
 Zmudkiego
 Oycy Święte-
 mu.*

Że nie wprzód ufundował na tey sie Stolicy/
 Aż wsiękich nieprzyjaciół zniósł w tey okolicy.
 I Tey on uiezdzony, i Amurat w Krokui;
 I Prussy Szwed wyzionął, w jednym tylko roku.
 Że od przez Imię i tego zwycięstwa tak store /
 Bożemi dżis wojnami Europi gore /
 Tu proz Dokey gileboi; tu z-Słoro Pomoná /
 I lat dawnych obfitosc wrocila sie ona.
 Jako wzajem zaluzie / ze Ktory potrzebie
 Gwoli wsiękich i zdrowiu / sam wyniszył siebie /
 I uszczuplił Na estot w Inieratach stolowych;
 A zaraz pobudzając nie drżęce rnych owych /
 Żeby w czym szkodroblima reke te przebrał /
 Nad tego niedostatek sie ustrzowali.
 Jakożes to sprawił w nich ona słow gładkości /
 Czegoby niel furzo i prawo estroscio.
 Że co wrocie przez dzieki mieli i z niewolty
 Do Panstey / i powstachney sklonili sie woli.
 Jako gdy siedmiorogi Nilus Egipt plawi /
 Wiecey swa łaskawoscia i miłozentem sprawi /
 Pola sobie przylegle bletem zwowio drogim /
 A niz Dni pr alho Dunay z rzęszkām łęce frogim /
 Przeci tylko / a gory sadzone rowie z wieku.
 Tak w fęcach poburzonych / gde z-n mi po leku
 I takoby ze wżodem w deklacim cieles /
 Wdziek i słodkosc ieszka spracule wiece wiele.
 Jezn niegdy Oseuss / o zakład swow drogi
 Lucnio uol pieszono / racarde w zim. Bogi /
 I onym zabawiszy wdziekiem Dierphonet
 Veracono z Erebu wywindowal zone.

O! i tys nie insem ubiezol panere
 Szerca wsiękich. A sam wprzód nami Pan polety

Jako

Depradicatio
 oko. u i Twa
 zy aż. i. y. 17.

ugillatio oby-
 zayna PP: E
 konomow.

Effekt tego.

Półki ku nie-
 mu aff. ki.

Zawrość i
Erons.

Wszystkich mi.
tut.

Tandem sz. zg.
Hłwy z. Szymu
powrot.

Sadnego zatywa
na Gospodra-
skim pojadzi
wsty mrysen do
drugich przy-
figura Golda
Lest. zynskich
ty. a kto zy
dzit w tej Oy
czyzate florent

Jako wdzięcznie przysymował zaraz twe posługi :
Ze z tego są cały wiek nie wystąpił drugi /
I tylko się spodziewał / tylko marzył sobie /
Tu żadnych lat nie licząc dał tak prętko tobie /
Aż do ludzkiej zawrości : Etera z swej natury
Na sały te wysośle tocząc wzrość ponury /
A ebu late samemu. Jednak iako i te / (ryte
Przez swoje tam przytomne w-ustlech swych Cha-
Wolejąc umiało / że zasnęła mile:
A coś strzał w-ter deodze o niechetych / tyle
Zastales przytacioly : i tylko poznał /
Zeraz twoich grzechności się rozmiłował.
Czym Szymon on burzliwy zrazu usmierzwosy /
I kiedyś ku wdzięczności Pańskiej nakłonił /
Aż do Postem i znowu na Koronny głowny.
Gdzie w miłości z drugimi ku Ogrzanie rowny /
Z tego potrzebowała / godnie wszystko sprawił ;
To zaś na tym Pałacu doptero się stawil.
Tuzie tedy szczęśliwie zasiadł miejsce swoje ;
A na te dziś Fortuny i ozdoby twoje
Warta se dna się ruszy / aż i Poznan wbył /
Na f. sto / i niekieremny wylecie się zbył.
Tu co Dom ma / a cierpi święte to młeszkante /
Potyway z Przytacioly : gdyż i tu test na nie
Swoją także nocą i z tobo pospolu :
Ato Leszcyński / siedzącina u tego dziś stołu.
Zeby iako ci wzgore światobliwie zefli /
Tak i żywi pochwały swoje tu odnielł.
Zagym / i sko Nalady wode wprzod oddadzo
Zmiednie złotych obadwa wiecy się pojadzo
Z Senatu Andezetowie : Starzy Kamienteckim /
Na tamtym pograniczu i wegle Turckim /
Prze-

Andrzej Le-
szczyński Ká-
mienicki Bie-
skup Tyniecki
Opódz.

Przednia między wschodnimi trzyma straż Biskupy.
Ono! iako rozbiegła trzode swo do Eupy
Zbiera pilno / i wraca Kościelney Jedności.
A wprzód w lasce u Pana i wshetlich miłości
Pluzy razem / co rzadko komu sie dostate.
W nim ku piękney naturze skłonne obyczaje /
I niebieskim animusz uložony ładem /
Kościolowi wshetklemu żywym test przykładem.
Pobożność z Polityką / snadność przy powadze /
Skromność z żartry stódkimi iako w ledney wadze
Droga na pościeche i sprawiedliwego
Wyca obraz / na wieli nieopuszczonigo
I opatrzność i naywyżey w potomstwie zostalym.
A czekać (zdarszo nieba /) wczaste tego małym.
Ze iako tam te wody Dniestrowe poswiecił /
Strognierse wnet Insuly / Arzyte / i Pieczęć
Oycowskie go porękało. Bo kto z tego twarzy /
Ten ktora sie ku wshetkim L. szczynt m. dzia żarzy
Diffr. Panstwi / i miłosc razem popolitira /
Ze sie wprzód uradziła tego niewyżeta ?
Tak wieczorne Planety gdy na noc nastala /
W słońca twych splendorach sobie poręzala.
Ogie Ph. be kredensite a znorush i od m /
E. sioc. nnych pomniejszych żągnie sie pochodni
Ales bardzo i te siadl gwiazda tego blisko
Derpski moy Wolowodo / I ty sie nie nisko
Ustiesz także / napadły Oycowskie ius tropy /
Gdzie prowadza na gore piękney Baitopy /
Do naywyższych dostojenstw / Jakozes w tak rany
Dobie swoicy i wielu w Dęzet ius przybrony
Inflanckich Purpuratow do beku Panstwi go :
Żeby ktora z Pozaju nie przysięgłsziego

V 2

I mor.

Andrzej Le-
szczyński Wole-
woda Derpski
Dubieński Sta-
koja.

I morskiey inkurszey Ziemiś nam i ginie! /
 W tobie sama przynamnierz pamięć iey strneta.
 Co tednak piewshym saltem twoiey iest godności /
 Przez cojne trbrowaney rzeczy wiadomości
 I swiata lustracye. W Tobie rz s'ozry.
 Muzy swiete; Ktore gdzies ryko cie bawily
 Przy pasterskich kofarach; i gdzie Sauni wieśni /
 Na fltach tam trzeintatych proste graia plesni
 O swych Amagylidach. T. raz i trch faworow
 Kiedy malo Portow ius i Senatowow /
 O tak sie podniosly! Lubo ty uzone
 W Krotki wierch i litery ukladosz lizone
 Zarzo swoje; lubo gdzie prze Cypriskiey Eniel
 Pusta drażni dzietnie piekney Echeret.
 Lubo nad niebierzymy Lethyjskimi brzegi /
 Wdzieżniy plączy Kocickiey smutnem. Slegi.
 Ach potiechy iedynie! ach terca! i one
 Toz tak pretko pochodnie Malchyskiey zgaszone!
 Mala proz sie iskierka żarzy z-tes popolu /
 Ktoru ze Rewia Leszczynska twoia wdy po polu
 Wzbudzi Dziada; i Kiedys na stojach Kochanych
 S. Bisurmaniskich sprawi mu żbow poucinanych
 Powinne inferye przez takie ofiery /
 I go mierzac sie z gniemem. S Krotcey tednak miery
 Zgaby swojej wrecisze i tak wielkiey szkody
 Na nowe sie zdobysz hmy i nagrody /
 (Zwazylali fortuna sztera ich rowna)
 Zdiekn kazm i madoz daz Niemierz-gowno.
 O iac trojk. dawajesze wshnie te i glo wy /
 Ono strate i luzni pamate Oh bo wy
 Toz teny Wolewodziy usteda cożeni /
 Tak tezey Centaurowie w-ieden zaprzazeni

Woz

Syn Samueł.

Samuel Koro-
ckiego także.

Woz Chironow. A cprocz ze braterska zgoda/
 Ale i komplekso i wszystkie uroda
 Tak sobie są podobni i jednego iakoby
 Znal kro wszystkie. Ledwie se starszego z osoby
 Poznać Jana: Lubo mu do swej leższe pory
 Prężyć nie daly iż edz: nie w domu tem honory.
 Wprogu iednak i barzo czekało go blisko.
 Coż? gdy umysł wyszła paść nie umie nisko.
 Iako nad Apenninam prał gornego lotu/
 Wzgardzonego okolo nie wieśa sie ploru:
 On i młodości zagęty zaraż: i z waga su
 Bezodel wszystkich swieretgo kusiwsz Darnassa /
 W orzester Daitryce / reż miedzy dżis miedzie
 Przednetysemi Nowcami. Lubo on we Szredzie/
 Zpad na wszystkie Korone do wciopy sie rodza /
 I pierwsi oracula Seymowe wychodilo /
 Piekne gat podania / i Bractwo niezgodna /
 I ko: ciążne / ognowy mowa swo lagodna
 Ku Dankeley intencory. Lub Postan na Seymie
 Wiczym zrychu Wolewoditw: zani to uprzye-
 Co sie godz: i wiaz z Orzestem: prawy (nie /
 Cus to tego powaga / zaniestone w szawy
 Czesło nioy biesliwie iakob: Tredantem
 Zamowine nieb: kłm: A co fundamentem /
 Zachwa ku Orzestem: milosc to sprawule /
 Atoza wszystkie iane w alen enet: puzetule. (ni /
 Przecławo po nim i Wacławem nie tylko rodze
 Ale w piekney społ z joba: pacie urodzini.
 I dan wydal Lan: se / iedna koleśka
 I b Canina, a odu (co dżw) uch wola
 Tak wulkim: Jedno tch: i tch: i tch: i tch: /
 Oprocz Przecław: ze starszy przynamalej godzina
 V 3 Sie.

Przecław w Le-
 stryński Kł
 Jucian N. k. el
 sk.

Sledził pierwej. Wleczę luz przenosi i stanem /
 Najcielskim posadiony świeżo Kastellanem.
 On także w Niderlandzkie postany Narody /
 Soby światobliwymi wyprowadził swój młody
 Wiek Muzami / i razem pod umbro prywaty /
 Widział tamże przedziwne światu apparaty
 Wotenne / i imprezy. Aż on pościnawszy
 Swo Minerve / i za broń ostro się ułowił /
 Od Pulpita do Zebnow / od Piora do Piski /
 Stanął między ogromnie Narzutowymi Syli:
 Odzie, zwyciężając Narodu / nie wprzód Zawalcem /
 Aż i piechym Soldatem / i Oficerem
 Pod wielkiego znakami wołował Spinole.
 W Ktorey częgo za czasem nauczył się Skole /
 Oświadczył to Wydziałem Drustkcy świeżey ony /
 Gdy ze swych Wielkopolan Pułkiem wyprowadzony
 S Sermiku tu Szczęśliwego stanął dzisiejszemu
 W ogromney prezencyy o boż Danu swemu.
 Oganiem mu twarz / i oczy pod hełmem palaly i
 Ogień żywy i Konte nozdrzema przyskale.
 I gdy by się przešlo wtęc rozprawować było /
 Dornalby nieprzylacieł. Ale zwyciężyło
 Imię samo Zwycięsiec Tryonu i Wschodu /
 Ze bezę Krwie / i z nami dalszego zawodu /
 Wrocił te Prowincya. Skąd w jęzecz trzy ślami /
 Malborg / Elblog nogami wsiłtamy suchami.
 Ztorego to zwycięstwa i On często bywał /
 A z gronem powierzonym swoim się wrocawsz /
 Już od tad się poświęcił na usługi inne /
 Tak Greynie / tak i Domowym powinne
 Wzakwintionym Pokoju : Często Pośtem godnym /
 Często i Deputatem / a zawsze swobodnym

J rzetelnym stawiając / w zanieśionych ile
 Przytaczających cankorach / gdzieś gładko i mile
 Do igody i przytaczni dreguąc rzeczy /
 Nic tylko co słusznego samo ma na pieczy.
 A w obojęgu rezoluc i czego nie sprawi
 Rado i perwazys / zelazem poprawi.

Władow Le-
 szczyński Re-
 renderz Ko-
 ronny i łucki i
 Łęczycki Pro-
 bosc.

Onoś i R ferendarz nowe światło domu
 W. ożu naszych powstawa. O! teżli te komu
 Cnota własna pomogła do fortuny wlecy /
 Ze łogyc tak wysoko i urość mogli precy /
 W nim tego doświadcza. Gdy mimo tam gyle
 Szwary i mogące wżreć Promocy /
 Wprzędzone Dyony / gory pobiegane /
 Aż i targi / i ławie złotem narsucane
 Progi Danie : On cale darmo z tym porłany
 A co w elka / ze nawet ani spodziewany. (Krona
 Snać w drogim swym Łazniku pod noc naprzy-
 Maroć chwile od wielkich meśli uwolniono /
 Pan uwarzył / do takiej przysię mogo śnadsz gory
 Cielawe ambicze : aby nie był Eroy
 Coby w tym appetycie pod wilczo naturę
 Nie mogąc waisć inaczey / nie zakradł sie dżluro
 Do swietey tej owężenie. Zaczem oproz zlotą /
 Co wazy przy godności zapadzona cnota /
 Jako ta / i wzgardzona u niego intrata /
 Dal na przykład wielkiego tego to Pralatá :
 Ze go i tym urzedem osobil i zarym
 Płockim nadal pospolu Orobstwem bogstym.
 Szad tylko sie pogoda tak szeszliwa wznieci /
 Pretko gory wyrbi i łasnicy rozświeci.
 Pieśni bracia ! Teżli w takiej sforze kiedy
 Żyli i umierali Synowie cney Ledy.

To:

Toż wdzięcznemi parami dwa Władysławowie/
 Także i dwa usieda drudzy R. chwałowie/
 Mile pojeżdżowali młodzi się swolmi.
 Grzeczni wszyscy i krotki brankować chcieli nłmi/
 I jednego nad drugich z delikatem przekładać/
 Przysłoby mu od stonca z Jarem postradać
 Pior bezpiecznych: A jednak starzy z nich i lary/
 I toż w ktore u wszystkich miłość jest bogaty/
 Rancierzyc kredencie: z kąd o nim to głoſo
 Jednostajne fawory / że są roſkoſa/
 I ludzkim test Kochanem. Ale oprócz siła
 Cnot w nim inſzych / i godność wulka przyſtopiła /
 A teraz na publiach wſełających zaleca /
 O tak poróżcie do gory! gdy go luz oſwieca
 Słońce bliſko redzone: a w dobie nie dągley
 Czekając to ozdoby. Wreſt i młodzi drugi
 Wolewodzić potiechy / roſcie i nadzieje.
 Temu lató depierzo / i wſreka ſie śmieje
 Roſkoſz leſperrydowa / i ludzkie fawory/
 I Wenus / i piſkzone Cypryſkie amory:
 Nie dawno go złożył w bogatej loſnicy /
 Na rektu ſen nieſpierz u Oblubienicy
 Starożytnych Sien utow Lechowieliſh Cory:
 Godzi ſie miłować ich / albo kamien ktory
 Znałdżie ſie w tej f. berce / że tak ſwiećna ſtoł
 Na iſki / z kąd qżiſ ipte / znał wdzięczności moi:
 Z tej przytażni takoby z drogiego polowu
 Sumiſie i Zborowſkie / i ſieluie znemu
 Tu ſwym przybrał ozdobom. A z tych nie oſt. enio
 Przy wſyſkich cnot ſplendorze i fortune Bratn. g.
 Temu gdy te Lucyna narpięwoſſe ſięzkała
 Siolki i Rozmarziny / Muza te ſpiewała

Niedo-

Władysław Le-
 ſczyński: Kán-
 clerzyc i Szry.

Władysław Le-
 ſczyński: Woi-
 woźcie Biſki
 dynowiec.

Niehorliwie Damienskich Jescenniny uszu
 Przy druzgocyh Gracyach i Himeneuszu.
 Drogi wstyd rozwieszuloc / i leſsze zaſpiewa
 Gdy z ozdoby tych rodzonych pretko ſie ſpodziwa
 Wzroſtu po nim wielkiego. dokad ſie luz bierze/
 Zdarzy tylko pogoda / a wſwey bedzie Cerce

Rachfalowie
 Leſz. zyſcy
 Serry takze z.
 Synowcem clau
 tunc agmen.

Piezerulo na koniec przeſwieſtna te zgrate
 Rachfalowie obadwa. O! i tym ta date
 Swe pochwały. Niektore Mars ognisty w boſu/
 Ant glifkoſc Dworowa / ale gdzie w Pokolu
 Saturn zloty zaſladſzy / wielki wraca owe
 Po Cyklopim potopie Deukalionowe /
 Ludzi prac naluzaloc / i przy goſpodarny
 Zlenie orac Cerce / i zboze mlecz jany.
 Zkrod pola niſzmierzzone zſzny Elos pokrywa /
 A tym ſie ſnac i ludzki narod zachowywa.
 Takieſ i ci zabawy ſobie ſpodobawſzy /
 A w cienie i Perwate wdzieczna ſie wmiſſawſzy /
 Zywoſ tyſo ſpoſoſny / nie przykry nikomu.
 Bo wſyſcy-li przy Danu / Kroſſy zoſtal w Domu :

Compendiũ
 wſytkich.

I te c to ſo dzisieyſſe / ſabreſki rey / ſtancã /
 Ktorym ant pozerku / ant znaſeſc konca;
 A ſluſnie te wyſtawie / i co z nich oſobna
 Dala godnoſc koſztemu / ledwie rzecz podobna;
 Aſ po ſmarcel dopiero / goy na rey tu Salt
 Bedo wzgore z-owym / tedy ich pochwalſ
 Ludzki leſyſc beſpiecznoſc : Teraz ſnadz w pul biegu
 Sa jwey enery / a palma kto daplynie brzegu.

Neminem an-
 te mortem lau-
 daveris, Salo-
 mon.

Sigda i Sioſtry
 Leſzyſkie
 ſpot z-Mydmi
 jwym.

Wlec leſſze rey zaryle Bogini ludzkoſci /
 Ze i Sioſtry poſad ſie mimo niſſych Goſci/
 Cnot dozyrzalich Matrony. Zmeżowli ozdoba
 Zlala ſie tm na glowy : Wiele i ci oba?

W

J Co=

Gorąyski Kę-
stelan Chel-
ski.

Piotr Opall-
ski ze Bnina
Podstoli Ko-
ronny Podko-
morzy Kiliński
Oddanowski
Siarofid.

OKa sprze Dym.
bofe Woiewo-
dzie Sieradz.
kim Oycu i
wzmianka.

I Gorąyski w Senacie! a co powiem smiele /
Nad sie nie ma w wymowie! i rowniez nie wiele.
A Koronny Podstoli tak przy Panie m boku /
Jako na pospolitym Oczyszczeniu Otu ;
Ze ledwie ta Publika ledwie i Sejm Który /
Zeby w tej okazji od Kogo byl wtóry.
Ale i tu prz: swolm zostatec Przedsie /
Boku Gospodarskiego bliżej sie przysiedzie /
I gestować pomoże. Coś! Trunki subtelne /
Jako Ktore nie z. Praszy/ ani są smiertelne /
Przecie lednak zwyczajney doda swej ochoty
Maz tywy/ i swobodny ; i Ktorego Cnoty
Same tylko piastula / i Kander wrodzony /
Wprzyciastelstch wielekroć pracech wyswladczony.

Jeszcze prosi i samey usięć Gospodyni /
Ktora/ Domu Koron. O! tak przegryni
Wiele i ta ozdoby Palacowi temu!
Jezli co Woiewodze przysnać Sieradzkitemu
Oycu/ jest dziś. On to jest Dynhoff/ nad Ktorego
W-lasce swietey pamieci u Pana przestlego/
Nie byl mkr znakomitesy : nie byl Kto milowal /
Kto go i sprawiedliwicy po smierci zalowal ;
Dusze z-rok swych blacherna poselatac niebu /
I at we drzwi Kolacac gluchego Zrebu
Plazem proznym. Ktorey swoy afekt tak wkorzenil
W-Dom Krolewski glebozo/ ze sie nieodmienil
Namniety w Synu: co rzadko po rece wsec zmialy:
Bo tylkosz te possepne nieba sie wetarly /
Na dzialatersho pogode/ wznał winney nagrody /
Poslal mu tak gornego Stolek Woiewody :
I w-tamtey/ lub nie swojey/ przyozdobil Ziemt
Ze rowna z-Oczyszczeniami co znakomitesemi.

Toś

Toś niebieska Cypryda/ gdy go podusiężyła
 W Dom przesiwietny Rakuski/ (a wielu zycężyła
 Portac ta okazy (Ato i sposobniejszy :
 I po zakład tak drogi naden był godniejszy
 W-tamte Austry potachac? Złód dzisiejszo Panto/
 (A świat wżytek w posagu Threścianstki za nią)
 Nam przyniozły/ na takie nagrody zarobit?
 A dopieroż tym wiecey i z-tyg sie ozdobil
 Antoniofskiej Przysiażni: tyko na Wielkiego
 Rostelana z- Bulawa patrzac Krakowstkiego.
 Koroego/mimo wżetkie sukcesy szesliwie/
 Samo Imie w-ufu grzmi/ wielkie i strasliwe:
 A pochwili nie stante Koron mu i Slupow
 Do wieśania/ z-Oczystrych nieprzysiaciol/ Lupow.
 Tak tedy posadzwszy wżetkie te Rodzine
 Swym porzadkiem Bogini: Juz w dobro godzine/
 Co przedkim/ ich czestuje: lednak bez przykrości/
 Bo (takom rzekl) ni- gynla Pastry z- syrości/
 Ani zbytkow nuat ch/ Ktore zdrowie pialo/
 Mysli tyko/ a Duchy same rekrucio/
 Czesz matoc z niebieskimi. Wic w-ochocie takiej/
 Zeby na dobrej mysli nie zeszlo wśelakiej/
 Ile Ktora z sumnienia plynac niewinności/
 Wżetka sie ma i clognie ku niesmiertelności;
 Przysc roskate Muzyce/ i stanoc przy Groie:
 Gdzie wnet samze Apollo w niebieskie Wiole/
 Zarznie z swymi chlopier. Ktorzym poświadezolo
 Trybny i Skrzypice. A Muzy spiewaio
 Slodkie dziwne Sonette: tykoss wżetko o tym/
 Co po tych tu zwolokach kiedyś ma bydz potym:
 I takie tych roskossy zetaio/ Ktorzy tu
 Nie wżetkiego oddawssy ziemi Depozytu/

W 2

Lepso

Z. tyg o Pd-
 nie Koko
 w: kim: He.
 tma nie dżitay.
 Sym wielkim.

Tandem ich
 czestuje.

Ale bez przy-
 nuki.

Muzyka niebie-
 ska i. Pieśni-
 mg tyko mien-
 n t. tem i nie-
 smierie'noś
 slawy iedolen
 tes.

Sybirica
Meula.

O czym Scipi-
onis somnium

Leves senul-
tura bywały u
flarych z ju-
perstycja o
czym Rodigi-
nius in Co-
mentario Ho-
merico.

Metamorpho-
sis rzecz zwy-
czajna Postom

Lepšo cześć zostawił Wielkowi przyszłemu.
Ktoż tu nie Komowi słuząc niżej szanemu /
Ani Sybarytyckie świecić tylko Światek /
Schodzą tak bez pamięci by inne bydleć /
Al. Prawie Orygine zachowawszy w boju /
Słotę tę przegrzeli Wolności w pokosie.
Tych dawna wół / wobod. swych i Dzw. obroncami /
Trz. trąbil po Theatrech Orygine Opcami.
Tym Tryumf / i drogo wysłane Aueuly / (ly.
Tym od Paristw z holdowanem przysnawał Tytu
A po lekko strąpanym od swoich pogrzebie /
Mierze ono osobne naznaczył gdzieś w. Niebie /
Ktoż nteż y Leliusz Kochankowi swemu /
We śnie Aferykanowi pokazał Wielkiemu.
A zaraz podbudzać siedzących za stołem /
Żeby także i oni z tymi chcąc być społem /
Drogami ich chodzili; a mało gotowa
Do udania Cnoć swej wielka te Krolowa.
Nie proznie te tezyki i troby nie proznie /
Ale huzy Ktożymi na obadwa różne
Światy i Oceanu / co Kto tu wielkiego /
I wiecy nad Człowieka sprawi smiertelnego.
W Ktożym gdy się zapomnisz w dzieku i siodkości /
A bankietu onego i uroczystości
Miał być Koniec / nowa rzecz i smutna się dzieje;
Bo oto wnet nie wleźć gdzie się co podzielić:
I Pałac oni i oraz stoly tak bogate
Ginę nagle / a inże nastawiać za te.
Wstepu Smaragdy drogic i Marmury /
A proste z swych filarów podnosi się mury.
Owo tylko co ogy ze mgły tej przetrzemy /
W Zamku się i Sadowy Izbie obaczemy

Gdzie

Zamek za Pa-
ląc i Sadowa
Izba z d. m. iey
scu Sale ohey.

B. k. i. i. po-
trawy i. s. y. m.
sm. k. i. e. n. a.

Takimże i
Trunkii

i Muzyka i d. n.
bra myśl w. s. y. t.
k. a.

Gdzie co niesmiertelnego w. s. y. k. o. u. l. e. c. i. a. l. o. /
A samo / oprocz / Imie Pani tej zostalo.
Tas jednak Proczystosc / ci i Goscie sledzo /
Oprocz / ze tus inaczey i pila / i ledzo.
Malestat i przedziwne apparaty one /
W. Bankiet hoyny / i ludzkie Cery przemienione.
Za Duchowne potrawy / Kurzo sie gorace
I wola i Jelenie / zlotymi grozace
Z Paszet w. o. l. i. c. h. rogam / i takimi owa
Pachn. i. l. k. o. perfumy Ruchn. a. Lu. k. u. l. l. o. w. a.
Za niebieskie N. k. e. t. a. r. y / i Skope Sarsury
Si. s. e. w. i. n. a. / i cieple napienione Rury
Magrowieckich Likworow / z. k. o. d. g. l. a. n. c. b. i. t. e. z. l. o. r. y.
A w. s. y. k. o. z. G. o. s. p. o. d. a. r. s. k. i. e. y. s. m. i. e. i. e. s. i. e. o. c. h. o. r. y.
Ktore nie iusz Apollo / ni owe Sonetty /
Ale dera muzyka pobudzi i Stery:
I Sztorty / i Puzany / i w leden kate z nmi
Tance Skoki / Salery / gony przyciemnymi.
A: gdy w tym pod dobra mysl / i gorętsze Cery /
Ktos tam pelna za zdrowie / dobrej mantery /
Ch. l. i. d. o. d. n. a. / a zaraz haslo drudzzy bierzo /
Ze w ten trop / i skienie / na Vivat uderzo
Z d. i. a. l. p. o. m. i. e. y. s. k. i. c. h. C. e. k. a. u. z. a. c. h. / i d. u. z. y. c. h. m. o. z. d. z. e. r. z. y.
Tu zas igel od sluzom. ch. nozami calczy
Rozleze sie po Izbie. Tedy / i ty / i my /
Tezejwle dotod napusym to ochora Ryiny.
Ze na wiele odezwa glosow sie i Chorow /
Niech zyle nasz Bogu / a w! przeyte N. e. s. t. o. r. o. w. /
I w. s. y. k. e. s. t. a. r. o. z. i. e. n. o. s. c. ! L. o. d. z. i. e. n. m. u. D. z. d. o. b. y
Nowe rosta / A gdzies tam na gore K. n. o. b. y
Imie tego przepadly / i Arkan daleki /
Po nim Syn nie wychodzi General na wieki!

W 3

IAK V B WOIEWODZKI

Pod Smolenskiem zabity

10. Januar.

I.

Cłote i wiäre oświadczywszy swole /
 W. Smolenska d ugo twardym obleżeniu
 Gdy metu blisko / i Laurei ście /
 Sławie i memu powinney Imieniu /
 Już ore mury / już nie śle nie boie /
 Już zęśle siły zbieram ku wyrchnieniu.
 Oto śmiertelnie Jedzą wymierzysz /
 Tedy pozyla / Kiedym naysześliwysz.

II.

Alie tej nagrody przeważne zasługi
 Czekają (iako rozumie gmin gruby)
 Już po niewczasach i obronie długi /
 Już ząsięć było przy Czerze luby
 I nieumierać iako żołnierz drugi /
 Ale oddawszy Bogu swemu śluby /
 Dość małego sławy / dość niesmiertelności /
 W zimney na lozu dokonać starości.

III.

Trudno ! wrodzona nie złość ochota /
 Żebym śle tu miał nie meźnie śanować /
 Ale złość wiara / i doznana Cnota /
 Żebym śle miał krwio zapieczetować.

Wł.

167
163
Widzoc/ ono Pan runiła sam wrota /
Ostregi burzoc / Poze następować :
W nim uropiwszy cstatnie swe oczy /
O! iako trzykrot umarłm ochoczy.

IV.

Samkum obronił i rozney fortuny
Wytrzymał heurmy. Raz słowy głodkłem
Wwodził Tyran / razem gziął pioruny :
Ze dźwięk w-ostatniey odrywał sie ziemi.
Ale trękał Jedzo/ nie trękał sie Truny ;
Ale tu z porwarzo / nie z Satyry twymł.
Służone mury/ belloardy zbite /
Wiara niekłniona / jęce nieuzyte.

V.

Alle cożkolwiek obniostem i uził /
Wstręko/ o! Dąte / oddawam to Tobie :
Ty sam mi przysnął/ ze dobrze mi służył /
Zem przy twym umarł zdrowu i ozdobie.
A iesli śmierci w grynem sie zadłuzyl /
Dopusz w Oczysktem odpogewać grobie.
Niesch tał zelazno i twarcho nie drzymie /
Ze przyśle Mełi poznało me Jmie.

Nagrobek Gårsonkowi.

I Ty nie lube wiodoc dni po Danu /
Zdechłes Gårsonku w: Czwartek po ranu /
Lecoc przy Trunie i kochanym grobie /
Jeż. is cie mi e nie zawała Płobie.
Aż kiedykolwiek trop zwierzywszy drogi /
Pośedłes za nim / ale Th. ron jęgi /
Widzoc

Widzoc Bestyję bydz cie bez rozumu /
 Już na przewożie wyrzucił cie z Prumu.
 Tyś takos sie bał za żywota wody /
 Nieśmiesz sie chynoc w ślape one brody /
 Tylko po brzegach wiatrów proznych czekaś /
 A wzgore spazac / ach! daremnie czekaś.
 Tak i po śmierci od Pána daleki /
 Przy rzce oney będziesz wyl na wieki.
 Ziemię przynamniej godne tego kosić /
 W nagrodę wierney ku Pánu miłości.

M A R Y A N N I E
 T W A R D O W S K I E Y
 Wdzieczney Dziecinie Iedynaczce
 swoiey Ociec napisał

T H R E N I.

T Bdy molą Kochánko / Kora w-dalszym lecie /
 Ozdob molch Dziędzięko miałas bydz na
 świecie /

Odesłás mie : nieśczęsny zemnie Ociec ! Ktory
 Ledwie com sie uciekyl : dzwileżney swoiey Cory/
 Aż tey pląge ! a tylko zostalo mi Imię

Tak o wżney Butoćie/gdy (mysłac) sie zdezymie
 Blote tablka mi sie snia / a ta bez pamieci /

Chwytam/chwyta/coś porym : zostane przy Heć .
 Już tylko i o tobie snie mi sie coś bedzie / (wbedzie
 A gdzie stopie / przedemno wdzieżny Cien twoy

Thren

THREN II.

Ledwoś mi sie Jutrzeńko mołá poKazała /
 Ledwo: ná świat promyśzEł złote swe wydała /
 A tuż gáśnieł / ánt cie we mglistym obłoku
 Doyżzić moge nieśzEśny / i dotrzeć sie wzroku.
 Coś wdziałEł twoie one z śmiechy niewinnymi :
 Jedno były promienimi przerażającymi
 Serce moie. Teraz-est mgła obesła ciemna /
 Ant / ánt wlecznie tuż rozświecił przedemną.
 Boday była nie weślá ! Bo nie tak gdy wschodzi /
 Jáko słońce / tym miśe / gdy tuż tuż zachodzi.

THREN III.

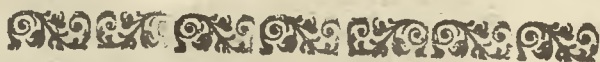
A Márka co nieśzEśna ! o! tá takó w-puśzy
 Ránna Lán / z Korozy Krew strumieniami pluśzy.
 Ato sie łom tej przypátry / iezeli nie Krowa :
 Ato / iezeli nie parły OrgánEł prawe :
 Czemu : czemu : okrutna Biedy Persephona /
 Gwałtem tej te pośleche wydzierała złoná /
 Nie zaraz sie w-Dierheny żezodło rozplynelá :
 Nie zaraz Márpesowym Kámlentem stánelá :
 Ach ożenki ! Biedy te ná doł opusćila :
 Ach ustegła ! Biedy ich Korale mienila !
 A tak śliczny Hłacynt raney pełny rosy /
 Od okrutney podóseta omdlewała Kosi !

THREN IV.

Coś nam z-Márka zostawa : ledno z-rożanymi
 Miec sie pretko zá tobo stopogłami twymi.
 Jáko umrzem wejolo / ach ! w-tedney tobie /
 Biedy cie tam będzie miec przewodniczko sobie.
 A
 A ty

A ty wlec przeciwko nam/ wdzięczney oney chwile!
 Z rezygnacją wynidzieś ścignionymi młile.
 Ta pociecha/ te nasze ostatnie nadzieje:
 Żaloni jeśli serdecznym dospę sie tak dżiele.
 Prožno! prožno! niepuszczim zmysłu cte na wieki.
 Ani kiedy osuśa nasze sie powieki.
 Wdzięczna Dziewko! krótkoś nas ucieszyła sobą/
 A takż nagrodzimy długą to żalobą:

O M E N K R O L O W I S Z W E D Z K I E M V

Wymuszona przy zgubionej na ten
 czas Ojczyźnie
 Poesis.

Co to są Światła z ostatniej Północy
 Powstałe nowe? Ty w-ktorego moey
 Króle i Państwa / i cokolwiek może
 Ludzkiem sie liżyć/ wiesz sam mocny Boże.
 Wiesz: bo to twoja igraszka jest w-Niebie /
 Narody mieszać; i tak ie u siebie
 Jako na sali wazyć Twoja siła /
 Rzucając niemi by dżięciną pilą.

Ach!

Ach! i my tego nie zgadniemy leżę /
 Prožno prącić pioro o tym Wieszce /
 Dokąd idziemy? i po którym leśie /
 Głogach/ Agrestach/ Fortuna nas nie sie? /
 Cieszą / i rzadko bezpiecna odmiana /
 Jle poddanym w. nleznacznego Pána.
 O! takie Kro z nas zimery dzis przedzie
 W. głowie nie swotey! zlym? dobrymi bedzie?
 To tednak ciezey / ze nie moglo gorzy
 Jako bydz do tad; i niechay otworzy
 Wyzyzna drogic Archiwy swe sobie /
 Nigdy iako w. tej oplakania dobie.
 Ztoraz tak Scylla z ludzkosci wyzuta?
 I Andromeda do staly przykuta
 W. los wszytkim zwierzo: iako w. tym odmele
 Jesteśmy teraz na wszytkim zlym wstrecie.
 Ztod iusz w. pul Polski w. popiol obrocony /
 Dymem sie kurzy/ ztod Smoleńsk stracony:
 I taki lecie Syriusz dogrzewa
 Mizernym Zencom / Litwa ledwie ziewa:
 Ztod nie Karany bez wszytkiej ludzkosci
 Zolnierz/procz szkodzac/sarpie tej wnetrzności:
 Ostatki biedne ktore w. reku trzyma /
 Do kwie ostatney samze wstros przeyma.
 W. Domu niezgodą/ i szkodliwe Rady/
 Przy boku Panskim rzadko bez przysady
 Rada zaszada; a niechay i glupi /
 Czego nie godzien za pieniadze Kupi.
 W. Izbie swar prozny/ i Glosy zarliwe
 Tylko o wolnosć; Ach! w. tym nieszesliwe!
 Ze przez nie ginie; iako i zginely
 Acheny / tedy gdy naymedrze bely.

173
Dowiem to wkręko małego w ręku swoich
Uczynić możesz/ czym Królestwo oboich
Zwłozęś granice/ że nie rozzerwano
Stłłłłłone ligo wleczęte już zostano.
Nie strasz Królewsta/ ni ognie śarowe /
Anty Pułkierze Agitraspidowe /
Tak cie obronię / tak z-nami sobie
Bespłecznie zasniesz na uszy tu obie.

MATTHIÆ CASIMIRI
SARBIÆ VII
Societatis IESV,
Ad Equites Polonos

Lib. 4. Od. 1.

Æterna magnis carmina Carpati
Inscribo Saxis; discite posteri.
Castisq; discendum puellis
Et pueris geminate Carmen.
Frustra Poloni cingimus oppida
Muris & arces addimus arcibus
Declubra si squallent, & altis
Calituum viret herba rectis.
Frustra caduci fulminis artifex
Moles, ab alta turre remugiit
Si mæsta respondere cantu
Templa negant, Superumq; pridem
Sacro stupefcunt ara silentio.
Quod si nec idem sit Superis honor
Templis in isdem, nec sub una
Lege superstitionis
Per ora vulgi religio fremat;
Cives in isdem non bene claudimur
Portis, & infelix eundem
Instruimur acies in hostem.
A plebe Numen separibus male
Placatur aris, scimus ut impias

MA-

**)†(**)

MACIEJA KAZIMIERZA SARBIEWSKIEGO

Societatis JESV
Do Rycerstwa Polskiego

Ode 4. libri primi.

Oczyśta Muzo.

Wiedzno / na wielkiej Krepałowej Stale
Rysute plosnke ; umietyte to cale
Potomne czasy ; niewinne dziewczeta
Niech to i pozne spiewato wnuczeta.
Prozno Polacy Miasła muruiemy/
Prozno i Zamki do Zamkow lozemy/
Jesli w-Rosciolach pustki / c wyniosle
Swiatnie fabryki chwastami zaroste.
Prozno huczniemi z-fortec Kartanami
Pustkarze mieco swemi piorunami/
Jezeli Chory Roscielne pauszio/
A nieme dzwony wteze swe plasztio.
Jesli tez w-tednym bedacych Rosciele
Wyznania Boga test przeciwnych wtelep
A gminu ludzi/prze ich dzikie zdanie /
Prawa / i Wiary dziwne pomieszanie.
Za tedno brama zle w-miescie siedzilemy/
Zle w-tednym syku Oczyzny bronilemy/
Ofiary Bogu / nabozenstwa rozne/
Blaganla Nieba / sposoby to prozne.
Ato niewte Grekow? ze o Wierze swary
Wlozily piekno Grecya na mary.

Gdy

175
Vastata Grajorum per urbes
Sacra suis periêre rixis.
Fumant propinquæ templa Bohemiæ.
Conclusa regni viscera Pannonēs
Flevere collatis in unam
Viribus incubuisse stragem.
Hinc inde lævos despice Carpato
Polone Campos; quos pecorum ferax
Dranusq; , Sanusq; , & bicornis
Frugifero secat Ister amni.
Quanto careret corpore Thracius
Regni Tyrannus si bene mutuas
Mentes & obligata Divis
Barbarus extimuisset arma.
Atqui timendæ Panno potentiæ
Vallarat altis Oppida mænibus
Pontemq; dedignatus omni
Danubius famularis unda
Cingebat Vrbes; Sed quid inutuli
Possent scelestæ præsidio manus
Quas ira non læti Tonantis
Riserit , Indigetesq; Divi.
Jam nunc Polonis fata Quiritibus
Edico vates; dum tibi consona
Votisq; cantuq; & Sabæo
Thure calent precibusq; templa;
Omnis recurvo Lechia, poplite,
Dum Virgo prinâ dum mediâ die
Dum te salutamus Supremâ,
Et dubio tibi lucis Ortu
Septena circum flamma Decembribus
Collucet aris, dum tibi patrium

Pæana

Gdy sie gmin w Boskie wdacie tajemnice
 Kurzo sie Czeskie sasiadzie Swiatnice.
 Wnetrznym wzruszeniem utracone zdrowie
 Królestwa swego placzo Cni Węgrowie.
 Zebrane w Kupe wszystkie mozne sily/
 Oraz/ przeciwnie wiary potopily.
 Azuc z Tatr Polaku w lewo twoie oko
 Na pola bydel pelne/ zrod seroko
 Draw i Saw plyno/ i z Rod szerokiemi
 Wiezie obfitosc Dunay brzegi swemi.
 Szaby tak urost ow Tyran Szatambolu/
 Ziedyby widzial serca wsiach pospolu
 Swornych Chrzeszczan w lednym Wiary pecler
 Sprzyslegle sily bylyby mu w strecie.
 A wsaak swym silom Węgrzyn podufaly/
 Juz byl opatrzyl swe fortece waly;
 A w brzegach pelnych rozlozysty Dunay
 Przestrzegal/ przez mie/ o moscie nie dumay.
 Bronil ten do miast przystepu snadnego;
 Ale Bog gniewu nieublaganego/
 Zlch rok obrony hanci i nadziete/
 Z ktorych sie oraz cale Niebo smiete.
 Wieaszym ta duchem z Nieba obietnice
 Niose Brwi Polskiej/ polki ich Swiatnice
 Zgodnemi sluby/ modlamy/ i pieniem/
 Jednym kadiidla cieple so palentem:
 Polki i tobie pokorne Polana
 Polska nachyla/ Kiedy zorza rana
 Jasne poludnie i mrocz pozny kaze/
 O Panno wolna od wszelakiej zmaze:
 Polkie oltarze Kiedy w Grudniu swita
 Swiec sledmitg jasne / i trwa starozyta

2

Piesn

Pæna dicit, supplicesq;
 Accumulat pia turba ceras.
 Noster nivoso Vistula Carpato
 Nosterq; ab ipso fonte Borysthenes
 Labentur in Pontum; nec Austrum
 Aut Gothicam metuemus Arcton.
 Errorné mentes ambiguas rapit?
 Aut clamor aures? vox gravior cava
 Respondit è nube, & serenum
 Non dubij micuere Divi.

Ejusdem

Lib. 4. Ode xxxvi.

EXteros mores prohibete pulchrâ
 Lege Thebani; patriasq; leges,
 Et pios ritus, & avita gnatos
 Sacra docete.
 Tempa Fas sanctum, fora lustret Æquum,
 Veriras & Pax & Amor per omnes
 Ambulet Vicos; Scelus omne Castâ
 Exulet Vrbe.
 Nullus est murus sceleri; per altas
 Urbium tures, triplicesq; portas
 Pæna perrumpit; Vigilant in omnes
 Fulmina culpas.
 Concolor vero dolus & superba
 Exulet regni sitis, & Cupido
 Desidis lucri, ta citoq; segnis
 Copia luxu.
 Publicos discat geminare census

Sæva

Pieśń Przodków naszych / a gmin pojspolity
 Połornieci pali z prosta wość uwity.
 Nas samych Wistą i Dniepr niech napawa /
 W morza swe idąc polci biegu stawaj /
 A my ni wichrow z południa sie boymy /
 Ni sie o Ziebron pulnocno frasujemy.
 Myśle sie : czyli głos z powietrza czuje :
 Głos mi poważny nadżciele cufrule :
 A ná znak co sie chmura kes zadelo /
 Zaraz i Niebo pogodę błysnelo.

Toż ná Polskie
 Muza Wygrysta.

P Rzeczownie prawem zniesicie obyczaje
 Ent Chebanowie / przodków swych swyżaje
 Podajcie działkom / ktore dal wiel stary
 Prawa i Wiary.
 Rozstoly / Swiatość / Sprawiedliwość / Grody
 Prawda / i Pokoy / i zgoda Swobody
 Niech wasze zdobla / do Miasa ma niecnota
 Zawarte wrota.
 Rozdy mar niste niecnocie / w też tropy
 Pomsta to ściga / ktorey ni okopy
 Ni troy wzwod zbroni ; wisi nad zbrodniami
 Każn z plorunami.
 Przez od was fałsze sięzrością pokryte /
 Przez panowania przepych / i niesyte
 Chciwości dyskow / i marne pożytek /
 w Dostatku zbytek.
 Wygryznie samey niech służy podatki

Sæva Paupertas, & in arma ferrum
Sit satis; raptō male pugnat olim
Miles in auro.

Sive res bellis agitanda, sive
Pace, collatas sociate vires,
Alta centenis melius recumbunt
Templa columnis.

Inter errantem scopulos Carinam
Certiùs plures docuere stellæ:
Fortius proram gemino revincit
Anchora nexu.

Gliscit æterno sociale nexu
Robur; arcanis opulentiorum
Ira per rixas agitata, magnas
Eruit urbes.

Hæc ubi dulci modulante nervo
Dixit Amphion, ter eunte fluctu
Substitit Dirce, ter opaca movit
Terga Cytheron.

Saxa repserunt, scopuliq; circum
Devio campos petiere saltu,
Et nemus, pronusq; filex, ab alto
Monte cucurrit.

At simul vates tacuit; per omnem
Barbaræ rupes coiere murum &
Septies clausæ steterunt aheno
Cardine Thebæ.

Zewąwy pot ludzki / i wässe dostatki
 Żelazo Woyny sprzet test; prozna pśtą
 Żbroia ze złota.

Lubo wam Woynie lubo Pożoy miły
 Przypdyście obmyślać; znoście zgodne sily.
 Pałac/im gestże ma w sobie filary /
 Trwa lat bez miary.

Okręt/ ná Którym strum ná Skaly ledzie/
 Tym lepiey / im go gwiazd gromada wledzie/
 Gdy Kotew hańi trzymia go dwoiemi/
 Dobrze mu zniemi.

Dob gąleziąmi z towarzyszem splety
 Bspiecznie roście; a ná sie zawżety
 Rożterk/ i możnych bohaterow siła
 Niasz pogubila.

Ná to przyŁutnley Amphioná plente/
 Trzy razy Dyrce swe bystre strumienie
 Wielá; gesty a Cyheron w Kolo
 Poşedł wesolo.

Czolgáć sie tely Kamienie; á Skaly
 Z-gor sie spusćiwşy w polu táncowały:
 Ofire Krzemienie w-pole plesy nioşły
 I gay zároşły.

A skoro przestał Muzyk spiewáć/ álł
 Zwabiony Kánten sam sie w-mury wáłł:
 Wnet w-siedm żelázných bram/ według potrzeby
 Stánely Theby.

Ejusdem Epodon Ode i v.
De Puero IESV in V. Matris sinu.

A Memus : an Massilus, aut nostris riger
Alpinas in venis filex
Amemus; en ut pronus è Matris sinu
In nostra pender oscula!
Qualis severa vel Gelonum Puer
Mollire posset pectora.
Vt lumen oris, & renidentes genas
Vt bina frontis sidera
Nivesq; colli, quasq; purus & tener
Titan inauravit comas,
Eburneasq; tendit in collum manus;
Et annuit totus rapi!
Vt hospitali vagit admitti sinu,
Stringiq; brachijs rogat!
Amemus; aut si non amare possumus,
Repente possumus mori.

AD PRINCIPES EVROPÆ
De recuperando Orientis Imperio
ODE IV.

N Ondum minaci cornua Bosphoro
Decussit audax Pontus, & efferis
Servire Neptunus Gelonis
Turpe gemit, resonatq; fluctu,
Plangente tipas Thraca frementibus
Immugit undis : Æmathiam pudet
Frenos momordisse, & Pelasgos
Odrysij dare colla loris.

Toz ná Polskie

OPánu Iezusie ná Máćierzyn'skich rekách

Kochamy ; Czyli sercá w ssercích rázem
 Odrzeply nam twardym glázem
 Kochamy : áto z Máćierzyn'skiej reki /
 Rwie sie E nam z-usty przez dźteki
 Jákowa zmieścić mogłaby dźteciná
 I dźtekiego Tátarzyná.
 Ato Vst rubin / perlom rowne Lice /
 Gwiazdy szczere dwie żerzenie.
 Ná sserce bialo kędzioréki spuszczone /
 Słotem słońca powleczone.
 Ná d kósć stonitowa bielše ścioga rece /
 Wydrzeć sie Eaze Máćence.
 Z-pláczem by dź prágnie gościem twego loná /
 I wleźniem twego rámioná.
 Kochamy ; albo tešli serce z stál
 Niech nas w grobie glaz przywálł:

Toz ná Polskie.

I Bieże Europá nie przytárlá rogów
 Azey / tam g dźte swych pilnuie progów
 Neptun w Tátarsko niewolo zabrány /
 W Thraczey rzeki ná swe łeżo Pány.
 Grecie sie tego wstydzo Monárchie /
 Ze pod Tureckie iárzmo daly syle ;
 Blemice sie iáż wlyka te dostály /
 Co wolnym kólem po morzu plywały.
 Achát.

Mærent tenaci compede Cyclades
 Pigræ moveri : mærer Achaica
 Thetis inæqualesq; Locri
 Perpetuo lacrymantur Hebro.
 Semperne nigras Æthiopum domos,
 Vel, quæ superbus præfluit oppida
 Ganges, Abydenasq; turre,
 Supplicibus tremuisse pinnis
 Formidolosam juverit Artacen?
 Seseq; captum Phosphorus omnibus
 Vndis, Cythereoq; & alto
 Jonio, Arabioq; ploret?
 Vani futuri temporis augures
 Fæcunda rerum sæcula discimus
 Si non retractamus fideli
 Tela manu, tacitoq; gaudet
 Vagina ferro : si clypei vacant
 Hastæq; & arcus : non animi placent
 Parc laborum, non magistræ
 Consilij, sine Marte, linguæ.
 Frustra Novembres dicimus ad focos
 Pugnata Rhetis bella sub Alpibus,
 Frustra renarramus Gelonum
 Versa retro retulisse signa ;
 Si non & ipsi stringere Noricos
 Audemus enses, quos malè barbara
 Non decoloravêre terga,
 Sed Tyrio Latiale fuco
 Illevit aurum, non sine gemmeo
 Circumsonantis fulgure balthæi, &
 Grato catenarum tumultu,
 Et sonitu phalerarum acuto.

Formo-

Ach! czyście się rozkwiliły wody /
 Gorzyszy Hebrus płacze na swe błody
 Czy Murzynowie słońcem opaleni /
 Albo Indowie Tagtem ochłodzeni /
 Czołem błądząc zawse? Czyli Abdeniście
 Wieże się schylać? i wy Artaceńskie
 Mury! dotądżto będziecie się chwiały /
 I morza wszystkie będą holdowały?

Proźno przypadkom przyszłym zabiegamy /
 I przeszłych wieków dzieła wspominamy /
 Jeseli dawnych spraw nie powraczamy /
 Ani żelaza z pochew dobywamy.
 Jeseli Kopie / Pułkierze pod ławo /
 Mało to / ieseli Jesyła stać sławo
 Samego chcemy: ieseli Szymy sładac
 Tylko umiemy / a nie bronio władać.
 Wiec przy Jeslennym daremno łomienie
 O zbitym sobie prawiem Tatarzynie:
 Darmo wspominać Woynę Retusowe /
 Tudzież wyprawy sławie Jowisłowe /
 Jeseli się sami do Babel nie mamy:
 Ktore nie swymi Krew zdoła farbami
 Nieprzysiężelska / lecz złoto śmielcule /
 I pas Rycerski Diament haftule;
 Łącuchy złote wdzięcznie się mieściło /
 Drogie Czapraği cienki dzwielek wydało.

Formosa fortes arma timent viros,
 Frangiq; nolent seu profugus Scythes,
 Seu creber è campis agetur
 Mirmidonum Dolopumq; nimbus.
 Quicunq; suras & caput induet
 Auro, Quirites, exuet Italum,
 Civilq; Romanus negari
 Non timido patietur hosti.
 Nec qui capillum finger, & aureum
 Solem refusis crinibus allinet,
 Dicemus Vmbrum, qui frementes
 Antiochi, Annibalisq; turmas,
 Rursum efficaci diruat impetu,
 Alpesq; clausumq; intrepidâ manu,
 Perrumpat orbem. Sic citatis
 Sæcula degenerare metis
 Sancit futuri temporis arbiter;
 Certosq; prudens ordine segreges
 Metatur annos, nunc severis
 Artibus, ingenioque pugnax
 Affulget ætas, nunc melior foro
 Gestit disertis fervere jurgiis.
 Hæc Thracas, audacemq; Bessum
 Hæc Cilicas pavidoque Seras
 Produxit ætas. Nos senio piger
 Effudit Orbis, dedecus ultimum
 Mundi, fatiscentisque naturæ
 Opprobrium: malè nata proles.
 Quicquid bonorum restitit, heu nefas,
 Morum scelestâ deterimus notâ,
 Mentisq; & excelsi latrones
 Ingenij, violenta fraudam,

Nie bądźcie żołnierzy oprawnym hermować

Smiele pałać / by się nie zepsował.

Choć / mówcie / szczerście Ordy pedzić będzie /

Choć na karkach Tatarskich usiedzie.

Jako złoćisko zbroje na się włoży / (348.

Przodków twych dzielność oraz z siebie zło-

Rzymianinem cie nieprzyjaciel srogi

Nie uzna meżnym wołować bez trwogi /

Ant ta tego co się z promieniami

Chce trąfionymi porównać włosami /

Znam za Potomka Umbrow starożytnych /

Ztóryby znosił Annibalow bitnych;

Na Alpes drogi zarosła torował /

I światą bramę rudzieł opánował.

Bog tak sam gasy odmienne byknie /

Ze wiel / po dobrym / goręby następnie.

I lata pewnym porządkiem prowadził

Raz się dowcipem każdy z drugim wadził:

Po filozofskich utargach / Sędziowie

Tak siedzą / warty sążna Jurystowie.

Tych lat odważni powstań Bessowie /

Owych nie meżni żyto Cylifowie.

Nas na ostatki wydał świat zgrzybiały /

Wtedy natury siły osłabiały :

Na swo seomote potomków zrodzonych /

I na niestawie wieczną potępionych.

Cokolwiek dobrych obyczajów było /

To się złoczynstwem wszystko utraciło.

Z Cnot Animusze własne odzieramy /

A w maskary te niecnot ubieramy.

Tormenta, sanctis addere dotibus
Laudamur ultro : nec scelerum pudet ;
Virtusque clamatur sagacem
Flagitio violare dextram.
Iras & enses, vendimus & manum,
Hac, unde nummis aura refulserit ;
Sparsi que tinnitus ad auri
Sollicita vacat aure vulgus.
Et quâ secundis jecit honoribus
Bene ominatam mobilis aleam
Fortuna, mentitur caducæ
Plebis honos, positoque fallax
Accumbit omnis poplite civitas
Perjura festo surgere cum joco,
Cum pompa stipantum, & dolosi
Præterijt breve fulgur auri.

Nie wstyd leż chwala też to zawołana
Reka rozlaniem Brwie sprofanowana.

Przyjaźń i zdrowie przedajne nosłemy /
Gdzie nas wiatr pedzi ŁaKomstwą/bieżemy.
Co żywo uszu pilno nadstawule
Gdzie głosnym złotem Podskarbi śasule.

Romu w-wysokich niestateczne pluzy /
Szczęście honorach/ temu wszystko służy.
Jako poręga uśtanie z skarbami /
Wszyscy się z-ciebie nakarmio żórtami.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF
ART AND HISTORY
OF THE
CITY OF
NEW YORK
1000
FIFTH AVENUE
NEW YORK
10018

OPAC

